

Úvod

K brněnské specifické řeči jsem poprvé ve větší míře přičichnul na podzim roku 1974, když jsem koncem září nastoupil na Trinity College a stal se studentem tehdejší Univerzity Jana Evangelisty Purkyně. A tím také na pět let Brňanem. Čtete dobře, nejsme ve slavném anglickém městě Cambridge, jsme v Brně. Brněnská Trinity College však už neexistuje, pohltila ji novodobá Vaňkovka.

Byla to doba, kdy se takzvaní štatlaři soustředili kolem legendárního siláka, baviče a recesisty Franty Kocourka a Divadla na provázku. Tehdy se stal neoficiálním vítězem ankety Zlatý slavík Rudy Kovanda. A jako každý nový, byť dočasný, obyvatel města Brna jsem narazil na specifickou mluvu zvláštní skupiny lidíh takzvaných štatlařů, které se zpravidla říká brněnský hantec. Nasával jsem ji zejména od štamgastů v hospůdce zvané Čtverec, která se nacházela na ulici Tábor nedaleko od křižovatky s Leninkou, nynější Kaunicovou. Zde jsem obdržel i svou brněnskou "přezdívku" Tracht'a.

Brněnština a brněnská hantýrka

Pod těmito dvěma pojmy se skrývají dva jazykové útvary. Jazyk, kterým se v městě Brně běžně mluví a kterému zde říkám brněnština, a takzvaný brněnský hantec.

Brněnštinu jako takovou řadí odborníci mezi nářečí. Má tedy svá pravidla i svou gramatiku, byť se od desetiletí k desetiletí postupným vývojem poněkud mění. Je zařazována do jižní podskupiny hanáckých nářečí, do které kromě Brna patří okolí Vyškova, Šlapanic, Rajhradu a Rosic. Na severozápadě přiléhá k Brnu nářeční oblast zvaná „horská“, do které patří okolí Kuřimi, Tišnova a Blanska a která ovlivňovala mluvu na severovýchodě města Brna.

Brněnská hantýrka neboli hantec byl původně argot (*mluva společenské spodiny, zlodějů, překupníků, narkomanů apod.*) a dorozumívali se jím členové brněnského podsvětí se zřetelem na utajení. V šedesátých letech získávala postupně rysy slangu, tj. mluvy určité zájmové skupiny lidí, neboť potřeba utajovat pominula. Argot ani slang nemají vlastní gramatiku, jen slovní zásobu a ustálená spojení.

Texty, které zde najdete, nejsou psány v nějakém „echt“ brněnském hantecu. Píši je „svou“ brněnštinou. Používám spoustu slov a obrátů z hantýrky z éry socialismu, ale občas zabrousím i do prvorepublikové hantýrky. Občas použiji i nějaké výrazy z obecné moravštiny či z nářečí z okolí Brna. Vypomáhám si i soudobými brněnskými výrazy. Oproti řadě hantecových autorů se snažím minimalizovat zastoupení spisovných a středočeských výrazů, což na rozdíl od běžné řeči v textu lze. Používám gramatiku, kterou jsem se naučil za svých studentských let. Mladším čtenářům se to zdá trochu staromilecké. Ono to bude souviset s tím, že v souvislosti s expanzí televize do našich domovů začínáme v Brně a vůbec na Moravě "práglovat". To znamená používat v běžné řeči pražské a české koncovky.

Často se setkávám s námitkou: Tak, jak to sepisuješ, přece nikdo nemluví. Ano, je to tak. Ale zkusili jste si někdy nahrát a poté zapsat například rozhovor zákazníka s prodávčem nebo dvou kamarádek středního věku u kafe? Zjistíte překvapivé věci! Věty jsou mnohdy nedokončené, koncovky se polykají a mnohá slova se zbytečně opakují. V rozhovoru se navíc objevuje spousta nic neříkající slovní „vaty“ jako např. člověče, jakoby, prostě. Kdyby takto

mluvili lidé v televizních inscenacích, zapochybovali bychom o úrovni autorů i herců, a kdyby byly takto napsány rozhovory v povídkách či románech, nedalo by se to číst.

A podobné je to s psanými projevy v brněnské hantýrce. Takto opravdu nikdo nemluví ani nevypráví. Pokud ovšem ten text nemá naučený. Je to literární stylizace, fikce. Jazyková hra. Prostě takové by to mohlo být za určitých ideálních podmínek.

K psaní textů v brněnštině či brněnské hantýrce jsou možné dva přístupy.

1/ Budeme k brněnské hantýrce přistupovat jako ke slangu, který má jen svou slovní zásobu a ustálená spojení. Po stránce gramatické pak vycházíme z běžně mluveného jazyka ve městě, což je dnes bohužel hovorová středočeština šířená především pražskými médii. Pak se v textu objevují běžně slova jako *dnes, ještě, jsem, když, něco, nejvíc, někteří, vůbec* či *všechno*.

2/ K hantýrce přistupujeme jako k nářečí a snažíme se, aby v našich textech bylo co nejméně spisovných a středočeských slov. Současně dáváme přednost (středo)moravské slovní zásobě i gramatice. Výše uvedená česká slova pak zní *neska, ešče, sem* nebo *su, neco, névíc, nekeří, vubec* a *šecko*.

Já se přikláním ke druhé variantě. A navíc se snažím i o určitou vznešenost svého projevu. V textech najdete minimum sprostých slov, texty nejsou provoněny alkoholickými nápoji, a pokud hovořím o vztazích mezi muži a ženami, tak snad s výjimkou některých vtipů, se k nim nestavím jako k připouštění nadržенých králíků.

Tak, a nyní si řekneme pár podrobností o brněnštině. Když promluví Brňák, jsou pro jeho projev charakteristické tyto znaky:

- 1/ melodie řeči a jiná výslovnost hlásek
- 2/ germanismy a slova z hantecu
- 3/ ustálená spojení
- 4/ jedinečná koncovka -ec

1/ O melodii řeči se velmi těžce píše. Ta se musí naposlouchat. Nehledě k tomu, že na "horním konci" kdysi zněla brněnština trochu jinak, než "na dolním konci". Další záležitostí, kterou se odlišuje rodilý Brňák, který měl navíc i rodiče rodilé Brňáky, je zavřená výslovnost samohlásek. Tato odlišnost však postupně také mizí a brněnská výslovnost se pomalu přibližuje obecné češtině. Je to možná dobře, protože tuto výslovnost často považovali mnozí Moraváci za znak brněnské povýšenosti.

Pro brněnštinu bývalo typické zkracováním í, ý, ú a ů. Mnohá **i** se však přestávají vyslovovat krátce. Místo benzin, špizovat či polit slyšíme stále častěji benzín, špízovat či polít. Mizí výrazy s vo- na počátku, které je nahrazováno hláskou o-. Současný Brňák místo vokno, vosel, von říká již okno, osel a on. Podobně původní výrazná brněnská ó a é se mění na ou a ej. Tedy ne poslouché, ale poslouchej. Ne umóněné a hlópé, ale umouněnej a hloupej či

dokonce umouněný a hloupý. V jiných případech se mění é na ý a ej. V Brně se již neříká malé bék, ale spíš malej či dokonce malý býk. Brňák dnes již málokdy někam přinde či vodněkad vynde, ale spíše přijde a vyjde. Málokterý vám už dnes řekne vo tym žádná, spíše uslyšíte o tom žádná, a znamená to, že o tom se nediskutuje, že je to jasné. Pokud současný Brňák nepoužívá brněnštinu uvědoměle, tak mu v současné době tu a tam nějaké to slovo s původní výslovností ujede, ale mluví převážně obecnou středočeštinou.

2/ Germanismy a slova z původního i novodobého hantecu prostupují slovníkem brňáků i dlouhodobějších návštěvníků Brna. Například benál (benzín), camrat se (vytahovat se), cancat (kecat), čokl (pes), córák / courák (osobní vlak), fligna (lest), frk (vtip), fušer (břídil), háro (vlasy), kanál (sprosták), kocór / kocour (dívka), koňa (dívka), kosa (zima), ládovat (cpát), lochna (díra), lont (venkov), pařit (chlastat), plichta (remíza), pugét (kytice), piglovat (žehlit), remcat (reptat), scuk (sraz), šalina (tramvaj), šlajfka (kravata), šolna (oblek), špica (skvělé), škopek (pivo), svišť (dítě), zobat (jíst), žgryndy (blbé řeči). A desítky dalších výrazů.

3/ Šťávu dávají brněnštině ustálená spojení částečně převzatá z hantecu. Například betálné kořeň (vyjímečný muž), dat si majzla (dát si pozor), hodit oko (podívat se), hodit ucho (poslouchat), hodit na to bobek (vykašlat se na to), je to putna (je to jedno), je to špica (je to skvělé), je to v cajku (je to v pořádku), jet tunel (dělat podraz), kalit vodu (otravovat), kolik to sype (kolik platím, kolik je hodin), ten má ranu (směšně či blbě vypadá), mět scuka (mít schůzku či sraz), nemět šajnu (nevědět), voplodnit špinku (zapálit cigaretu), pakl lováčů (spousta peněz), protahnót kostru (cvičit), sežrat flignu (naletět na podvod), těžká rychna (silný smrad), uvařit svišť'a (udělat dítě), vem vzorek (ochutnej), vezni plac (sedni či stoupni si tam), vyvětre kostru (běž na vzduch, ven).

4/ Ve městě Brně se setkáváme se zvláštností v rámci všech slovanských jazyků (!). Je to koncovka podstatných jmen včetně místních a osobních jmen -ec. Komec - Komárov, Zamillec - Hájek zamilovaných, stadec - stadion, vajnec - víno, pavec - pavilon, Lichtec - Lichtnégl, Mukec - Mukenšnábl, Nohec - Nožička a podobně. Při jejím použití je často patrná tendence ke zkracování slov, což je typickým jevem většiny nářečí i slangů.

Takže když dnes promluví normální Brňák, vypadá to například takto:

Dali sme si s Fanoušem scuka u obelisku pod Petrovem. Než dovalil, čuměl jsem na kocoury, co tam seděly na lavkách nebo couraly okolo. Potom sme skočili na jedno do nedaleké putyky. Točili tam Starobrnčo. A hodili sme řeč o brněnské historii.

Zapsat takovou větu není vůbec jednoduché. Kocouři seděli anebo kocouři seděly, když brněnský kocour je ženského rodu? I toto musí člověk řešit při psaní textů v hantýrce.

Nejslavnější současné slovo, které převzala čeština z brněnského hantecu je pravděpodobně slovo tunel. Znamenalo to původně podraz.

A ještě jedna poznámka skoro na závěr: Mimobrněnským se zdají mnohé brněnské výrazy přihroublé. Například baba, stařka (*manželka*), mutra, šropál (*dítě*) nebo třeba sežrat flignu (*naletět na podvod*). Ale Brňáci to takto neberou. Lépe řečeno, donedávna to tak nebrali. Na druhé straně spousta vulgárních českých slov nezní v brněnské hantýrce vůbec sprostě.

Brněnština mezi světovými jazyky.

V následujících textech se snažím ukázat, že brněnština a brněnská hantýrka mají na víc, než být jen jazykem štamgastů v hospodách, pracovníků v dílnách Dopravního podniku či rybářů posedávajících na nábřeží řeky Svratky. Že jimi lze převyprávět také humorné, zamilované i poučné příběhy.

Tak a necht' se vám dobře čte!

Storka o ubóchnutí Štatlu

Zemlelo se to po járu devět kilo. Štykl štreky vod leny Dunajské se srocovali feferónští vojeli a lajnovali si, že klofnó Moravský hródě placu kolem leny Dyjské a Moravské. Moravské king Mojmir dvojka se s nima peckoval, ale furt to bylo na plichtu.

V tych oltovych járech byly vigvamy aji bódy ubóchlý z holcny a z kotovic. Enom ve fýrerským štatlu Veligrad měly věšky svoje betlémy a kirchny ubóchlý z gymlu. V tym metru fest regnilo, na hródě všady lóže a novodurový rybále. V leně Moravě vasrovica řácky valila a valila jak nikdá. Vigvamy z kotovic v lontech a ve štatlech vokolo leny rozflákala a holcnový vigvamy vodlifrovala kamsi do gébišu. Po štrekách se nedalo štrádovat, a tak k Mojmirovém vojclom nedosmykovala helfka ani chálka.

Průpal jak sviňa. Paprikáši moravský vojcle kvuli temu vybóchali a hafo ich zarépli. Pod drn valil aji king Mojmir dvojka. No před lenó Moravó Feferóni zahaltovali. Všade vasrůvka, marast a bahnisko, lonty hyn a loňťáci v kelu nekde v brdkách. A tak naštychovali curyk do Paprikášova.

Všici borci z gajblu Moravskyho a z Veligradu nehodili vratislava na domášov. Ten jim vodlifrovala vasrovica pali aji se stačkama a kindošama. Nabrali dráhu na zález zoncny. Mazali na blind kolem Švarcavy až k malym berglum s hvozda řácky hustyma. Tadyk už nebyly lonty rozflákané vasrůvkó. Na hanku nad lenorkó Říčka byl vypláclé festovní grymlové lont Oltovy Gracny

Věšky vodcad' nenechaly vojcle ve štychu. Mohli se uprdolit u Švarcavy na place pod hankama hlt štreky vod brodu. Tadyk zbastlili novodurové lont, rozrépali hródu a nabalili kocóřiska. Všecko klaplo a kšefty hrnuly. Novodurovymu lontu začli pérovat Brnisko.

Uhlířské Trut a drakál

Ve valdně mezi Vochozem a Brniskem vegetil uhlířské Trut. Borci z Brniska u ně kaufčili holcnový kólku. Lébuňk. Až jedná se v tétok valdně uprdolil drakál. Byl furt módrové a chaloval zvěřinu a placama aji nějakó raskenku nebo kindoša, co si nedali majzla. Borci z Brniska měli z drakála fedry, a tak kaufčili kólku vod jiných uhlířských. Aji kaufmani už nerolovali do Brniska štrekó vod Vochoza a baby z Marvecu už netahaly na hrbu nafólovany krosny na Zelňák.

Co s tym? Léboš ve valdně aji v Marvecu je pali. Uhlířské Trut vysondoval, že drakál durchčí v džuzně štykl štreky vod potoka, kerymu dneska hókajó Říčka. A vyhóplo mu v řepě jak drakála vodkráglovat. Ubóchl ve vlezu do džuzny dvě řácky grče šóší se zeleniskem a narychtoval si festovní prygle. Dyž drakál vtrukl do džuzny a nahodil fifanó, vopatrně zamachloval vlez pryglama. Hodil blesk na šóší a jel číhačku.

Laplo to nákové časůvku, drakál se zbudil a zabóřil na plny kyble. No z fajráku měl fedry jak sviňa a tak zaplul ešče dál do džuzny. Čódu bylo ze zeleniska hafo. Uhlířské fajroval u vlezu do džuzny, dokád' zoncna nevyhópla nad valdnu. Drakál ustřelil kopyta rychnó z čódu a ve finálce zagreboval do sna.

Trut vodplachtil do Brniska a hlásil, že zarépl drakála. Markrabské mu to ze startu nebaštil a vodlifroval k džuzně u Vochoza hémony. Hémoni naštychovali curyk aji se zagreblým drakálem. Ze štylka drakála vyvalili pajšl, krupón nacucané čódem vopucovali, nafólovali seniskem a drakála pískli do fórhózu štatlových futer. Dyž pozďéc ubóhli rathaus, šópli ho do fórhózu tam. A tadyk je dovčil.

Za tutok hoknu ubóchl markrabské Truta zemanským a vysolil mu hafo rantálů, aby už nemusel hoknit ve valdně. Na kauf hródy a lontů vokolo Brniska to šak bylo hovno love. A tak Trut se stařkó kaufli flák fest lacnější hródy v Cajzlově vod Krakonošskýho a ubóchli tam novodurové štatl Trutnov.

V Trutnovským štatlu storku vo drakálovi furt fest žeró. Ešče dneska dycky v květenci vařijó drakálfest. Dovalijó plechovýho drakála na štaflách a písknó ho na vandnu Trautnberkové špice. Tam je vypláclé celé hajcové kusanec járu. V zárijcu ho zaséc vodlifrujó kamsi do perniku, aby nenahodil zrzku. Samo, že ve štatlu Trutnovským storčili, že drakál vegetil nekde na Krakonošské hródě a Trut ho vodkrágloval tam. Dlabanec na věc, v Brnisku taky storčili vo flajšmanským poskokovi, keré zarépl drakála vápniskem, a z Truta ufachčili móku. No ted'ka už gómete, jak to proběhlo natuty.

Storka vo kuňafě

Kónice só malé štatl asi tak dvě pětky kiláků vod Štatlu. A fósatí stréci tam storčili tentok betálné vál. Za oltecových járů vodlifrovaly věšky z kónické gracny kurýra do Brniska s echt cuntem. V tym metru fest regnilo, na hródě všade lóže a ve Švarcavě aji ve Špindě vasrůvky fest. Žebřiňáky stály zašité ve forhózech a kaufmani místo na jarmarkách dřepěli v paluších.

Kurýrské přihrčel na hajtře do Olteca a vysondoval, že Švarcavó valí tolik vasrůvky, že dyby do ní vtrukli, zahučijó tam až po lopuchy. A glét s cuntem bude na sračky. No žádnó flignu nevygómál. Hópl teda do putyky na škopek, snád' borci v putyce nahodijó radílka. No kulový. Po dvóch škopkách k němu hodil sicnu fósaté mnichál a zahlásil. Dyby tak hajtra měla delší hnáty. Kósek vocad' na Rotecu vegetuje šamanské. Ten háže chabrusovým šropálům kopyta aji kolky křivokláty do rychtyku. Snád' zmákne natahnót hnáty aji hajtře.

Kurýrské naklapal na Rotec k šamanskýmu a hókł mu vo svéch serpentýnách. Šamanské zaginglal dóznó a nahodil rohlík. A hókł: „Za každó haksnu žbánek vajnoša“. Přikurtoval hajtru k baumálu a drapl ju za kopyto. Zajódloval svatý hemzy, zafachčil musklama a haksna se natahla vo tři loktě. Po tym druhá, třetí aji čtvrtá.

Kurýrské dotlačil z putyky dohóklý žbáanky vajnoša, vyhópl na hajtru po štaflách a naklapal k Švarcavě. S dlóhéma haksnama valila hajtra jak nikdy a švarcavské brod žádná pasovka. Dovalil to echt gléto na rathauz do Brniska, hodil trochu zobky do chleběrny a votočil to curyk na Kónice.

Dyž doklapali do Kónic, všici valili augle na ty dlóhý habrůvky. Totok só habrůvky jak vod žirafiska, hókł nadupané učitelské. Měli bysme aspoň načmárat bildnu a odlifrovat ju do Vídna havěťovém ajnštajnom do muzála. Totok je borci novodurovka mezi havěťó a dyž je to v kupě konisko s žirafó, budem temu hókát kuňafa. No černoprdelníci z Kónic měli z kuňafy

fedry. Hantýrovali, že je to facha vod rohatca. A tak kuňafě napchali do gáblu jedůvku a kuňafa valila tlačit mraky. Dotahli z valdny štos šóší, hodili blesk a tuhó kuňafu zřajrovali. Enom bildna vod učitelškyho po ní zvostala.

Pasová storka. Kuňafa vyšuměla borcom z Kónic aji ze Štatlu z palic. Profrčelo pár kilo járů a v Brnisku bačoval se svó sajtnó fira Štatlu s nabitó budkó. Jeho poskoci na tuty gómali tutok storku a tak nechali ufachčít plechovýho rajtra na kuňafě. Vypláclí ho v Brnisku na Moravák. Aby jim tutok podělátku borci aji borky ze Štatlu sežrali, roztróbili, že je to alegoška rajtra bez fedrů k savaně Jošta - firy Moravské hródy.

Jak v Kónicách hodili mašlu chmatákovi

Hafo járů temu, co byly Kónice fogařským štatlem a čórkaři museli dávat majzla, aby nezahlásili konečnó u kónickyho fogařa.

Tehdá fičel kónické jarmark, na štrekách aji na rynku bylo vylepených hafo bódek s chálkó, glgačkó, zvěřinó a všelijakéma cajkama do betléma. Mezi nima córali kóničtí borci s vlečňákama a šropama, vočumovali podpultovky a placama aji něco kaufli. Motal se tam taky jeden chmaták z Rajhrada. Zadařilo se mu čórnót jednemu sedláckýmu dvě hajtry a valil s nima valdnó do Rajhrada. No než bys vyčadil válec, hémoni ho čapli.

Konšeli na rathausu dali befel, že chmatákovi hodí fogař špagát. No fogař šplíchl avízo, že chmatákovi zakrótit krkovicó neni štond. Vokolo šibenice porépali hródu, do kerý nasadili žitisko. Přeci si ho nepohňápó.

Co včil, gómali konšeli. Až purkmajstrovi cosik vyhóplo v řepě. Hémon dovalil chmatáka. Ten už merčil špagát vokolo vohryzku. Purkmajstr zahlásil, že mu v Kónicách kvulivá žitisku nésó štond hodit špagát. A že si musí nechat zakrótit krkovicó ve Vanglu. „Tadyk só dva goldnovy rantále pro fogařa z Vanglu a kus špagátu k temu“, hókl purkmajstr a lifroval ho pali. Kvaltoval vošpiznót jarmark. Chmaták pleskl díkec za volenku Vanglu pro svůj věšák. Hodil slibotechnu, že fogařovi z Vanglu hókne vod kónickyho fogařa zdravicu, a valil s rantálama a s rohlikem na ciferniku pali. A purkmajstr si lebedil, jak špicově a skoro zadax taková chmuřinu rozlóskl.

Storka vo Velký lochně

Ve Vilémovicách vegetil mladé rubač grymlů se svó stařkó, kerá zrovna vytlačila novodurovýho datla. Byla to betálná koc, sice trohec lízátko, no v domášově zmákla ubóchnót láčové veget. Mladé kindoš špicově nabíral centřáky aji kilca a tak pár járů bylo všecko v ókeju. Pech šak necórá po berglách, ale po lontech. Borka klofla tuberu a ve finálce hodila lajfce mávačku.

Na domášově hodil startovačku chmurkové veget, všady brajgl, vohoz vorvané, chálka levá. Rubač zgóml, že bez novodurové koc to dál nepude a vystrčil tykadla. Nabalil koňa ze sósedního lontu. Borci házeli echo, že je to křivá ledovka s grymlovó hercnó. Rubač na ty hemzy vysadil dlabanec a s novodurovó koc se vogriloval.

Do domášova naštychoval curyk radovanec a ordunk. Chálka čvachtala za žgraňó, synátor byl zaséc vytlemené a s macochó hlásil spokojenost. A dyž jedný spustil rubač voháňku do fósnice, všecko klaplo a za devět metrů mu vyklopila stařka druhýho svišť'a. No a na prvýho synátora začla házet salám. Ten si z toho nedělal pupínky, byl furt vytlemené a fasádu měl špicovó. A tak to hrnulo, než króhl chabrus mladýho kindoša.

Vobkróžili s něm hafo felčarů, lapiduchů aji póstevňála, keré pazórama lifroval chabrus pali. Všecko pasovka. Velebáskův cunt, aby v kirchně hodili svaté hantec za kindoša a dali do placu náký love na kirchnu, byl taky na prd. Ani vod Velkýho kiloša žádná helfka nedohasila. S malým kindošem to bylo na levačku, už se ledvá šóral po cimře a na chálku žádná slina. Nekeré deň měl ranu, jak dyby už greboval do sna. Nakrklá macocha začla dávat eště věči kuřbu synátorovi vylosovanému při gólce.

Jedný naklapala pro helfku k jedubabě, co déchala v hrubé valdně. A ta mutře vrazila klín do hlavy, že ten její kindoš bude chabrus, pokavaď bude druhé synátor v pohodě. „Že mně to už dávno nedocvaklo,“ mlela si macocha pod fiku. A hnedka měla páru, jak to zmógluje. Zlanařila vylosovanýho synátora, že naklapó do valdny na jahod'ále pro malýho kindoša. A nabrala kurs k óbrlochně. Na rantlu óbrlochny jahod'ále špicově valily. Babky měly fedry je tam škubat. Mladé synátor z toho bobky neměl a tak narval nafólované hrnek. A dyž hodil voko, kolik jahod'álů vegetí pod rantlem, macocha do ňho šťóchla a von s jekotem zahučel do óbrlochny.

Macocha zašudlila kolkama a s radovancem hodila zpátečku. No synátor nezahučel až na dolinu lochny. Hňápl do hóščí štykl štreky pod rantlem a sicnil tam na haluzi. Nebyl ale štont se z tama na sólovku vydrápat. Vymákli ho tam až holcnoví bóchači, vytahli ho na špagátě a dotlačili na domášov. Dyž ho macocha zmerčila, dostala fest fedry. Celá vyhukaná lapla svyho kindoša, vyhópla z hajmu a valila do valdny. Doklapala k óbrlochně a s jekotem do ní aji s kindošem v klepetách hópła.

Vod tech járů se óbrlochně péruje Macocha. A raskeni hantýrujó, že vokolo lochny mózuje duchál macochy. A dyž je humus počágro, je v lochně čut bulení kindoša a hekání jeho mutry.

Ubóchnutí Vyškeca

V tych járech, vo kterých vám budu storčit, byla Moravská hróda nafólovaná hrubéma hvozdamá. V azimutu výlezu zoncny vod Brniska byla v takovém hvozdu vylepená gracna Orlov. Vegetil tadyk vladyka Radimil. Měl ceru Vyšku, keró sbalil knížecké z Brniska a vogóloval se s ňó.

Dyž měla Vyška nafecnutý triko v vosmym metru, vodklapal její staré do mlaty s Paprikášama. Aby nevegetila v Brnisku na sólovku, vodplula vyklopit svišť'a na gracnu svýho fotra. No měla echt levýho tucha, že při vrhnutí zakukajó vona aji datel. Pro sichr ukecala fotra, dyby se tak semlelo, aby pixlu s popeliskem přiheftl na kšíry jejího šimla. A nechal ho vodkalapat, kam sce. Na tymplu, kam doklape, nech je zahrno pod hródu. Vyška aji datel zagrebovali do sna. Radimil zmákl vinš. Šiml smykoval asik deset kilců. Hodil

stopku u velikýho dubiska kósek vod potoka Haná a flákl nohó vo zem. Z lochny vyšpricla vasrovica. Ufachčila krpató lóžu, která kóřila věřit, co přinde.

Když borci z Moravský hródy vodklapó do mlaty a vasrovica zvostane v rychtyku, nekópijó v mlatě na prdel. Dyž lapne červené přeliv, štyngčí z toho průpal. Tehdá zvostatla vasrovica v ókeju, knížecké s vojclama vyklepli Paprikáše a doklapali curyk na Moravský hródu.

Aby erbovačka po Vyšce zvostala furt v kedlábkách lontáků, dal knížecké befel ubóchnót na place vokolo lóže novodurové štatl - Vyškec. Valdny vokolo Vyškeca só už vod středojáru vyrubané, dubisko dávno sklátila bóřka. Lóža vyschla už v járech, kdy byl ešče Vyškec holcnové. No na tym plácku potem ubóchli kirchnu. Už né pro Vyšku, ale pro Paňuldu Marunu.

Ubóchnutí gracny Bosky

Před těžkéma járama byla placka vokolo leny Svitavy nafólovaná hrubéma hvozdamá. Na berglu, pod kerým bublá potok Bělá, než se nalifruje do Svitavy, kempoal fóglař Velen. Vegetil v malým hocnovým koplínu, ve kterým měl hafo mřížových kisten s fóglama. Štykl štreky vodsad' kempoal v pastóšce z šóší jeho kema, póstevňál Venca.

Jednó, když už zoncna vtrukla za valdnu, doklapal k Velenovému koplínu umatlané hanták na hajtře. Storčil, jak špizoval kaňóra a při tem zakufroval. A zaškemral, esi se může v jeho koplínu vyšlofčit. Velen hodil do placu blču ze zeleniska. Zaprasenému hantákovi ufachčil spešl kópačku v holcnový beči a potym mu prohrábl hára sedmikolkovým honihárem. Před pětkó jářů bóchal Velen v malým kópelkovým hauzu na Oltecu a tentok foch betálně kóřil.

Borec byl zaséc v lébošu a vytlemené. Pohantýrovali vo lajfce, vo kocórech, vo zvěřině ve valdnách, vo hajtrách, o vajnošu aji vo tym, že hanták lajfčí v Brnisku na Špilasu. Potym zapluli do regála. Morgen se hanták narychtoval na domášov. Šópl Velenovi prézentem sedmikolkové honihár a šplíchl, že dyž nasmykuje do Brniska, ať doklape taky hodit špizuňk k němu na Špilas. Borcovi vod futer nech se pocamrá tym honihárem, a von ho už nadiriguje.

Vodplul jář, Velen se vykotil z koplína a vodklapal silbrovat fógle do Brniska. Dyž šecky střelil, vodvesloval na Špilas. Pocamral se vratočučovi honihárem a ten ho dotahl do cimry rajtrů. Tam ho zaparkoval. Chvilec po tym doklapal ten hanták, vyfiknuté v répaný šolně. Byl to fýra Moravský hródy. Hodil mu repete děkovačku za chálku, kópel aji leháro. Ubóchl ho zemanském, šópl mu ranec lovů a jako džekpot ešče flák hródy vokolo jeho koplína. A erbovní placku s sedmikolkovým honihárem.

Velen ubóchl na svém brdku gracnu Velenov a na brdku, kde lajfčil Venca, ešče gracnu druhó. Volepil ju ménem Bosky, páč póstevňál córá furt bosky. Velenovi vodlitci pozděc zbastlili pod gracnó novátor štatl Boskovice. Rod zemanských z Boskovic tam bačoval špicově hafo jářů.

Hastrmanské vod koménský skaly

Pod koménské skaló vegetil svérázné hastrmánské. Baby aji šropi z ně měli fedry a tak vokolo skaly nikdo rači necóral. Dyž hastrmanské namotal tak kilo pade jářů na tachálu, začl šmírovat po stařce. No ve Švarcavě už nebyla žádná hastrmanská koc volnoběh. Jednó zapsal ovarama, že v Mlynskym rybálu za Řečkanama majó negrilovó hasrtmanskó koc.

A tak že tam vodfrčí na čumendu. No do Ponávky je to flák štreky. Lifruje se do Švarcavy až desi v Komecu. Hastrmanské gómal grif, jak ubóhnót vexl na fišle. No vexl na hajtru mu vyšuměl z budky. A tak zlaneřil lonťáka, keré tahal zrnisko z Řečkan do koménské mlénice, aby ho nalodil na kozlik a hodil ho až k Ponávce.

Dyž naplaval do rybála za Řečkanama, hodil tázanec na hastrmanskó jungšálku. Fotr hastrmanské zakéval dóznó a hókl, že si ju může klid'o vodtahnót. A pod fifu si zahlásil, že vod teďka tu bude mět aspoň veget. Borec z Řečkan druhé deň nalodil hastrmanskýho aji s koc na kozlik a vyľifroval je až v Koméně u Švarcavy. Co vyfasoval za tutok taxálhoknu, negómu.

Novodurová koménská hastrmanka byla šukézní koc a placama jí aji nejaké domášovské borec vykropil hrobku. Datel z lupačky nemohl byt, hastrmanka a borec nésó sténá zvěřina. Hastrmanské placama taky fukl kocóra do tróby. Za dva járy vytlačila hastrmanka datla. A tak vegetili pod koménské skaló ve trojce. Moc vasrůvky nevzalo kramle a z datla byl voprsklé pakátl.

Baby z Bástru dycky ráno valily vokolo Švarcavy do Štatlu na Zelné rynek se zeleniskem, vorglama, hrnkama a takovéma podobnéma cajkama. Až všecko střelily, valily curyk. A na tyto baby s prázdno prótěné krosnó hastrmánské pakátl čekal. Nechcel je stahnót pod vasrůvku. Bavil se tym, že se nechal v krosně nosit. Na tajňačku jim do ně dycky hópl. A babky gómaly, jak už só zmordované, dyž je krosna tak těžká. A hastrmanské se nechal vláčet až ke koménskymu mlénu. Potem vyhópl z krosny a zbluňkl do Švarcavy. Nekdy aji s lohecem hodil děkovanec.

Baby z ně měly fedry, ale negómaly, jak z teho vypochoďovat. Až jedna to vyšpekulovala. A dyž ju hastrmánské pakátl jednó haltoval a chcel se nasomrovat do krosny, tak ona že né. Vytahla z kapsířa posvěcené růženec. A esi pré to nezabalí, přimašlí ho tym růžencem ke křižu. Na hastrmanský modlení ani křižování věčínó neplatí. No tenkrát v Koméně to zafungovalolo. A vod tych jářů měly baby z Bástru vod ně pokoj.

Vodplulo pár jářů a z pakátla byl hastrmanské jungšál, keré začl lítat za kocórama. Měl kliku, špicově trsal. Koménské jungšálky to fest prožívaly. Dyž se ale vocho metál kolem některé až moc, dostal vod koménských borců nakládačku. Na hródě si mohli lajsnót dat mu klepec. Ale potym se museli dlóho vyhěbat Švarcavě. Né že by je chcel hastrmanské zagrebovat do sna pod vasrovicó, ale cédačka v ledové vasrůvce je tak akorát na chabrus.

Až pohrnete špacírem pod koménské skaló, hoďte vzpomínačku na tutok storku. Zaparkujte na chvílec a nažhavte ovary. Třebas začujete z šóší kroměvá frošálů aji hastrmanský brekeke.

Kaltbedna

Brzo po gólce vyklopila Karuš datle dvojky. Dyž se znotýrovala z vegetu v nemálu a datli déchali v lébošu, začla makat na svoje familce i bévaku. Scela mět všeco špígl nikl. Vymakané bévák, vochočený šropy aji svýho borca Zdenála.

Dyž raky sypaly šestó, vyhópla z betle, parádně se volepila a nahodila fasádu, aby Zdenál nezgóml faldy a bed'ary na ksichtě. Na fotel mu vrzla novodurový slipáče, fusky, tričmena a vypiglovanó hemdu. Zrychtovala všeckém chálku, vynorovala šropále z betlí, vokšírovala je a natlačila jim do štrycle dlabanec. Odlifrovala Zdenálovi luftové lóbanec a vodplachtila se šropama do bódy.

Zdenál se pomaly vydrápal z regálu, v klídku se vošolnil, schlamstl narychtované dlabanec, hodil oko na net a vodplachtil do hokny. Karuš voblítala kšefty aji suberkvelby, ukaufčila drogérku, hadry, cajky na chálku, pytlované škopek pro Zdenála a hodila domášov. Uklohnila, naramovala špílový cajky do šraňku v šropcimře, vysměčila kér, nakrmila automatku, vypucovala šropom pedy, vypiglovala, vošplóchla zem a v plonkovým tajmu hodila do rychtyku lochny na šropálském vohozu nebo vypulírovala vod šropů zaprasené mébl.

Trohec vyfluslá, ale nacamraná na svó hoknu, dotahla Karuš v koncovce šropy z bódky. Dyž Zdenál dovalil z hokny, na ponku měl narychtovanó chálku a meltu s maltó. Hodili chvilc hantecu a Zdenál valil po svéch borcovských válech nebo hodil sicnu ke komplu. Po věci odlifrovala Karuš šropále do betlí a vařila čekárnu až zachrochnó. Potem hodila sicnu ke Zdenálovi k bedně, pošmajchlovali se a dyž Karuš nevařila kramolín, hodili eště finišovó lupačku. Potem zašlofčili jak ťuhýci.

Když semo tamo hodil Zdenál dotazník, esik je všeco v ókeju a Karuš v lébošu, hlásila, že jasnačka. A dycky byla nacamraná, jak všeco dneska zaséc zmákla. No járy hrnuly a Karuš začla kóřit, že všeco v rychtyku néni. Lóbance začly byt luftové, francózáky pali a šukačka enom placama a chvilc. Karuš hodila smut'ku, radovanec byl pali.

Dyž jedná valily s kámoškama a šropama na prohóz, poskuhrala si. Ten Zdenál je nějaké inší, snád' chabrusové nebo uondané. Dovalí z hokny, hópne na škopek nebo za kamošama, potem ke špizně a valí šlofčit. Jak dyby mě nemerčil! Ani šropom nehelfne s biflovačkó. Nehaž diviznu, zašvitořily kámošky, borci zapíšó kaltbednu, až dyž se dodrbe. Dokád' fachčí, tak vařijó pohodovec a je jim putna. Škopek je vychlazené, forota chálky narychtovaná. A ty si jak tá kaltbedna. Kila vtrukla Karuš na cemr. Tak tadyk je ten kiks! Hodila těžké gómanec, kaufla lampu červa, aby nevyměkla, a než se nasáčkovala do betle, kopa to do sebe.

Fifaná vzala finýto, dyž raky sypaly vosum. Čuzla do kuchče. Tam stepoval nabobkované Zdenál v nevypiglované hemdě s jedná fuskó na haksně a šropi u ponku se répali v jakési šlichtě. Byl z Karuš celé štajf. Angoráky, bed'ary a baterky pod auglama. „Karuško, snád' nési chabrus?“ „Su Zdenálku, su vyšťávená, umundaná, ve škopku to rumpluje. Už dlóho takto klempíruju a dneska to chytlo grády. Schlamstnu nějaké paták a valím zas do betle.“ A valila. Zdenál vodlifroval šropy do základky a tumloval do hokny. Dyž naklapal z hokny curyk, hodil aji dotazník: „Karuško, nechceš s nečim helfnót?“ A scela. Naklapal do superkvelbu, ukohnil krumplovó ajntopf blču se zeleniskem a zgóml kindošom prud'árny z bódy.

Aji dyž vajnoš vyhučel z dózny aus a Karuš zas vařila pohodovec, netumlovala tolik s fachčením v kéro, nerychtovala už Zdenálovi hadry a kochčila enom poledňovó chálku. „Ať si máknó taky,“ hlásila si pod fiku. Dyž nemakali nebo hučeli, naflignila chabrusovó válku. Začla córat na vykecávačky s kamoškama a rajtovat na raku.

Za metr nahodil aji Zdenál pohodovca, hormón zafachčil a zaséc byl nabuzené. Luftové lóbance převexloval na francózáky. Fusec v hypnobedně čenžl za šmajchl a lupačku. A v Karuš začl merčít kocóra aji bez našminkované fasády. A dyž neska valí Zdenál curyk z háčka, háže Karuš drát, jaké cajky má kaufnót v kvelbu.

Zabóchla sem se v Jugošce

Só temu už dvě pětky járů, co sem byla s kámoškó na poznávačce v Jugošce. Valili sme basem a na traťůvku sme razili morgen. V Mikulovským štatlu přihópl do basu borec asi tak pět pěték járů na tachálu. Zaševelil, že mu hókajó Jindra a vod teďka nás bude servisovat. Huba mu valila jak šlejfiřce.

V tymtok štatlu vegetil Žanek Štrausůj, tadyk biflil na vysočině Nikola Teslůj, týtok leně hókajó Dráva, týtok zaséc Sáva, ve štatlu Karlovac čechrujó pivsona Karlovačko a tymtok berglom hókajó Velebit, valí tam lena Paklenica a do jejího gajblu hodíme taky čuz. A dyž sme gómali, že už bude chvilec klides, nahodil hantec vo lapání bronza, ozónové lochně, vo počágru nebo vo chálce.

Ve štatlu Nin kósek vod štatlu Zadar nás Jindra nadirigoval do apartmánovéch cimer a hodil páru. Mórgeň z kamasi přiklapal, nasáčkovali sme se do basu a valili na vélet. Celé deň do nás klavíroval fůru storek, gómek aji numer. Po věci zaséc hodil páru. Nikdo negómal kam, nikdo negómal proč.

Dyž nekdo hodil dotazník, nepropálil nic. Házeli sme smuténku, takové sympoš a nebalil nás. A takto vodsypával deň za dněm. Mórgeň po chálce vélet, věča v pět odpo a potym kópačka. No bez Jindry. Špicové dni, nebál věčinó modré, teplotechna, no žádné pařáky.

Deň před víkem této špicové dovči sme vpluli do bagančat, do báglu mázli butelu s vasrůvkó a hodili směrovku do zakonzervovanéch berglů, kerém hókajó Paklenica. Bačuje tu těžká sahara, akorát v hrubým gajblu valí přes grymle lena Paklenica, kerý tadyk na cedulách hókajó nóbl "Paklenica river". Byly sme s kámoškó natěšené, že Jindra poklape s nama. Ale né. Že poklape na sólovku na víku lajny. A tak sme akorát špekulirovaly, keho tu má natajno. No nic sme nevygómaly.

Lena aji bergle a grymle vokolo nás byly paradajsový. Eště nikdy v lajfce sem neco takovyho nezgómila. Dva kilce před fynyšem štreky sem zgómila na grymlách sajtnu přčí. No rohatec mě to visel. Čuměla sem na ně, zapackovala a hodila kostru kántry. Nic moc pecka, enom trocha malinovky. No zkésly sme tam náké tajm, než malinovka s helfkó šnuptychla hodila stopku. V haksně répalo a tak sme klapaly langzam. Za čtvrt hoďky nás doštychl Jindra. Na sólovku, bez kocóra.

Dyž zgóml, vo co fičí, vynoroval z mošny vatůvku a peroxid a vypucoval mně to bebino. Hercna mě začala rumplovat, v jeho kolkách bylo neco šalinovýho. Zaševelil, že mne lapne za

pazóru, aby se mě lepšéc šnekovalo. Bafla sem ho teda za pazóru a byla sem z toho tak špicově naladěná, že sem na répání v haksně nehodila ani vzpomínáčku. Takové radovanec na mě hópl snád' po dvóch pětkách járů. Nemám v merku, kadyma sme klapali, enom ten radovanec. Doklapali sme k basu. Jindra zrechnoval svoje turistáky, nasáčkovali sme se do basu a razili na traťůvku.

V Ninu sem hodila somr, aby po věči Jindra hodil repete čuz na moje bebino. Doklapal a dovalil novodurové flastr. A šalinové mazec valil repete. „Tvoje kolky só tak fajnové a hajcujó“, špitla sem. „Gómu“, rozhodil kótky Jindra, „gróné špicově“, zašveholil a dal si vodlet. Byla sem z ně aus, těžké radovanec a chmurka v holpecu.

V šlusové deň sme měli volnoběh. Po věči sme se nasáčkovali do busu a vzali dráhu. Jindra každému zahemžil klepetem a mě k temu vysadil lóbanec. Nemám už v merku, jak sem doklapala na domášov. Ten radovanec v hercně hajcoval eště čtyry metry. Můj staré to zapsal, no gómal, že to uvařila atmoška v Jugošce.

Metry hrnuly a do hercny nastepovala tóha dat si s Jindró scuka. Nasmykovala sem do cestovky a škemrala o fónyho numero. Ze startu nechceli šplíchnót. Tak sem mázla do placu storku vo bebinu, a že bysem chcela Jindrovi hodit děkovanec. Nahodili soráč a šplíchli.

Tédeň odvalil do kopru a já sem házela sicnu v kéro na Lesné u Jindry a jeho stařky. Rozklepaná vod radovanca. Hodila sem mu repete děkovanec za zaflastrovanó hnátu. Dyž byla stařka v kuchči, šplíchla sem mu, co uvařil v mojé hercně. A že bysem měla tóhu semo tamo uvařit nějaké lauf. „Soráč“, zašveholil Jindra, „helfnul jsem v Jugošce hafo hajfám. Nekerém sem vysadil kysanec, druhé sem lapl za pazóru, iném rozhajcoval hercnu. To se tak nekdy semele. No toto všecko musí zvostat zaparkované v Jugošce.

Tady sme ve Štatlu a to só dva vály. Dyž je prokvrdláš, kózlo Jugošky se vypaří a k tobě na Moravsko hródu přišontá další chmurka. Neházé šak smuťku, fósaté ninské anál šrajbčí: Kdo už kempoal v Ninu, aspoň jedná naklape curyk.“

Kotrmelec

Bylo to na radovancu vajnoša v Znojmeu. Nebál modré, zoncna rumplovala, no nevařila hicnu. Sicnil sem na lavce na Dolnim placu a brélil na borce a borky, co se vometali vokolo trinkbódek a futrbódek. Na place před kirchnó vyřvávala muzála betálny vály. Naráz z kamasi doklapala vysmátá koc a hodila sicnu na moju lavku. Špicově ufachčený štylko, mustrové mirošovice, bez šprndy, špuntiska vod kyblů jí čóhaly přes tričmena.

Nahodil jsem smělca a vylóskl tázanec, vodkad' doklapala, a co hóká na Znojmeu aji na vajnošské radovanec. Pantem mlela špicově. Domákl sem se, že bóchá grymlologem a zrovna tentok metr v gajblu leny Dyje. Mózuje tam a vyštrachává spešl grymle. Tymple, kde je vymákla, začmrdlikává na geologické mapáč. Mózuje sama, nemá žádný fedry, kóří judo.

Pohodová koc, baj voko třicet járů na krku. Vylepili sme se do Muzejky. To je nálevna u muzála nad Dyjským gajblem, kde nebyla hustopeč. Dali sme splka vo ní, vo mně aji vo Znojmeu. Hodili sme nekolik cajdáků a potym córali po štatlu mezi fetingrama haluza

v haluzi. Dyž raky vodrumplovaly novodurové deň, čenžli sme fónyho numera a hodili domášov.

Potym mě vyšumněla z budky. Rozdéchával sem hoknový serpentýny, na kocóry sem nebyl naladěné. Ze startu nažhavila drát vona. To už byl jařin, na baumálech lupeně, venku teplotechna. Valí pré na služebku do muzálu ve Znojmece, a esi by se mohla v mojé chajdalópce dvakrát vydurchčít. Ušpóruje tak za hotelovó cimru. Hodil sem slibotechnu, že tutáč. Po tédňu doharcovala na chajdalópku a dvakrát se tam s mojó helfkó vydurchčila. To byl mazec. Třetí deň se vypařila. Eště že je chajdalópka vylepená půl kiláku vod šlusový štatlový bódý. Barákový rašple by měly hnedka vo čem plkat.

Ufachčili sme z teho jednojárové laláčové rituál. Na každé jařin doklapala na služebku, dvakrát se s mojó helfkó vydurchčila a valila pali. Nikdá sme nehodili drát, nikdá sme neodlifrovali čumkartu ani líbezbrif.

Překulilo se pět jářů, jařin pali a kocóřisko nedoklapalo. Snád' nejaká serpentýna? Vyštrachal sem její fónyho numero a hodil drát. První aji šlusové. Ale co to? Už žádné lochec a lechtačka u hercny, no chmurkové hantec. Zahlásila, že natrefila na echt pámbíčkářa, keré ju zlomil a hókľ svaté recht, vo co v lajfce valí. No narval jí teda do štrycle betálný šutry. Radovanec z lávstory je krén, šmajchl aji šukačka taky levingston. Uvařit svišť a a finýto. Doklapala na zpovídačku a konópek v černym mantlu hókľ, že všecy její levoty valijó do kopru. Vod teho tajmu krótí mustrovó lajfkú v holpecu s Velkým i Malým kilošem.

Jak lapnót koc

Přelóskal sem na netu textůvku „Jak lapnót borca“. No byla lautr mimo. Dyby koc takto balila borca, mohla by vod ně akorát vyfásnót pár na čuňu. A tak sem hodil do placu, že našrajběim textůvku „Jak lapnót koc“. Aby aji utáplí týpci z lonta gómali, jak to vodsépá u nás v Brnisku. Ze startu musíme nahodit myslivnu, eši chcem koc enom jedná vyklepat nebo chcem trvalku. V tym je rozdíl jak sviňa.

Koc na šmajchl klofnem levó zadní na diskošce. Tam naklapó věčinó ty povolněší s betálnó kostró a láčovým ciferníkem. Volepíme žanky a plandavó hemdu, kožárny už nefřčijó. Do chlebárny šópnem žváro po amícku. Vyšpiznem sjízdnó koc a nahodíme čekanku, než budó vařit cajdák. Potem pro ňu vystartujem. Ale bacha, aby tam neměla borca, to bysme mohli kópit jednu do ryngle. Dyž vodpluje rukavica vopłodňováků, pískneme, že máme před bódó káru a esi by se s nama netrhla. Dyž nám vysadí kopny, prubnem jinó.

Koc na lajf trhnem néspíš v hokně. Nepalme za ňákym betálným šnyclem s ksichem jak misska, ta může byt už těžce jetá. Nélepčí pro lajf só baby s normoš kostró a ciferníkem. Dyž na takovó natrefíme, hodíme zvadlo do kafca nebo na prohóz. Hlavně žádné kvalt na lupačku. Až se do nás zabóchne, sfachčí se to samo. Při baličce koc na lajf můžem zabrósit semo tamo na sólovku aji na diskošku prolufťovat dóznu. Ale bacha, aby se teho tá koc nedomákla. To by byl malér, tolik tédňů v čudu! Tak borci z lonta, s tym, co sem vám teďka natlókl do škopka, můžete nasmykovat balit kocóry do Brniska.

Jak se balí koc

Zapsal sem ušiskama všelijaký storky vo tym, jak borci lítali za kocórama a jaký to s nima bylo v betli. Ale nák mě to neštymuje.

Takové borec má najetých pět pětěk jařin na tachecu. Vodklape z hokny rovnó do putyky a tam vykřópane sedn škopků a náký to rumunsko. Večír hlásí těžko spokojenost, dyž bez karambóla doklape do domášova, zmákne scasnovat šlupky z kostry, hópnot do betlířa a zachrupčít. Druhé deň šecko valí přes kopírák.

Ale v putyce storčí vo tym, kolik kocůrů vyklepál, kolik paroháčů ufachčil, a jaký to s tó keró koc bylo. Vařím budku: Kdy to všecko zmákl, dyž furt sicní u škopka? Dyž byl eště jungšál? Nebo je lupal enom v myslivně plusově proladěné škopkama? Takovým borcom hókám putykové nebo divanové fachman.

Zgóml sem aji inčí borce. Vo babách nekyndali a do putyky zabróšili semo tamo. No každé druhé metr lapli nákové koc. Ale né v putyce. V hokně, na služebce, na dovči, nekde na pažitu u rybála nebo na Priglu. To byli echt bedny přes baličku.

Já sem takové fachman nikdá nebyl. Doma sem měl láčovó stařku a dva šropy. A na babáče valil akorát tak aogle. Vegetili sme na lontě a tam vočkovaly jungšále aji vogrilovaný borce a koc stará Blažková a stará Dymáková. Dybysem náhodó hňápl nákové babu enom tak z čuriny za pazóru, dolifrovaly by cunt vo tym ke stařce a švígrmutře dřívjéc, než bysem já doklapal na domášov. Ale lajfka je nekdy k nekóření a semeló se všelijaký války. A tak sem měl štyry pětky jářů na tachálu a byl sem naráz bez stařky, bez kéro a skorem bez lováčů. Tak sem nákýho hajfeca chca nechca zajmót musel.

Jak sem házel pátračku po koc

Moja prvá stařka se mnó skósła vegetit enom patnáct jářů. Vogrilovala se kdysi s normiš borcem, keré vyštudýroval, ufachčil na lontě betlém, uvařil sviště, každé deň razil do hokny a hrnul dom rantále. Takto to šlapalo v naše lajfce.

Jedno sem si ale přeflákl haxnu a pochrómal chrbet. Haxna byla za půl járu v ókeju, ale chrbet byl furt chabrusové. Felčari na to měli enom patáky a tak sem na to musel hópnot sám. Přelóskal sem všelijaký šamanský bichle a začl sem se učít u všelijakých bosorbab a šamanských. Chrbet sem tym vykurýroval. A dyž už sem to všecko do té palice nasókal, tak sem místo šmírování po lovech navrch začl spravovat zmordovaný zádiska aji klóby taky babám z lontu. Borkám ze štatlů sem zase tlókl do budek, jak se kurýrovat paprčama.

„Co s takovym borcem“, plácla si pod fífkú moja stařka a našrajbčila roztyplovací somrglét. Mlén jí to vodkévl. Měl sem štyrycet jařin na tachálu a kempoval sem v psí bódě. Ale jak klofnót koc s bévákem nekde daleko vod teho našeho lonta? Všecky šmrncovní koc, kerý sem měl v merku, byly vogólovaný. Nekerý z nich mě aji prubly klofnót. No co s babó, na keró už měl nekdo inčí mrdlicenc? Akorát tak na tajňačku vokoštovat a rači hnedka sbalit kramle. Net ani mobilfóny tehda eště nebyly. A tak sem šrajbnul inzoš do časálu Inzert Expres:

Šamanské s véškó, 40 járů, 178 cent'áků, 70 kilo, háže pátračku po koc na stabilno s bévákem pro veget na divoko. Zn.: JM

Po metru dotlačila pošťanda škatulu líbezbrífů. Betálná lóskačka. Brífy vod švihlých a uskuhraných bab sem flákl z fleku do šporhelta. No zbylo jich eště dvě pětky. Jak je rozsortýrovat? Docvaklo mně, že nájlepčí bude, dyž na ně bafnu do pracky pendl. Vygómal sem tři tázance: Jak moc je chabrusová nebo na budku? Jak budó k sobě štymovat naše náture? A jak nám to bude štymovat v betli?

Testovačko prošla pětka koc. A ty všecky sem zgóml na živágo. Skoro šecky mě zlaneřily do betle hnedka prvé deň. Enom tři koc sebó látly do betlířa až na druhým laufu. A s jedný z tych, co nekvaltovaly, vegetím v Brnisku už přes dvě pětky járů.

Teoretický gómky a praktické lajf

Nekerý baby hantýrujů: „Dyž má potróblé borec rozlósknót, esi zajmót štumédlu, kumštýřku nebo felčarku, hodí čuz na dudy. A narazí si strakonickýho dudáka.“

Dyž vrznem voko do babskýho časála nebo do hypnobedny, tam všade prudijó strakonice. Só v roztyplu, čenžujó borce a furt fachčijó nákové melu. Vo pardubkách neni skoro čut. Makajó v hokně, aufpasujó a servisujó kindošě, šukajó s borcama.

Dyž borec štyrycet járů na tachálu šmíruje po koc, všady samý strakonice. Baby, kerý si narazily potróblý borce, co merčijó akorát ty dudy. Roztyplovaly se a vegetijó na sólovku. Pardubky só věčínó vobšancovaný pálenéma borcama. Z pogólkových serpentýn se neulijó, no neni to takové nášup.

Recepis na betálnó trvalku: Borci, nečumte koc enom na dudy. Hod'te sondu taky do palice a na hercnu. Podleává mojí gómky só lepčí pardubky než strakonice. Po pardubkách nebudó taky házet špiz pakini a potróblenci. A nélepčí só nadupaný koc s fajnovó hercnó a kozama "akord". To só kozy **akorát do** pazóry.

Dyž sem šmíroval po koc, zapsal sem ranec lohecovyých storek, no aji pasovky:

Dvě koc byly vogólovaný, ale v líbezbrífů vo tym nenašrajbčily ani ň. Holt si chcely enom tak vysadit šmajchl s borcem. Iná jela brázdu s pámbíčkářama a až na druhým scuku mě vohlásila, že v první lajně gólka v kirchně, a až potym semo tamo vanilková šukačka. A aspoň pět šropů. A to sem do Inzert Expresa šrajbnul, že chcu "koc pro veget na divočinu".

Nekerý koc mě valily v líbezbrífěch inčí klíny do budky. Našrajbčily mirošovice 95-65-95 cent'áků a dyž sem je zmerčil, měly ranu tak na 95-85-105. Chcel sem klofnót šlang koc, aby měla dost placu na sulc, keré ju voplácne v pozděších járech. Skenovat novodurovó koc je teda nélepčí, dyž zoncna hází hicnu. Pod tričmenem a v šortyho hóznách só hnedka k merku všecky sulce na vampně aji kardec jak štajerák. A dyž měla "šlank" koc, za keró sem doklapal, vanu a šunky jak dubále, dycky sem se rači zdekoval.

Dyž už má koc namotaný přes tři pětky járů na tachecu, věčínó už neni moc šlang. No góme grif, jak ten sulc před borcama skovat. Dudy podšprajcuje, d'upinu a šunky natlačí do

elastických hózen. Můra je to, dyž takové vohoz shodí. Všecko se rozplácne a borec čumí jak péra z divanu.

Kirchnová mausna

Péroval sem jí Kirchnová mausna. Byla to koc nadupaná. Než jí jakési borec ufachčil svišťá, fachčila češtinářkó na základce. Bloncka s krátkéma kudrlinama měla vymakaný štylko, jedničkový kozišťata aji d'upinu. V kéro házela sicnu rypstol a štangle s železama. Vegetila sama s jedným šropem, no s rantálama byla dost' na suchu. Aji trajfem štrádovala bez flósků. „Škoda dvó kačen“, hlásila.

Pohantýrovali sme vo všeckým možným, vo svý lajfce i fárplánu na další járy. Po poledňový chálce sme razili na prohóz do místního řáholiska. Večír sme udrndali svišťá, vošplóchli se a nahodili předchrupnovó klidovku. „Budem se enom šmajchlit, nevyšukáš mě eště, rychtik?“ „Nemně fédry, budu Tě enom dlachnit a cvičit prstoklad.“

Hodili sme vocucávačku a vobjížděli se paprčama. Podlachnil sem její kozišťata pevnáky, kerý byly furt sténý, ať sicnila nebo házela leháro v betli. A jedu paprčó na břuch a eště nýdr. Nic, nýdr, furt žádné bobr, nýdr, nic, nýdr a slimák. Šecko fajnový, nikde žádný štětiny. V tych járech si koc eště neškubaly bobry a tak sem nahodil dotazník: „Ty máš voholený chlupiska?“ „Ale neé, já tam nic nemám. Ale už su tak rozhicovaná, že mě musíš přefíknót“.

Byla to betálná koc, nadupaná, takové malé ajnštajn. Lahodné ciferník a vymakaný štylko k temu. Ale úča. Už druhé deň mě začala komandovat. Totok má byt tak a tak, totok je lajvont a totok levingston. A nehantýrujeme hanáčtinó ani brněnštinó, ale spisovno cajzlovštinó. Byl sem pro ňu mladé borec, kterýho chcela napasovat na svůj mustr.

Rači sem vzal roha, nechcel sem vegetit s vchoškó. Ale jedno za uherské metr na ňu hodím vzpomínačku. Tak fajnové podvozek sem v paprči už nikdá nedlachnil.

Malé, ale šikovné

Po Velkym kotrmelcu sem vtrukl mezi borce a borky sajtny Zelených ve Znojmeu. A v květcencu sem vodklapal na scuk Zelených Moravský hródy do Olmiku. Scuk měl lapnót dva dni časůvky, no já sem gómal, že vodklapu ešče prvé deň na domášov. Ale vrchní kápo Zelených mě klavíroval do budky, že mám zvostat, že večír pokecáme u škopka a vajnoša a zétřejší deň bude mět taky šmrnc.

Šplíchl sem teda do placu, že nemám rezervačku na cimru v hotelu. „Možeš se vychrupčit u mě“, zahlásila jedna koc hanáckó řečó. Perfekt, hókl sem si pod fíku, a byl sem natěšené na večír na vajnošové pokec. Finišové refec zahlásil konečnó. „Valíme dom“, zazvonila tá koc a tahla mě za klepeto na ulic. Ani sem moc neremcal.

Za půl hod'ky sme dosmykovali do jejich kéro. Byla vogólovaná, hoknila ekonomkó, její staré vodhrčel nekam na jinó slezinu. „Hod' sicnu, zgómni časáky a bichle, já zatím uklohním neco k věči.“

Hodil sem chvilc voko na časáky a bichle a taky sem vočumoval tu koc. Byla šlang, navrchu skorem žingla, jedničkový kozy, d'upinu asi tak dvojkový. Augle zelený, frňák festovní a na budce krátký štětiny. Hodili sme za žebřík věcu a podrwali vo šeckým možným. Vo Zelených ze startu, vo parohatých borcäch ve finišu.

„Kde pro mě narychtuleš betlu“, hodil sem dotazník, dyž raky vodsypaly jedenáctó. „Nikde“, rozhodila kótky, „vedlevá mě ve šlajfcimře je jedna fraj. Snád' bys nescél, abysem v vobéváku rychtovala na votoman lajtuch!“

No a bylo to, šukačku měla v malíku. Po třetím čísle vytahla ze šuflete na mó hůlku šupléru. Čučel sem na ňu jak husa do flašky. „Tvoja hůlka mě nenafóluje celó jeskyňu, eště tak dvě čísla by to chcelo. Na mě malá, ale šikovná!“ Potym sme zachrupčili.

Druhé deň po snídu sme vodklapali curyk na scuk Zelených. Tam se zdéchla jak Anglán – ani bū nehókla. Nigdá sem ju už nezgóml.

Dódova bódka

Náš dóda měl maló bódku mezi baumálama v koménské kolóniji répačů v hródě. Dycky, dyž jeho stařka spustila echt bóřku vo hovně, zbalil kramle a zašil se do tétok bódky. Hodil chrupanca a dyž oskar zahučel za jobský bergle, hodil zpátečku na kér a věčinó tam byla klidotechna.

Pro zichr, to dyby lapl nějakó slinu, měl v kastlu kósek cvibocha, pixlu sádliska a pod deklem ve sklepe lampu vajnoša, vo kerým stařka neměla šajnu. A štos polének na zahajcování, dyby byla kosa. V tym járu byl hrubé kilián, pětka čísel bílyho sajrajtu na hródě, a tak bódka měla vod dódy vopušťák. Zgóml ju šak cajzlovské čórkař, keré se na kaltnové tajm naštatlil do Brniska. Byl to čórkař fachman, fajnově vodmachloval futra bódy a nakemponal tam. Vajnoša pod delklem nevyštrachal a tak narval do štrycle akorát cviboch se sádliskem. Šóší na hajcunk dovalil dycky z valdny kósek vodcad'.

Nastartovala teplotechna, bílé sajrajt byl pali a tentok borec dal bódce mávačku. Dyž semka dóda naklapal, zgóml, že tadyk kdosik vegetil. Valil to prásknót chlupatém. Chlupatí bódku probantovali a za téden odlifrovali dódovi cunt, že podlevá nich čórmen čórl cajky za pět pěték kaček. Dóda rozhodil kótky a mávl haluzó.

Za dva járy vyšťórla dódova stařka z kastlíku glét z mléna v Karlsbádu. Šrabčilo se tam, že esi chce dóda tech svých pět pěték kaček curyk, ať naklape patnáctyho ledenca do mléna v Karlsbádu. Až odsypó raky tři hod'ky vodpoledňa, bude tam slez vočórovaných tymto borcem. A dyž bude mět kliku, tak mu tam tych pět pěték vycálujó.

Jak sem sežral flignu

Už pětku járu vegetím se stařkó. Normiš jak všici. Klidotechna. Semo tamo bóřená, jináč lébuňk. Stařka má placama fědry z méch donšajnovských válek. V tym majó kocóři gryf. A tak na mě s mó hoknovó bočmenkó ufachčily habad'ůru.

V deň, kdy sem dodéchal štyrcet jářů na tachálu, mě nikdo neházel gratulovanec. Co to na mě valijó za serpentýny, vyhópló mě v bedně. Snáď po chálce doklape stařka s vinšovancem a ňákó tó škatuló s prezentem. No nepípla ani „ň“. Šropáli zbagrovali narychtované žvanec, vodplachtili do bódy a taky nepískli ani „ň“.

Nakrknuté sem vodklapal do hokny. Svó háčkovó bočmenku moc nekóřím. Byla machr na hoknu, je to kocanda, no ledovka. Házela vlny kvůlivá erotickém válům, dělala můru pro každé klepec po kotlu. Prskačka by byla na pytel, háčkovó bočmenku vyštrachal kdesi direktor. Fertig vál.

Dyž sem vtrukl do kanclu, bočmenka nahodila rohlík od laple k lapli a hókla vinšovaneć. Na fleku sem se vyladil do plusu. Najedno mě hokna betálne štyngčila. Po poledňový chálce zajódlóvala bočmenka, že je old počágro a já vařím nargle. A esik nehodíme malé décháňkové veget v kafcu?

Po levý chálce v hoknový žrádelně by bodla melť s maltó, A točijó tam zmzku z jahodálů. Betálné zvonek, zahlásil jsem. A tak sme sbalili kramle z kanclu a hodili sicnu v kafcu. Místo melty s maltó šak dovalil pinkl lampu červa a zmzku čenžl za salcnový štangličky. Betálná atmoška. Špicově sme si pokecali. Do včilška jak nikdá.

Cálovačku vzala bočmenka na sebe. A nahodila válku, abysme se už trhli z hokny. A přihodila lehký zvadlo na kěr, kde vegetí na sólovku. Plašila se mě jahoda. Takové veksl. Na kěru sme do sebe kopli pár štampeců medovky.

Chvilec sme hantýrovali, potem hodila koc špiz na raky. Pípla, že vedlevá v cimře má pro mě další překvápko a že to valí narychtovat. Ať se narychtuju taky. A vodklapala do šmajhlcimry. Byl sem celé vyrajcované a tak sem nebral fištrón. Scasnoval sem vohoz a hépl do foteláča enom v tričmenu a slipáčách.

Naráz se vodmachlovaly futra do šmajhlcimry, z nich vyplachtila bočmenka se zamašlovanó šochtló a moja stařka s dortiskem na talclu. Bočmenka se tlemila a stařka čučela jak ratyša vyvalená z hródy. A místo radovanca byla bóřená. Rači sem zbalil kramle. Už je to pár metrů, jář valí do finiša, velké radovanec na krku a stařka to eště nerozchodila. A bočmenka hantýruje tuto storku kamošům po celým štatlu. Může si to lajsnót, direktor nad ňu přiheftnul vočranou perut’.

Brněňský kózelný dekle

Só temu asi tak štyry pěťky jářů, co sem klapal z Role na Čáru na trajf a zgóml, že na Římáku stepuje sajtna čumilů. Věčinó jungšálky, nekolik jungšálů a umektané borec asi tak tři pěťky jářů na tachálu. Hodil sem stopku a nastražil ovary. A borec hantýroval bajvoko totok:

„Tadyk v Brnisku máme štyry oltový kózelný dekle vod kanyšů. Každé ten dekl vám helfne s ňákým lajfkovým voltrem. My je do holpeca všecky zgómnem a prubnem. Prvé vám helfne s lověno, druhé s hokno, třetí s rantálama a dyž vlezete na ten čtvrté, pude vám biflovačka levó zadní.“

„A co je to tá hokna a rantále?“ mázla dotazník jedna z tych jungšálek.

„Á, mě se vykóřilo z řepy, že néste z Brniska. Hokna je makačka a rantále só prachy.“

„A kde se vzala ta jejich kózelná moc?“ házel diviznu jungšál s dlóhéma harizónama.

„No hantýruj, že v padesátých járech jeden velebníček škemral u Velkýho kiloša vo helfku pro vobyčěnský lidi. A ve snívanci zčóhl andělskýho, keré zahlásil, že Velké kiloš mu dal tentok befel: Naklapeš ke štyrem kanálovým deklom v centrumu Brniska a bóchneš na ně krucifix. No a vod týtok časůfky to fachčí.“

Tak a teďkajc valíme k tym deklom. A déte si majzla, nekerý dekle só na blběch tymplech, ať vás nezramuje náké pakin v káře.“ A sajtna se vodpichla pali. A na tym špacíru jim ten borec lážo plážo hantýroval: „Tadyk je kád' Parnas, tadyk rathaus a ten má ve forhózu krokóša s kolcem a na fasádě šédrem fiálu.“

Dyž doklapali k lověnovýmu deklu, hodili stopku. Jungšálky hópily do lajny a pomaly špacírovaly přes dekl. Jungšáli se lochčili pod frňák, no ve finišu naklapali k deklu taky. Co dyby to fakt fachčilo. A taky by na ně jungšálky blbě čučely. Potym vodklapali k hoknovýmu deklu. Já sem valil na Čáru na trajf. Už sem měl sekeru jak sviňa. Tutok sajtnu sem v tym járu zgóml eščě nekolikrát.

Vostrov lébuňku

Desik v centru Lóže klidesu je vypláclé vostov, kerymu hókajó Vostrov lébuňku. Tadyk vysmykovali borci a borky z pogrilkových serpentýn betálnó flignó. Negrilujó se jak na Moravské hródě, dyž se do sebe zabóchnó nebo ufachčijó kindoša. Stypluje je astrolog s helfkó komplá.

Dyž má borka na hrbu dvacet járů, vyštrachá jí astrolog borca, co má čtyry pětky járů na tachálu. Takové borec je už prosmékané lajfkó a borce helfne se startovačkó do lajfky. Ubóchnó dva sviště a tym zalepijó befel věšek vostrova. Až začnó kindoš v bódě futrovať ánung do štrycle, jiné astrolog jim vymákne foch, keré jim bude recht, a pro mutru vysonduje hoknu, kerá jí šikne. A její borec jí helfne se startovačkó v hokně. Po vodplutí dvóch pětěk járů lajfky v holepcu je roztyplujó.

Koc má včil na hrbu čtyrycet járů a astrolog jí vyštrachá novodurovyho mlad'ocha nabiječa dvě pětky járů na tachálu. Voba majó slinu na lupotechnu a tak só vytlemení. Astrolog borcovi vymákne hoknu a novodurová stařka mu helfne s hoknovó startovačkó. No na kindoš majó vod věšek vostrova vysazenó stopku.

Dyž má baba šest pětěk járů na tachálu, znova ju roztyplujó. A s borcama se to vyvrbí sténak. Potym zalepijó všecky cechy a nahodijó směrovku k novodurovym zětřkom v lébošu. V partyji vodplachtijó na Vostrov duchen.

Borci a borky z Vostrova lébuňku provegetijó betálnó lajfkú nacvkló radovancem. Astrolozi makajó špicově a tak pogólkové serpentýny hlásijó maloměřice, hoknové serpentýny taky. A žádný duchny tam nevoprúzujó. Staří medvědi šest pětěk járů plus só natěšení na Vostrov duchen, na novodurový kamoše aji na další láčové lajf nebo lávstory. Snová lébna. Hnedka bysem vařil vinš tam vodsvištět. No fóknot na tento ostrov, to je pasovka.

Jednó za metr naklapó natěšený novodurový duchny na leťák. Nasáčkujó se do éra a vodplachtijó na Vostrov duchen vylepené v Lóži klidesu uživat si gebírové lébuňk. No nedoplachtijó tam. V éru jim pingl dotlačí šlusovó chálku a šláftruňk. Až všici zalomijó, vodmachluje se rygl na vaně éra a všici zahučijó do vasru. A kelcnové fišle si pošmáknó.

Na Vostrově duchen se placatí enom jedna bóda se superkomplem a pár vymakaných vigvamů, v keréch vegetí malá sajtna ajťáckých hošanů. Tyto borci bastlí na komplech fejkové radovancové emailové cundy, čumkarty, blixny, empiny a videa. A lifrujó je pozvostalém na Vostrov lébuňku. Ve finišu odlifrujó cund, že ten keré kema vodklapal tlačit mraky.

Tak a už ste zgómli všecko. No dybyste nekóřili mapu, byla by to suprová domovina.

Žankovy šify

Anča s Žankem ufachčili gólku. Žanek hoknil kréčiřem. Měl fešný fasádu. No v betli móňa a to byla pro Anču špicovka. Hokna mu zaséc šla švunkem pod pazóry. A Anča se tym camrala dycky, dyž vymákla nějaký nastražený ovary. Za pár járů vrhla dva datle a potem servisovala všecky tři. Dokavad' lifrovala šropy do kindošsky bódky, bylo všecko v rychtyku. Makačky s nima hafo a na kraviny žádné tajm. No dyž rybízci naklapali do základky a začal se jim plašit hormón, už neposkakovali mutře furt za cemrem. A tak Anča měla víc v merku Žanka. Kréčiřský války moc nekóřila, no začla špizovat, esi Žanek nečumí místo na hadry a nitě do cajtunků na holý koc nebo neháže nějakó oblbovačku na ajsku a fésu. Vyšmirovala kulový. No jeden valčík přeci štyngčil levotó.

Každé středec po poledni zhasl Žanek stehmašinu a vodklapal do jungšálskýho šifovýho klubu. Anča nahodila majzla. Co to na mě vaří za flignu, dyť negóme házet plaváčka? Nebalí tam babáče? Sbalila se a mazala na špiz do šifbódy. Vysondovala tam kulový. V šifbódě makali samí borci. Pucovali a remontovali keně aji fišlařský šify. A Žanek córal mezi nima, házel cunty aji gryfy. Semo tamo lapl do pazór náké ten vercajk a nějakymu konópkovi aji helfl. A všeci mu házeli děkovanec.

Anča hodila hantec s fýró klubu a ten hókl, že Žanek je machr na šify a že pro klub bastlí šifové cajky z hader. A z šuflete vytahl všelijaký gléty a noty. V tymto járu kópili druhé flek za rajtování s šifama mezi pryglama na Moravský hródě. A Žanek v klubu fachčí bočmenem fýry. No pro Anču to byly enom cancy vo hovně. Místo aby aufpasoval svoje puboše, keří mě vopruzujó a huntujó mně karfiól, servisuje Žanek jungšále vod jiných borců! Temu ufachčím šmytec!

A byla bóřená. Anča dala Žankovi volenku. Já nebo šify! Nikdá v kupě! A nevychladla. Žanek z toho musel nějak vybruslit. A tak vodlifroval šifařkýho bočmena do kopru a do šifbódy už neklapal. Nahodil chmurku, no místo servisu svých pubošů se račí répal v hródě nebo čuměl na bednu. Anča byla zaséc v lébošu. Žanek na raně, ušpórovala nějaké love za zelenisko a sama s tym neměla žádné makačku. A mohla se camrat před sósedkama, jakýho má doma makáča.

Vandry, prohozy aji lupačka pomaly vodvandrovaly do kopru. Žanek už nepóšťel sladký sliny na kocóry a vubec moc nehantýroval. Léboš byl pali. A dyž mu nahóply na tachále štyry pětky jářů, měl móresy ubrblanýho fósatýho dódyna. Anča ani sósedky to negómaly. Dyť nějaké ten jář curyk to byl vytlemené kujón. Nění chabrusové nebo snád' na budku? Nélepčí bude, dyž ho odlifrujem do nemálu na psychinu, aby ho tam dali do rychtyku.

Jak švorcové borec valil z chudčic do nicmanic.

(podle storky vod Jaróša Cimrmanovýho)

Kósek vod krchova vegetil v malym perniku švorcové borec. Aby nezakalil, répal se imrvére v hródě na polisku. Zoncna v tych járech fest brenčila, z nebála žádná chlěstačka, hróda samý grymle. A tak erteplí a zeleniska moc neubóchl a ve šrajtofli byla furt dieta.

Jedno do perniku doklapal maník ze Sichrotechny. Póšťel sladký sliny, jak je to špicový posichrovat se u nich. Švorcové borec hópl na ten špek. Vod tego dňa makal jak voteklé, aby měl love na dlabanec aji pro Sichrotechnu.

Vodklapalo hafo jářů, borec vláčel love do Sichrotechny, aji dyž mu nekdy šumělo v chlebárně. Jednóc dohrnul régensburg a bléskanec voplođnil dekl perniku. Průpal jak sviňa, perník sfajroval do mrtě.

Doklapal maník ze Sichrotechny a zahlásil, že na jeho pachtglétu nění vo bléskancu ani ň. A tak borec utřel hubu. Kdyby tehďa hodil bobyša na Sichrotechnu, dávno by našpóroval na novodur kónky aji blicštanglu.

A tak valil z chudčic do nemanic, kde fachčil kontyšákem.

Storka z hokny

Tak se to nekaj zemlelo u nás v hokně, že jednemu apecu na sondování sajrajtů v luftu začlo zaclánět roští. Servismen zahlásil, že by bylo špica vykvaltovat to roští aus. Hókl sem mu, že my na tem teda fachčit nebudeme, só to samé trnky a šípky a ty majó trniska jak sviňa. Sme borci vod počágra a né vod holcnového roští. Ale že temu zafiruju.

Dohókl sem s fořtem, že to nechá zmáknót borca s motorovkó za dvě kila. Na fakturu. Vodlifroval sem teda méla véškám do Brniska, aby ufachčili vobjednávku na tu hoknu. A pro zichr eště přes kopírák véškám do Práglu. V Práglu gómó, jak to v Brnisku fachčí a vodlifrovali mně pro zichr vobjednávku v PDF fligně. Připochođovala za tři hoďky. No Brnisko ani muk.

Hodil sem drát fořtovi a za dva dni doklapal borec s motorovkó a za hoďku s tym byl fertig.

Vodplul metr a před fortνό do hokny stepoval servismen z Brniska. Přihrčel od Montfilda, kde kaufl novodurové pantok Fiskars za deset kil a novodurovy fikny na šóší za pětikilo. A že teda de zmáknót to roští.

A dyž sem hodil dotazník, proč mě rači nepřihráli vobjednávku, hókl, že mě jejich fira nechcél vopruzovat zbytečnó administratívó.

Familková bórka.

Stařka mě mirnix tirnix žblechtla, co sce k tymto narglám. "Scu neco, co se rozpeckuje z nule na kilo pade za pětku vteřin." Tak sem dovalil dom kvichtapec.

A hnedka mezi nama bafla bórka.

Dyž sem včera doklapal na domášov, stařka chcela, abysme vodklapali nekam, kde je všecko za těžký love. Tak sem hodil směrovku na benálnu.

A hnedka mezi nama bafla bórka.

Moja stařka stepovala v šmajchlcimře před špíglem. To, co merčila se jí vubec nezamlóvalo. Hókla na mě: "No to je zófalka to moje štylko. Jařinama unavená, vana jak kysna kyta, beďáry k temu. Šplichni mě aspoň ty neco láčovýho do ovaru." A tak sem zahlásil: "No aspoň aogle ti fachčijó špicově."

A hnedka mezi nama bafla bórka.

Klavíroval sem stařce do štrycle, aby dotlačila basu lahváčů. No vona kaufla kyt na ciferník za polovic. Hókl sem, že dyž vykřópnu basu lahváčů, vypadá lepšéc než po tym kytu.

A hnedka mezi nama bafla bórka.

Klekl nám apec na migání pažitu a stařka na mě furt tlačila, aby sem ho hodil do rychtyku. No měl sem furt hokny nad glocnu. Vágn, burgla, webový války, fišle, to šecko bylo na forhontě. Stařka vygómala šorfec. Dyž sem doklapal na domášov, sicnila v pažitu a vomigávala ho fiknama na hára. Čučel sem chvilec na ňu a potem vodklapal do kópelky. Dyž sem hodil navrátila, pichl sem jí do pracky kelcnové režák a zašveholil: "Až budeš s tym migáním hotovson, ubóchni ordnunk aji na dvorci."

A hnedka mezi nama bafla bórka.

Gól je, že bórka bafne enom, dyž neco plesknu do placu. Dyž držím pec, je všecko v lebedě.

Vo Budulinkovi

Eště než byl Kyničské přehed nafólované vasruvkó, vegetil za oltovéma Kyničkama fořt se stařkó a šropem Matějsem. Šropál byl prťavé a tak mu všeci hókali Budulinek.

Jednó, dyž zkésl prvé bílé sajrajt z nebála, asi tak cent'ák, vodplachtili fořt se stařkó do valdny naflákat bajvágl holcny. Eště před tem narychtovali Budulinkovi trohec dlabanca a hodili mu befel: „Budulinku, nech futra zaryglovany a nikemu je nevodmachluj. Hod' špíl s kostkama a pimpákama, hod' čučku do novodurovyho kalendra s bildnama a až ti zaškrundá ve vampně, chálku máš narychtovanó na kredencu.“

Fořt se stařkó vodsvištěli do valdny a Budulinek hodil sicnu ke kostkám a pimpákem. Asi tak za hod'ku kdosik zarumploval na futra. A zapípal: „Budulinku, dé mě chálky miskú, pohompám Tě na vocasisku.“

Budulinek měl ze startu fedry, ale byl fest zvědavé. Hodil čuz z fenstra. Před futrama stepovala zerzavá lištica a vařila repete: „Budulinku, dé mě chálky miskú, pohompám Tě na

vocasisku.“ Nelaplo to hafo času a lištica Budulinka zlomila. Vodrygloval futra a malym fukem šópl miskú s chálkó aus. Lištica všeco zešrotovala a zapípala: „Budulinku, vybatol se na travisko a hod’ sicnu na vocasisko.“

Budulinek se staženéma pulkama vyplachtíl z futer a zahřadoval na vocasisku. Lištica ho chvilec hompala, potom rolovala vokolo forsthausu a ve finišu se s nim zděchla do valdny. Dyž fořt se stařkó a holcnó nafólovanym bajváglem naklapali curyk, zgómli rozglábený futra. Budulinek v čudu. No fořt zmerčil lajnu stop v bílym sajrajtu. Ksindl lištica, vyhóplo mu v řepě. Sbalil pytlóša, štykl šlaucha a klapali aji se stařkó po lajně stop do valdny. Doklapali k liščí lochně. No co včil, zašrotovalo fořtovi v budce. A docvaklo mu to.

Hodil sicnu nad liščí džuznó a narychtoval měch. A stařka začla štykl štreky vod lochny hópát a békát. Mutra lištica začula bugar a vodlifrovala svyho vodlitka zgómnót, vo co tam valí. Dyž se vybatolil z lochny, fořt ho lapl a mrskl do pytlóša. Vodlitek neházel zpátečku a tak lištica vodlifrovala druhyho. A potym třetiho. A dyž ani ten nenaštychoval curyk, vyhópla z lochny aus sama. A tak zaparkovali v pytlóšu všeci štyři. Potym se z džuzny vybatolil Budulinek. To byl těžké radovanec! Fořt příkurtoval pytlóš s lišticama na haluzu, tasíl šlauch a naklepal všeckém krupón. Potem povolil suk a nechal tu zerzavó familku zdrhnót do valdny.

Budulinek mázl slibotechnu, že už neufachčí repete a futra zvestanó dycky zaryglovany. Náké tajm to aji zmákl. Enom než začl hrnót do bódy v Bástru. Tehdá ve valdně aji u vasrůvky zmerčil fůru suprovéch animáčů. Svině valdnový, jezinky, fósáče aji vasrmana. Zapsal s nima fůru storek. Ve finále vyštudýroval valdnový prumku. A dyž vodklapal staré fořt do duchny, ubóchly ho věšky fořtem v jejich forsthauzu.

Fořt Matěj byl štramák a koc z Kyniček a z Bástru z ně byly henkl. Ale to už só inší storky.

Cimrmanovy merchny

Tracht’a + Jura N.

Dyž začal Jaroš Cimrmanůj rekognoskovat bichle pro šropy, kópil těžkó diviznu. A nahodil tázanec:

„Jak rychtujeme šropy do lajfky? Lóskáme jim, než v betli zabořijó, zvonky, ve keréch némlačí a névíc dusené princál vyfasuje nébetelněší princezku, potróblé Žanek voblafne šecky kujóny a Smolíčskyho šropa vytahne z maléru ve finišu jelenisko. Dyž se ze šropů stanó jungšáli, vyplachtijó do lajfky, v keré ten dusené ve finišu utře pysk, matóš hópne na špek vychcanýmu a dyž nekeho stróhne náké ranař, jeleniska to majó v paži.

Takový bichle,“ hantýruje Jaroš, „só podle mýho ánunku pro šropy vošemetněší než alkec nebo štréchle.“ Jaroš Cimrmanůj porychtoval ranec storek pro šropy. Jeho storky netlučó šropom do palic serpentýny, na který v lajfce nikdá nenatrefijó.

Vo řepisku

Jaroš Cimrmanůj

To dysik lajfčili dóda s oldmutró v pastóšce u valdeca. Na polisku měli švihló řepu, ale páč už měl dóda chapadla olšový na to, aby polisko festovně povoral, vylópla se enem jedna. Byl na

ňu fest pyšné a vo to víc ju šprycal vasrovicó a hnojil srajdó. No, ve finálce z teho bylo řepisko jak beča. Dyž ju jednyho dňa scel vyrépnót z hródy, zgóml, že je to pasovka.

Dóda hodil voláre vo helfku oldmutře. Dóda čapl řepu, oldmuti čapla dódu a tahli a tahli, ale řepa byla furt šprajclá. Dóda nahodil somr vo helfku vnučce. Dóda zaséc čapl řepu, bábrdla čapla dódu a vnučka oldmutru. Tahli jaxsviňa, ale řepa se ani nehla. Dóda teda hvizdl na čokla, keré pila dohasil, páč gómal, že mu z teho potym kapne náká zobka. Dóda gafl zaséc řepu, bábrdla dódu, vnučka čapla oldmutru, čokl se zagřufl koňadře za hózny a tahli...

„Takové levingr! Dyby se čokl zagřufl tý koc za hózny a zatahl, tuty by ji sjely až na vanilky a vona by tam házela hapták s holým gébišem,” vaří Cimrman do placu. „Šropi nemajó vylágrovanó budku!“ A kormidluje storku na inačěši azimut.

Dóda povařil vinty a naklapal do maštale, kde vokšíroval hajtru. Přikurtoval vokolo řepiska festovní špagyš, hókl hyjé a řepa se vylópla z hródy aus.

„Šropáli musijó rozchodit, že nelajfčijó ve vatůvce. Dyž nenahodijó přemysla, budó makat jak barevní a dodrbó si tak celó lajbku,” hóká ve finišu Cimrman.

Vo kohótovi a slépce

Jaróš Cimrmanůj

Kohót a slépka špacírovali po pažitu a mózovali, eši nenatrefijó na nejakó zobku. Dyž slépka zgómila vorgl lískáč, na fleku zagdákala na kóhota. "Pocem, vyštrachala sem špicovó mňamku." Párkrát mázla klofákem do vorgla a roztyplovala ho na dvě polovice. Jednu šópla za žebřík sobě, druhó přihrála kohótovi.

Za chvílec vyčmuchal hrubé vorgl kohót. Byl to ale z gruntu žgrd, ani nemukl a schlamstl ho celé sám. No vorgl se mu zašprajcoval v krkovici a von začl levě lapat luft. "Slípko, slípko, štykl chálky mě zahučel levě do krkovice. Doval trochec vasrůvky. Mám fedry, že natahnu paprče."

Slípka valila k lóži. "Lóžo, lóžo, přihré mně hlt vasrůvky pro kohóta. Štykl chálky mu zahučel levě do krkovice. Mám fedry, že zakali."

V origoš storce si tadyk lóža hókla vo cípák. "Nač bude lóži cípák," háže Cimrman tázanec do placu. "Šropi nemajó vylágrovanó budku!" A kormidluje storku na inačěši azimut.

"Přihraju ti vasrůvku, ale až mně zahradnické vypucuje vod lupenů a blatiska." Valí slépka k zahradnickymu: "Zahradnické, zahradnické, vypucuj lóžu vod lupenů a blatiska. Lóža mně potym dá vasrůvku pro kohóta. Štykl chálky mu zahučel levě do krkovice. Mám fedry, že zakali."

"Vypucuju lóžu, až mně dotahneš z kvelbu novodurový pometlo." Valí slépka do kvelbu. "Kšeftsmane, kšeftsmane, dé mi novodurový pometlo pro zahradnickýho. Až dovalím pometlo, zahradnické vypucuje lóžu vod lupenů a blatiska. Lóža mně potym dá vasrůvku pro kohóta. Štykl chálky mu zahučel levě do krkovice. Mám fedry, že zakali."

"Dám ti pometlo, ale bude to koštovat pět pěték ká." "A kde mám schrastit takovy love," skučí slépka a s chmurkó se pakuje z kvelbu a špekuluje, co dál. Z vedléších futer se vybatolí

stařka vod kšeftsmana s hercnó na rychtyk tymplu. "Tadyk máš jetý pometlo pro zahradnickýho. No až lóžu vypucuje, doval mně ho curyk."

Slépka bafla pometlo a valila k zahradnickýmu. Zahradnické vypucoval lóžu. Lóža dala slépce pár hltů vasrůvky. Slépka doklapala ke kohótovi. No s kroseem po funuse. Než všechny voblítala, kohót hodil lajfce mávačku. Těžké pech, vyhóplo slépce v štrycli, dyž valila curyk s pometlem do kvelbu.

Vod tehdá mózuje slépka s chmurkó po pažitu sama. Každé deň vysune jedno véco. No vodlitci z nich nebudó. A to nemá tušimice, že aji ona zabalí své lajfkú stěně jak kohót. Jako dlabanec pro čokly.

Šropáli musijó rozchodit, že nelajfčíjó ve vatůvce. Zadarmiko zhrábnó akorát kulový. Musijó makat jak barevní nebo jet serpentýny a levoty. To je kapitalistické ordnunk. Natrefit na nekeho s hercnó na rychtyk tymplu, to je těžká haluz.

Poznámka: Fráze *rapluješ jak malé Jaryn* či *nescu byt za Jaryna* známe téměř všichni. Jméno *Jaryn* je odvozeno od slova *jarý*, které znamená kromě bujarý, tedy bujný, také vznětlivý, popudlivý. A protože takové vlastnosti má řada malých dětí, označuje spojení *jak Jaryn* dospělého člověka, který se chová jako malé děčko. Toto je důvod, proč v hantýrce říkáme největšímu Moravákovi *Jaróš Cimrmanůj* a nikoli *Jaryn*!

Vo Šantrochovi

Po Velkym kotrmelcu začl aji na Moravsky hródě házet ramena krpaté skřet Šantroch. Jeho hoknó je zašantročit šecko, co je enom tak nekde vylepené a nikdo na to zrovna nečučí. Sbalí malý klumpcrajky, narychtovaný gléty nebo klíďo píďo sešrotuje aji ždibec naše chálky. Líce po hródě jak šus a zgómnót ho, to je teda makačka na čocky.

V Cajzlově mu pérújó Zašupálek, páč zašantročit tam písknó zašópnót. Fachmani na latinsky šórfky mu hókajó *Skretus zasupalkus*. Vo Šantrochovi už měli šajn ve středojáru. Dal pokóřit nečítaně gómakom aji inženýrskym. Třebas tymto:

Ludva Bétovenůj: Stopil mu brko a tak jeho finišová symfónija zvostala Nedokončená.

Toncek Lewenhůkűj: Temu zašantročil čočmeny a tak vygómal mikroskop.

Volod'a Iljič Leninůj: Zašil cunt vod felčara, že jeho novodurová koc na šmajchl klofla syfla.

Jemeljan Gregorievič Raketovské: Dyby mu nestopil noty na šternové šíf, mohl náké Gagoš frčet navrch vo půl kila jářů dřívjéc.

Dolfá Hitlerůj: Temu čórnul echo borců vod počágra, že v járu 19 kilo 42 bude u Azbuků samec jak sviňa.

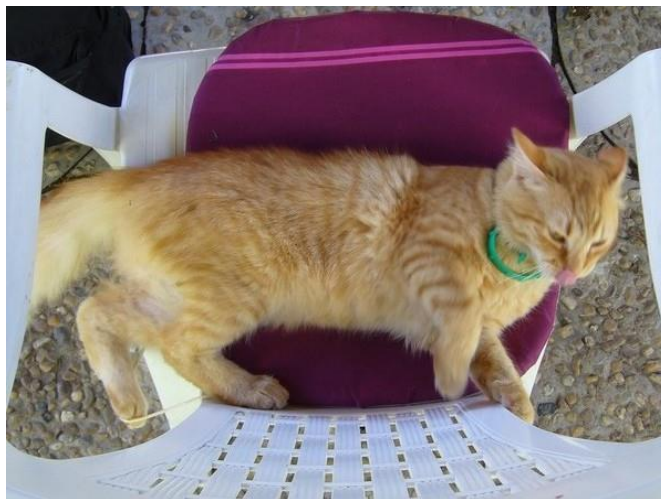
V nebálu zašantročil fůru ozónu a tym ufachčil ozonový lochnu.

Névěčí habad'ůru ufachčil v Cajzně, dyž padalo víko dvacátymu kilojáru. Kupónovka byla jeho hrubé zašívací vál.

Fachmani na skřetovskó lajfkú hantýrújó, že má včil v merku vodvandrovat k bráchovi do Bermudskýho trianglu, aby svoje fligny proladil do plusu. A potym že se nakvinduje do Brniska, keré uplně žere.

Špizuňk u šamanskyho – bildnové bedekr.

Počágro teho tédňa bylo betálné a tak sem vodfrčel basem do jednyho gajblu vylepenyho za Tigálem na špizuňk k šamanskýmu. A páč skoro každé šamanské je borec interesantní, tak vám vo tym véletě našrajbčím. Tentok šamanské vegetuje asi tak půl kiláka za finišovým barákem jedneho lontu. Jeho perník je vylepené štykl štreky vod potoka v zelenisku pod skaló, keré hóká "moja skala".

Dyž sem pretraverzoval čáru jeho kingálstva, hodil mně vítanec kociš Azrael. Vočíhl mě a hodil leháro na seslu a zachrupčil. Tentok šamanské je borec, keré góme fachčít aji pazórama. Néračí s holcnó. No vrznite špiz, totok je jeho šláfcimra.

Ve štelárách fúra grymlů, tibetský vandliky, klangoše, na vandně bildny svatých aji majstrovských vod jógy. A nad betló je vylepená holcnová pyramida. Bílé přeliv malé pyramidky navrchu de čenžnót za jiné. Podle teho, na čem bude šamanské v betli fachčít. Každé přeliv má inó vibronačku. Pro betálné chrupec tam mlaskne kadrátkové přeliv, pro lupačku s koc višňové a pro kurýrování bílé nebo zelené.

Pozn: Vibronace je to, čemu ezoterici chybně říkají "pozitivní energie".

Pod pyramidó sem se betálně vyšlofčil. Já už neco skósnu, dyť mám ve Znojmece podobné fórychtung. Pro kurýrování stačí normoš borcovi ze štatlu hod'ka každé deň. No šamanské hodil do placu, že pyramidu ufachčil pro sebe a svoje kámoše, né pro chabrusové borce ze štatlu. A sténak je to aji s inšíma bazmekama, keré sem tam zgóml.

Další pecku sem zbléskl pod skaló vyprčenó nad šamanským perníkem. V lochně tam ufachčil šamanské betlu. Tadyk vaří čekárnu na inspiračku. Tak sem tam hodil hod'ku šlofika. Byla tu zaséc inší vibronačka než ve šláfcimře.

Potym mě nadirigoval k holcnovému gamplu. Gampl má šest sicen a každá ta sicna má inó vibronačku. Dyž by se nekdo scel pod gamplem pokurýrovat nebo si enom tak dáchnót, zmákne v první lajně šamanské testovačku, na keró sicnu si má lapnót a jak dlóho tam má zgecnót.

Ve finálce sme se šamanským vodklapali na hrubé gryml vypláclé nad potokem na druhé sajtně gajblu. Zaséc iná vibronačka. Baladička. Sem pré naklape enom párkát v járu. To dyž neco přepískne a je z teho vyladené do mínusu. A jak ho gómu, dyž už se von drápe na takové krpál, to musí byt fakt fest levě vyladené.

Láčové deň. Všade klides a laláč. Nikdo nikam nekvaltoval a neměl fedry z všelijakých vosacovin, se keréma sténak nende nic zmáknót. Dyž raky na kirchně vodbóchaly šestó vodpo, hodil sem vratislava do Štatlu.

Šamanské s komplem

Jak járy hrnó, tak se nekdy semele, že sme furt uondaní. Nebo se nám budka moce, rumpluje v ní, a přitom sme k alkecu ani nečuchli. Vodpluje tédeň, vodpluje metr a furt klempírujeme. Hópneme teda k felčarskýmu. No ten zahemží dóznó a hókne, že bruncna aji malinovka só rychtyk. A že dneska z teho frmolu a všelijakých chmuřin je uondané skoro každé. A sme namydlení. V kvelbu s lajvont chálkó kaufneme ženšen z Čongska a gvaranu z brazilských hvozdů. Každé žvanec zalijeme echt kafcem. Ale to helfne akorát na půl hoďky. A dyž máme štígro, tak na hoďku.

Aji v mý lajfce se vonehdá cosik takovyho semlelo. Motala se mě palica. Bruncna aji malinovka byly v ókeju, ale já né. Padla na mě chmurka. Fachčim na sobě a rychtuju své lajfku vod chabrusu a fčil totok? Kde sem ufachčil felu?

Zahučel sem teda do Marvecu na sondovačku k šamanskému s bonzmašinó kormidlovanó komplem. Šamanské chvílu nastražil ovary na moju skuhračku a naklepal cosik do kompla. Potem mně pichl do klepet dvě plechovy štangl s drátem a narazil šalinový lopóchy na ovary. A bonzmašina začla makat. Na špizplacce házely exhibičku všelijaky kósky mý skořápky, na keréch byl barevnéma punktama načmrndané levl jejich chabrusu.

Bílé punkt – v ókeju, žluté punkt – de to, oranžové – nic moc, červené – bacha, hnědé – fela, černé punkt – malér.

Šamanské zahemžil dóznó a hókł, že mám ve štylku rozlezlý nejaký bacile a viróše. To só ty červený a hnědý punkty. A tadyk tentok černé punkt hóká, že tvůj pajšl dusí motolica. To je taková hlístá dlóhá nekolik centáků. Že se kvuli motolici moce budka, to gómaly už naše oldmutry. A pakovaly ju z pajšlu ricíňákem a podobnéma dryjákama.

No co teda s tym? Kaufnót v kořenářskym kvelbu ricíňák nebo dryják z vorglových šupek? Šalinové šaman takto nemakčí. Ve svym veršstatu má šalinový mašinu, kerá je štond šalinovéma impulsama viróše, bacile, hmyzóše aji hlísty vodkróhnót.

Hodil sem teda sedlo na štyry hodčky k tétok impulzový mašině. Lóskal sem tam bichlu vo brněnskym hantecu a mašina při tem makala. Druhé deň večir sem se rozhicoval. Celsius vyhópl na 39. Ráno bylo všecko v ókeju. Po tédňu se mně už ani budka nemotala.

Metr po tym sem naklapal k šamanskymu na kontrolní sondovačku bonzmašinó. Nebylo všecko uplně v ókeju, ale motolica byla pali. Špicovka. Ale aby se dopiglovali viróše a bacile, usalašil sem se u impulzové mašiny na další čtyry hodčky.

A na samé šlus echt tázanec: Kde sem tu motolicu lapl? To je jasnačka, vod zvěřiny. Ale vegetuju dvacet pět járů v Brnisku a žádnó havěť v kěru nemáme! Tázanec sem hodil vetóšovi. A ten zahlásil, žádná divizna, véca všelijakých hlíst só v hnědce vod čoklů a hajter. A té je všady hafo. Na zoncně kobáče uschnó, fukěř je rozfóká a je to všade.

Klepač na tebichy

V oltových járech byl na každém sídlišťu u každého činžáka vylepené klepač. Dyž na něm zrovna choroši nebušili do tébicha, byl to plac pro nás kindoše. Byl pro nás mobilfónem aji fěskem. Dyž sme chceli něco „vykomunykovat“, slezli sme se na klepaču. A storčili z auglí do auglí. A kde nestačily augle a ovary, helfly hnedka klepeta.

Nikdo nešpekuloval, esi v jejich přelivu nésó náké poylchlorované bifenyláče nebo inší sajrajty. Nikdo si nedělal pupínky, esi z teho nezhučíme a nerozhodíme si sandál. A dyž sme zhučeli a doklapali na domášov s monclama nebo vod malinovky, staří medvědi nevalili hned na ōrad, že by se klepač měl vodvalit aus. Nakládačku sme kópili my. No aji tak nám nikdo neházal befel, že na klepači máme mět vochranný šráky a na budce blembák.

Ani na fenstrech nebyl žádné extra cajk, abyzme nevyhučeli na ulic. Na šporheltu neparkovala žádná šorfka, aby nám nesfajrovaly kolky, a do retycha se dalo zahučet levó zadní. Špíly sme mastili na hlině a na domášovskym tébichu. Všade hafo viróšů, roztočáků a hlíst, no nikdo si z teho nefachčil pupínky a už vubec nešpekuloval, jak je všecky vodkráglovat.

Vasrůvku sme chlemtali třebas ze šlaucha. Né z petky ze superkvelbu. A chlemtali sme všici z jedný flaše. Chálovali sme ščovík, nevopraný giršle aji mergle zrovna z haluzí. Paprče sme si nedrhli před každó chálkó. Čokoládové kaňon sme si pucovali lupenama. Na kolobce aji raku sme rajzovali bez blembáka. Ksichty nám nikdo nepatlal lojem protivá zoncně. Jungšálky neměly na ciferníku samé kyt a s vohozem to taky nikdo nehrotil.

Šak jedno sme oprotivá kindošom z jedenadvacátýho kilojáru neměli. Na pažitu a vokolo trateců na sídlišťu nebyla všade vypláclá čoklí hnědka. V kěru na sídlišťu měl čokla enom semo tamo náké pakin.

No aji tak sme to doklepali bez chabrusu skorem až do duchny. Negómu ale, jak sme to mohli tak špicově zmáknót bez teho štosu befelů a stopek, keré na nás v neska hrne Eurosajuz.

Pokec v járu dvacet tři kol.

Šrop háže dotazník oldmutře:

„Poslóché oldmutra, neska sem se domákl, že kdysik vegetovali kdesik na Hródě nejací Cajzli. Zapsalas to taky?“

„Zapsala. Podlevá nich se neska hóká *si potróblé jak Cajzl*.“

„Aha, a kde ti Cajzli vegetili?“

„Negómu to na zichrovku, ale nekde tam, kde je neska Raich.“

„A to byli fakt tak potróblí?“

„No fósatý storky meldujó, že cajzlovský věšky prostřelili svó domášovskó hródu. Na svý bóchače a mičurince se vyprdly, fabriky a bačoviska na lontech zamachlovaly nebo prostřelily. Zbyló hoknu šóply impotrovaném borcom. Fólovaly krupicó nemakčenka. Jejich landšaft se stal kontyšem tehdešího Euroholpeca, za žebř tam tlačili šmé chálku... Ale to só asi enom kdydy, tak potróblé přece nikdo nemůže byt!“

„A kde só ti Cajzli neska?“

„Fachmani na těžký šorfky storčijó, že tehdá v Cajzlově *hlópost nadnášela*. A tak budó nespíš až navrchu v luftu. Asi proto je ten luft furt tak zaprasené.“

Hlášky vod Vlasty vo tym, co bude

Podlevá Fanóša Ringo Cajzla přebóchl Tracht'a

Všici na tuty kóřite eště z blbšulky Fósatý cajzlovský storky. A gómete storku Mlata babáčů, v kerý je echt figuró Vlasta, kámoška vod Libuny z Vyšeca, kocna glanc a šmrnc. Vlasta taky větřila, co přinde. A tak jedná zašvidrala do blba a hodila do placu:

"Štatl merčím veliké.

Nasmykujte do hrubých moravských hvozďů.

Vymáknite tam borca, kerýho brnijó haksny.

Tam ubóchnite novodurové štatl

a pérújte mu Brnisko.

Merčím baby, jak tahájó kabele a šropy,

merčím baby, jak piglujó fenstry a pucujó lino,

merčím baby, jak stepujó v kuchči u šporhelta,

to je na šaškec!

A borci sicnijó u jakési bedny a chlaščó škopek.

A babám hókajó pipiny!

No borci nám eště nedali flastra.

Rači bafnem gany do paprčí

a podusíme borce, až vyměknó!"

*****

"Merčím mlény, roztyplovaný borce, co valijó pali enom v trenérách,

merčím baby, co číhájó na borce s pryglem v pazóře,

merčím baby špílčít fusec, zdrhat maratón a frčet do nebála,

merčím baby, co zmákly přebóchnót se v borce,

merčím baby, co řirujó familkám, fabrikám aji štatlům,

merčím baby, co chlaščó a vypalujó si zobáky,

merčím baby, co uvařily sviště bez borca.

Rozhod'te kótky kocóři, tutok mlatu sme neprojely."

Ze špílu "Mlata babáčů", keré našrabčil Fanóš Ringo Cajzl

Jak sme na tym

Podlevá Fanóša Ringo Cajzla přebóchl Tracht'a

Nésme sajtna gerojů, no sme tadyk furt. Doklapal Skopčák, usalašil se a zaséc valil pali. Doklapal Ivan, usalašil se a taky valil pali. No my sme tadyk furt. Naklapal Eurosajuz, usalašil se a zaséc vezne roha. No my tadyk budem furt. Je to makačka natřít nám to, dyž se nescem peckovat. Žádný bačovský věšky z inýho kótu hródy nésó štond chytat naše plky dyl jak štyry kila járů. To už sme publi. Sme sice móky, no sme tady furt.

To néni lautr špaténka

Naše bačovský věšky só samá levárna a dlabó na nás. Sósed, co jim šópnul hlas do volenkovy pixle, by zaslóžil průplesk. No všici kóříme, jak u nás probíhají volenkový mlata vo koryta a že dyž budem vařit na papaláše jedy, nepísknó nás do kameňa.

To néni lautr špaténka.

Všecko je tu mastný jak sviňa a šrajtofle máme furt vymetené. A tak škudlíme. No aji tak skoro každý familce vyndó love na zacólování kéro, na ajskysňu, špicovó špiznu, automatku, kompl, fónyho apec a na aspoň jeden vágen. Na módr tadyk už kilo járů nikdo nezakalil. Skuhráme, že naša lajfka je na levačku, no sme lemry vymáznót za lepčší hoknó ze Štatlu třebas do Cypogradu. No dyť je to štreka jak sviňa a tadyk v Brnisku máme aspoň krpaté kéro po oldmutře. Fúra z nás má každé deň love na čódy, polovica na beneli a skoro všici na chlast.

To néni lautr špaténka.

Glanc a fištrón našich papalášů je na draka. Svaté recht. No aji dyž hážeš bóřku na svýho fýru, tak hokníš. A to néni špaténka. Daňový války nám ždímo šrajtoflu jak sviňa. No dyž už lepíš daně, vybóchals nejaký kačáky a neco sis za ně kaufnul. Pasový by bylo, dybys kačky neubóchl a měl kulový.

Ve finišu to néni lautr špaténka.

Fachmeni, co pro tebe makčijó, só líný móky. No dyž máš pod sebo fachmeny, kerým za hoknu cáluješ, si kápo, keré zmákl fýrovat fabale tak, že aji tvoji fachmeni mají love na veget.

To néni špaténka.

Hokna felčarů a leháro ve špitlech stojí za staró belu. No jasnačka. V každý cimře v nemálu by měla bét špizna, bílý blomby na réče pro všecky zadax a vyčenzovat játro, dyž už je proglaný, to by byla špica. Aspoň, že pro nás dosmykuje celkem švunkem lapiduch sanitkó, že nám ze startu hodí fofrhelfku a až potym sce placku vod sichrotechny. Aspoň, že v nemálu cálujem enom za lepčí karboš a že dyž se pocamráš tó plackó, nekdy tě aji vykurýrujó.

To néni lautr špaténka

Počágro je taky na pytel. Svaté recht. Tři metry hicna jak sviňa, tři metry zaséc kosa jak sviňa. Ale zaséc nemáme cunami, tornáda a hróda s nama necasnuje. A to néni špaténka. Vidlákov taky žádná hitparáda. Žádná slaná vasrovica, óbrbergle ani džunglisko. Ale zaséc tadyk

nemáme plazoně s jedovéma réčama, óbrbabóky, moskyťále, ve valdecu na tebe nehópne módrový tygřisko a na Pryglu tě nezgřufne krokóš.

A to není špaténka.

Všecko je tu pasový. Fertig vál. No dyž sceš, můžeš klid'o pid'o vzat klózka a vodplachtit na lepčěší tympl, kde se vegetí v goldně. Taky můžeš hodit vratislava, dyž vysonduješ, že takové tympl nikde není a že inde může bét ešče levjéc než tadyk.

A to není špaténka.

Přes všecky hororový vály, vo kterých tu frčely hlášky, se hantrkujeme vo békoviny, jako kdo drží kolký Kometě a kdo né, a že ve špizně dávajó kulový. Hébe nám žlučó, že jedná de dépéháčko vo hlt hore a indy ho chcó zaséc zkróhnót. No aji tak gómu, že si tadyk vegetíme jak štětínáči v turkyni, v baladě a klidotechně.

Žádné spešl matroš tu není, ani goldna ani benál pod hródó, není tadyk už ani co čórnót. Sme celkem v lébošu a tak nehrnem mlaty vo vocasoviny. Nésme tak v goldně, aby se k nám lifrovaly hófy módrových migrošů. Není to tu až tak na levačku, abysme z tadyma valili my pali. Naše lojtna žádná hitparáda, no de to skósnót.

Esi je na celý hródě tympl, kde může každé borec a havaj v klidesu vegetit, jak sce, hoknit, kde sce, a mět tóhy, jaký sce, je to tadyk u nás. Tadyk si štond študýrovat, rajzovat, hoknit, ubóchnót firmu, čadit, chlastat nebo fachčít na tym, co ti zrovna vyhópne v štrycli. To není špaténka. Bylo by gut si totok semo tamo hóknot pod fifku.

Já tadyk zvostanu aji další járy, dyť je to tadyk laláč.

Jak valila dál storka vo Pernikovým koplínu

Trach'ta dle textu Jiřího Floyda

Žanek s Maruš fukli vyžranó ježimutru do pecmena a urestovali ju na jejim sádlisku. Potym vzali kramle durch valdnu štrekó neštrekó. Při tem natrefili na dódu Kaltmena vod Azbuků, keré zgóml mord ježimutry. Žanek mu pro zichr vysadil konečnó z krochny, keró lohl ježimutře. Vod tych járů není v kaltnovym kusanci járu skoro žádné samec. Na samé šlus doklapali Žanek s Maruš do Práglu. No samo, lonťáci zakufrovali.

Zapluli do barůvky na Vodičkové. V tymtok pajzlu fest hoknili pasmeni, šlapací kola a borci drožkaři. Žanek s Maruš byli négroví, a tak tam začla aji Maruš hoknit šlapadlem. A Žanek dával majza, aby nevzala kramle s náky vatařem. Nasáčkovali se do bódy pro vidláky v Karlíně a házeli radovanec, že v Práglu majó love v báglu. Pozdēc začal Žanek hoknit vekslošem na placu Republiky a Maruš vodklapala makat na Kódlův most. Míša Prokopůj vo ní jódluje v zonce „Mlata vo Kódlův most“. A vegetili v lébošu.

Tehdá u nás bačovali komáři a ti měli štryclu v pérú z jiných voltrů a podělávek: „Pár hókanců“, „Chartůvka sedmiček“ a tlačenkoví borci v kameňu na Pankrácu. Křpatý fišle nezašivali. No na samé šlus vysadili tlačenkovém borcom kopny z kameňa a ubóchli velké kotrmelec. Komárské óbrbača Husál buchl bačování lojtně, kerá fachčilá melu na Vencplacu.

Študáky štengrovalo, že hrnuli do bódy zadax a že majó stopku na čundry za čáru. Do kingálských seslí naše hródy hodili sicnu tlačenkovi borci z kameňa se svyma kemama. Jejich hlavón vytlačil z kameňa těžkó sajtnu krymošů a nastartoval šrumec.

V novodurovym tajmu se zkamasi vylóplo hafo funglových pasmenů a šlapadel. Drožkaři štrádovali po Práglu s černó fanglů na rádiobaldě, páč im šlo vo kéhák. Šlapadlom a malém vexlákóm taky. A tak Žanek s Maruš progómli všelijaký šolichy. Óbr veksl boy Viki Krupón vtahl do svý sajtny Žanka a jeho kemy flignaře. Mařka skrzevá svý kunčofy začla hoknit u bačovských věšek. Nad tym, že nic negómala, nikdo nefachčil pupínky. A tak nám vod tych jářů bačuje hafo mazaných borců a havají, keři makajó přede všeckym na svéch válech. Jak vegetuje lojtna, je jim kroměvá tajmu mlaty vo koryta lautr putna.

A to je finyš storky. Žanek s Mařkó, aji dyž neměli v ničem řácké gryf, zapasovali se do brázdy dutých fachmanů, co rédujó našu lajfku.

Princál Bajaja

Příběh od Jiřího Floyda do brněňštiny převexloval Tracht'a

Je několik teorií, jak vzniklo slovo šalina. Existuje spousta dohadů, kde se vzalo brněnské slovo Prigl a zda se správně píše s měkkým či s tvrdým Y. A stejně tak je více názorů na to, jaký je vlastně původ brněnského draka. A nad tímto posledním tématem se zamýšlí náš kamarád Jiří Floyd ve skazce Princál Ba-ja-ja.

Bajaju vyklopila mutra v sedmym metru a tak se semlelo, že z ně vypučel pakin. Jeho fotr doklapal do Cajska z Rajchu a mutra z Čobolska. Mladé gómal šplíchnót akorát „ano“ a to ešče enom v hantecu čobolskym a skopčáckym. Ba, ja, ja. A tak ho všici pérovali Bajaja. A jak už to bévá, dyž Velké Kiloš nekde mázne málo, inde zaséc vrzne nášup. A tak měl Bajaja nabušené muskle a páru jak Arny Švarný.

Jednóc sbalil fotrovi hajtru a vodklapal za čáru do sósedního kingálstva. Tam mu šplíchli, že se u nich uprdolil drakál, co cháluje princezky. Vodklapal teda za kingálem a hodil před nim stojku. Kingál hodil dotazník, co má ten vybobulované kuzmič za vinšovanec. No ten furt mlel pantem jak mlének: „Bajaja“. Kingál byl nadupané borec a tak mu zašrotovalo v budce. A hókł na Bajaju, že dyž má tak nabušené muskle, nech valí vodkráglovat teho drakála, co chce schálovat princezku. „Bajaja“, zavařil ten pakin a mlata byla dohókłá.

Bajaja vyhópl na hajtru a vodsvištěl k drakálovi. A dyž se drakál vyvalil z krasový lochny, tak ho mečálem zarépl. A vodklapal curyk ke kingálovi aji s neschlamstnutó princezkó, keré pérovali Jája. Už tentok jmenovanec hókł do placu, že aji princezka je trubka a že se budó betálně kóřit. Von vařil „bajaja“, vona zaséc „jajaja.“ Kingál házel radovanec, že princezku vogóljuje a vyšópne z kéru. No aji pakin Bajaja vyšpizl, že totok néni koc pro ně. A dyž kingál hodil tázanec, eši se chce s Jájó vogólovat, tak poněprv v lajfce zmákl béknót „nenene!“

A totok byla fela. Kingála to vytočilo, flákl pazóro do ponku a nažhavl drát Škrholovi, aby Bajajovi vysadil buchec. Škrhola byl podobné kuzmič, jak Bajaja. Doklapal s pryglem, no

s krojcnó po funuse. Bajaja se zatím kolkovém hantecem s kingálem dohantýroval, že drakála nafóluje seniskem a napajcuje politúró. A tutok hoknu zfókl betálně.

Princezka Jája se na samé šlus vogólovala s ňákým princálem z Brniska. A drakála nafasovala jako gólkové prezent. Bajaja aji Jája už hafo jařin v nebálu tlačijó mraky, no drakála majó v Brnisku furt. Je vylepené na rathauzu ve fórhózu. Tatok storka, to nésó žádný levoty. Kdo to nekóří, ať naklape do Brniska drakála zgómnót. A při tem si cvaknót škopek, kerýmu hókajó po tym drakálovi.

Jak sem fičel šnelcukem z Holešova do Brniska

Jednóc sme se dohantýrovali s kemó z Holešovskýho štatlu, že hópnu do šnelcuku a hodim kontrolní čučku na jeho novodurové kér. Kaufl sem v Brnisku na roli curyklupeň do Holešova přes Břeclavu a Hulín. Šecko bylo v lébošu, šnelcuk dovalil do Hulína podlevá fárplánu, córák do Holešova taky v ordnungu.

Hodili sme s kemou hantec, zvizitýrovali kér a hópili ešče na jedno. No na holešovský roli sem zgóml, že muj córák do Hulína má čtvrt hod'ky sekeru. Holt pech. Šnelcuk v Hulíně na ně nehodil čekanku. Co teďka, dyž další šnelcuk do Brniska přes Břeclavu valí z Hulína až za dvě hod'ky? Než sem to vygómál, melduje blafón, že cuk z Vizovic do Kojetína, keré má taky čtvrt hodky sekeru, přihrčí na druhó glajzu.

Špica, povalím do Kojetína, vodkád' razijó šnelcuky do Brniska každó hod'ku. Štreka do Kojetína přes Kromcl prolítla bez kiksů. Ščiplístek pohodovec. V Kojetíně melduje blafón, že aji šnelcuk z Bohumína do Brniska má sekeru dvě pětky minut. Špica štígro. Za chvilec dovalil, já sem hodil sicnu k fenstru a čučím aus.

„Sím, váš lupeň,“ hókne ščiplístek. Pichnu mu ho mezi kolky. Zgómne a hókne:

„Tentok flósek je levingston, valíte po krén štrece.“

„Já bych valil po rychtyk štrece, no córák měl v Hulíně takový sekeru, že šnelcuk do Břeclavy nevařil čekanku.“

„To je mě šumafuk. Střelím vám novodurové lupeň pro tutok štreku a flastra štyry pětky ká k temu.“

„No dyť já valím po kratčí štrece, než sem zacólčil.“

„Rychtyk, no na tutok štreku nemáte lupeň. Měl ste valit skrzevá Břeclavu.“

„Dyť já sem tu sekeru nezfachčil. A zacáloval sem věčí love, než cukama prohasím.“

„Poslóchéte, esi nezacálujete novodurové lupeň pro tutok štreku, nechám vás ve Vyškecu vytahnót z tohoto šnelcuka hémonama. A dyž to nezmáknó fofrem, tak vám vysadijó flastr za ubóchnutí ešče věčí sekery.“

Zacáloval se novodurové lupeň, aby sem ve Vyškecu neufachčil šnelcuku ešče věčí sekeru. A hókł sem si pod hébl, že ten ščiplístek mohl mět permoníky v dózně nebo mu fókla stařka s inčím borcem. No jeden punkt negómu. Proč byl ten borec na mě tak vostré, dyž ty kačeny sténě nevalily do jeho šrajtofle.

Jindra a čórkaři

Jindra měl maló bódku mezi baumálama v kolóniji répačů v hródě. Už podruhý v lajně zgóml, že mu do ní vtrukl ňáké čórkař. Byl to fachman, fajnově vodmachloval futra bódy, nic nerozflákal ani nezašvihal. Jindra to pro zichr práskl hémonům. Hémoni bódku prošmírovali. Vygómali akorát, že ňáké bezďák vodtahl enem čtyry pakle keksů a dva lahváče. Za dva metry vodlifrovali hémoni Jindrovi cunt, že čórkařa lapli a že esi sce tych pár kaček curyk, nech doklape za tři metry do mléna. No Jindrovi se z toho protahl ciferník jak guma v trenclách a hodil na to kakáč.

Vodklapalo pár tédnů a Jindra zaséc zgóml, že mu do bódky někdo brósí. Nikdo nic nečórnul, no v bódce dycky zvostal ňáké binec. Asik tam lupe ňáké borec kocóra. Dyž to hókl švestkám, tak ho vodpálkovali. Že dyž pré čórkařa lapli, Jindra ani nedoklapal do mléna. Tak ať nevyskakuje.

Dyž binec v bódce valil repete, čapl to Jindra do svých klepet. Pod dekl bódky betálně zašil altové foťák s bléskancem tak, aby zafachčil, až dyž někdo rozglábí futra. Zašudlil kolkama a vysmáté už enem vařil čekačku.

Morgen vyvalil baterky nad tym mrdníkem. Foťák pali, futra rozglábený. Holcnová vandna, kde byl foťák zašité, rozflákaná. Hémoni doklapali a už neremcali. Za tři hod'ky vysondovali, že do bódky klapali natajňacku šmajchlovat se Olin s Božkó. A dyž foťák hodil bléskanec, lapli fedry, že se to prolátne. A tak rozflákali skovku, kde byl zašité, a sbalili ho.

Fýra hémonů byl dobrman. Dohókl se s Jindrem, že dyž mu Olin navalí foťák curyk a hodí do rychtyku lochnu v holcnový vandně, přihmóří nad tym augle a nechá to plavat.

Finišová gómka: Dyž vám budó do bódky razit na lupačku ňací jungšáli a nic nečórnó ani nerozmlátijó, hod'te dlabanec na věc. Vyhrábnite z mozkovny, že aji vy ste v tychto járech uvařili kvulivá lupačce šelijaký šorfky.

Džendrové balanc

Dyž se borcovi v betli nesplaší hůlka, může za to von. Hókajó, že je chabrus na voháňku nebo že má rafilu na pul šestý. Dyž má babáč ve šlicu suchánka, může za to taky borec. Nikdo nehókne, že je to baba k prdu. Borec má na triku šecko. Kde je teda ten džendrové balanc?

Babáč hókne, že zaséc nezapsala orgáč. A může za to dycky borec. Pré főrštrych nebyl žádná hitpoška. Babáči škemrajó vo líbačku. A borci só dobrmani a teda hážó lóbance. Na papulu, na krkovičku a potym pomaly na kozy a na vampnu. Voba gómó, že finišové flek je šlic, no flignijó, jako že né.

Pré tadyk fičí vo tu štreku. Na štrece só kozy. Nekery se musijó dlachnit enom fajnově, nekery zaséc fest. Babáči z toho dělajó těžký šorfky. A dlachníte dál, až natrefíte na šlic, no musíte zaséc flignit, že to bylo nechcačky a sunót si to dál na stehniska. Dyž nahodíte ve finišu navrátila a vyhmátnete takovýho haptáčka na špici, ksichtí se babáč, jako že se mu to zamlóvá. No a tátok šontačka lapne asi tak půl hod'ky. A potym se babáčův šlic třebas aji rozhajcuje.

Borec má tóhu po babáčovi a žádný velký mógle. Babáč je natěšené z přihlópách kydů, dlachnění, lízačky. A fligní, že borca snád' ani nesce. No borec to pro ňu šecko skoro dycky zmákne. Kdo teda keho festovněc baští, borec babáča nebo babáč borca? Kde je ten džendrové balanc?

Vo Ječménkovi

V prostředku Moravský hródy je vypláclé štatl Chropyňa. Před těžkéma járama tadyk bačoval zemanské. Vegetil na gracně láčový pro augle. Byl to dobrman a lont'áci ho žrali. Jednóc na slezu šeckých moravských zemanských jé ubóchli fýró Hanácký hródy. Ze startu bačoval gút, no jak járy hrnuly, lapl móresy věšek z Cajzka a Feferónie. Na chropyňský gracně začly valit chlastačky, rauty a hant'ácký mordy zvěřiny.

Chálka a blózung nésó zadarmiko a tak fýra hródy začl pumpovat lont'áky vo love. No lont'áci už nebyli ve vatě jak v altových járech, páč hant'áci na hajtrách im imrvére hňápali po poliskách. Lont'áci mrchnili, no fýra hródy na ně házel kakáč.

Jednóc, dyž vykopl delegošku rychtářských z gracny, hodila za lont'áky přimlůvačku jeho stařka. Byla to láčová koc, kerá nevytlókala šecky rauty, a tak nad ňó snobáli vohrnovali rypále. Fýra hródy se nakrkl, stařku vypral z gracny a vodlifroval za ňó čokle. No koc se zdýchla kdesik v ječmenisku a ani čokli ju tam nevyčuchali.

Když se týtok levárny domákli borci z lontů, přirazila jejich sajtna do Chropyně s vidlama, pantokama a cepiskama a vtrukli do gracny. Zmixnili gracnový hémony a ve finišu lapli zemanskýho, zarépli ho a gracnu sfajrovali.

Dyž potym v srpencu nastartovaly v Chropyni žňa, zmerčili rubači ječmeniska, že vprostředku poliska sicní stařka zemanskýho se šropem. Vodtehdá vegetila s nima. A dyž vodlitka vyklopila v ječmenisku, začli mu hókat Ječmének. Jednóc jim tá koc šplíchla, že až bude na Moravský hródě těžké levingston, tak Ječmének doklape a ufachčí ordnung a bude tam lajvont bačovat. No vod druhýho dňa koc ani šropa už nezgómli.

Dyž doklapaly na Hanó levingston járy, hodili lont'áci vzpomínačku na Ječménka. No nikdá ho nikde nevyčuchali. Hantýrujó šak, že jednó za mraky járů na ně ňáké borec natrefil. Ječmének vošolněné v blauchecovým mantlu s jantarová hvězdící na hercně se nekde vylópl, nekemu helfnul a zaséc se vypařil.

A tak na Haný vařijó furt čekárnu na Ječménka. Hantýrujó si pod fifku, že dyž ešče nedoklapal, hóká to do placu, že névěčí levinston járy ešče nedohrnuly. A dyž se tam náhodó ňáké borec totáč vypaří jak rantále ze šrajtofle, hantýrujó, že hodil páru jak Ječmének.

Lištica Bystrůška

Storka vo lištici Bystrůšce se semlela ve finišu devatenástýho kilojáru. Né v Bílovicách nad Špindó štykl štreky vod Brniska, ale ve valdně, kerá háže leháro na jih vod štatlu Mohelnickýho. Mladé študák Staňa Lolkůj krótil praxu ve forsthausu u Veselskýho lontu. A fořt Gusta Kořínkůj mu hantýroval storky vo pálený lištici, kerá tam vegetila dvě pětky jářů temu curyk. Storky hodily na Staňa těžkó dojímačku. Kóřil betálně čmrndat a tak si lišticu ve šelijakých situačkách načmrkal na pergamen. Tych malůvek bylo přes dvě kila.

Dyž hodil Staňa praxi mávačku, vyštudýroval lesárnu a mazalskó akádu. Ze startu kempoval v Cajzlově a potym vegetil na jihu Moravský hródy. Jednóc do jeho ateliěru přihrčel Jaryn Jóhnůj, cajtungová kecka z brněnských Lidovek, keré škemral vo helfku. Hantýroval, eši by Staňa nenačmrndal do Lidovek ňáké komix. Ten se ze startu šprajcoval, no potym vytahl z šuflete malůvky tý pálený lištice z veselskýho forsthauzu.

Ruda Těsnohlídkůj, keré taky hoknil v Lidovkách, z tych malůvek ubóchl komix. A tak se Bystrůšce lochčilo ze startu celý Brnisko. To vyštengrovalo Rudu, keré to šecko šópl ešče na bumážku a v járu 1921 hodil do placu bichlu Vo lištici Bystrůšce. Dyž tentok komix a pozděc bichlu zmerčil Leoš Janáčkůj, zmákl ufachčít vo Bystrůšce voperu. Její premiérovku sfókli v brněnským tyjátru v járu 1924.

Ze startu 21. kilojáru ufachčili mezi Mohelnícó a veselským forsthauzem naučné stezník pro šecky, co majó vo storku vo Bystrůšce ňáké interes. Gómali, že po ní budó smykovat enem turistáci a rakaři. No lištice z veselský valdny, ty prapraharanti vod Bystrůšky, to só svině pálený. Domákly se, že dyž povalijó po tym stezníku, doklapó v klidesu až k lickém koplínům. A tam majó taky hrabavý fogle. A to je mňamka pro lištice.

Jednóc lištice vodtahly šlechtitelskýmu z Loštic pětku novodurových super slépek kaufléch až u Fanóšů. Šlechtitelské gómal, že to byli ňáci čórkaři. A než se dobóchal mobilfónem na hémony, vyžraly mu lištice ešče špajzku, páč nechal futra vodmachlovaný. Málem mu z teho hráblo.

A finišová gómka? Borci, dyž budete lajnovat další naučný stezníky, góméte, vo čem tam budete šrajbčít. Aby po nich nedoklapali z valdny vlčiska ke chlupačkám a bručóni braunáci k bódkám s medonoskama. Zvěřina v tymto kilojáru je už páleňší než hafo lidí.

Vizitaca u oldmutry

Valil sem na raku z hokny a hodil sem vodbočku k oldmutře. Vodšpéroval sem plotový futra a z fenstra to zavařilo:

„Kdo to semka zaséc leze?“

„To su já, Jura, oldmuti!“

„Aha, no než sem doklapeš, nafóľuj mně do beči vasrovicu.“

Nafóľoval sem handfecnó tři beče a ešče vaštrok vasrůvkó. Potym sem vtrukl do koplína. Oldmutra vaří tázenec:

„Hodiš za žebř štampec slivky?“

„Né, su celé zpocené.“

„A z čeho?“

„Nafecoval sem kubík vasrovice, néé!“

„Štampec tě hodí do klidesu.“

„Tak teda jo.“

„Hópni teda do špajzu pro slivku a vošplóchni štampecky!“

Zmáknu to šecko a cvaknem si.

A oldmutra háže dotazník:

„A co žes tak naráz doklapal?“

„Scel sem zgómnót, jak vegetíš, a nafóľovat ti beče vasrovicó.“

„A sceš si vodtahnót náký ertepliska?“

„Dneska nescu, na vékend valíme pali, doklapu pro ně v pondělec.“

„A erteplisko náký dneska nesceš? Mám betálné.“

„Tak jo,“ kévnu teda.

„Tak bafni do paprčí motyku a kýbl a val si je vyrépnót z hródy!“

Razím na ty ertepliska a oldmutra jéká z fenstru:

„A vyrépní enem ty, co majó gelbecovó nat’!“

„Dondi mně je tedy vyrépnót sama!“

„Nemůžu, mám ufachčené novodur nágle, zétra valím na haldamáš. Šest pěték járů po základce! No snád’ tam bude nekdo štond aji kólčít. Posledně sem kólčila enem s pinglem! A cvíbl nesceš.“

„Jasnačka, náké cvíbl bych si mohl vodtahnót.“

„Á, vodtahneš si kulový, raky sypó po šesté, v kvelbu už majó machlbery. A náké škopek bys hodil za žebřík?“

„Né, dyť su tadyk na raku.“

„Ale já jo, val pro ně do sklepa!“

Dotahl sem teda Zlat’ák napytlované v petce a vysmahli sme každé po krýglu.

„A ted mě za to dé ňáký love, gómé, já su duchyš bolavé na kačku.“

Vytahl sem teda z kapsířa šrajtoflu ...

„A cuketu bys nescel?“

„Jasnačka, morčáci to zfutrujó ...“

„Šajze pro morčáky, uklohníš si z teho cuketové kraut!“

Kévl sem na to dyňó a rači držel pec.

„A nesceš rači v nedělu dovalit s vlečňákem na husfógla s erteplovéma šišama a cuketovym krautem?“

„Jasnačka oldmuti, v nedělu teda doklapem.“

„Špica, vytahni teda z ajskysny jednóho husfógla, už tam parkujó tři járy. Tehdá byla super akca. Tak aspoň jednu nekdo scháluje. A doklapéte hnedkajc, jak se vyšlofčíte, ať nemusím kochčit na sólovku.“

Vyvalil sem baterky. No než sem byl štond neco špléchnót, hodila oldmutra dotazník:

„Nekopnem do sebe ešče hořčičák červa?“

„Nemám slinu, oldmuti.“

„Nesonduju, esik máš slinu, scu se teho patoka zbavit!“

...

Klapu aus a hóknu:

„Máš ty plotový futra ňák šédrem.“

„Šak je v nedělu hodiš do rychtyku, néé!“

Hópl sem na raka a valím na domášov. Vizitace u oldmutry mě dycky nakopne na celé tédeň, že vařím aji těšany na hoknu.

Jak sme kochčili lokše.

Hókajó, že pátek je postní deň. A tak sme se stařkó vygómali, že si teda ukochčíme lokše s makem. Stařka šópła na šporhert kastról s vasrović a vytahla ze špajzu pytlóš s lokšama. A dyž s ním valila do kuchči, pytlóš rupl a polovica lokší vyhućela na lino. „Takové aušus, to je na šaškeć“, békła. A začła lokše lifrovat z lina do kastróla. Naše mórovatý lino má němlich sténó barvu jak ty lokše a tak je nebyla štonď šecky zbliknót a hafo jich tam zvostalo. Moje ovary zapsaly ten jekot, vtrukl sem do kuchči a pod šnekama mně začly rupat zbylý lokše. Stařka zahućela: „No to tě sem snáď sám rohatec dotlačil. Čum se pod kopyta, čapni rači smeták do paprće a lifruj se mnó ty lokše z lina do kastróla.“ Hodil sem teda klekanec a naháněl zbylé lokše.

Dyž už byly skoro šecky v kastrólu a nekeré aji v kyblu na šmelc, vysondovala stařka, že ve špajzu máme enom trochec maku. Ledvá pro jednyho. „Dyť sem tě před pul metrem vodlifrovala kaufnót mak. Zaséc na to hodils kakáč. No to si celé ty.“ Hókl sem, že si teda místo maku napižlu na ty lokše vegošský války, voharek, paradajky a cvibl. Vytahl sem z regálu deštićku na pižláni, a dyž to stařka zmerćila, hned vařila mǔru. „To je deštićka na flajšnu a né na zelenisko!“ A vytahla zkamasi inčí deštićku. Dopížlal sem zelenisko a šópnul sem ho na talcl s bildnó svatýho Dindy, patróna chálky, a začl to ňahňat bagrem. „Si fachčíš čurinu, néé? Sbalils mně hodobóžové talcl, dyť porépeš tu bildnu! Tadyk máš altové talcl po oldmutře.“ Čenžl sem teda ty talcle a za chvilec to šecko kopl za žebř.

„Já už mám teho kochčení plný kelcny,“ hókla stařka, „vošplóchni kšír, sténak teho zapiplals víc, jak já.“ Tak sem sfókl ten kšír a hodil sicnu na otoman. „Zaséc to vodflákls, nevošplóchls muj hrnek vod kafca. To je na šaškeć, nikdá nic neufachčíš řácky, ani tu svó hantecovó diplomku, co tě s ňó poslali do kopru. A vodklapala vošplóchnót ten hrnek. „A nećuć na mě furt jak pakin, dyž na mě véráš, hokna mně nevodsépá. Ach jo, co si sama neubóchnu, to nemám.“

Prafotr Morava

Před járem 659 baćoval na naše hródě vладыka Samo. Dal do kupy óbrsajtnu vojclů a vypakovali vocaď Avary aus. Na domašově měl pětku stařek a s tema nasekal přes tři pětky vodlitků. Dyž natahl ráfky, byla naša hróda desinu jářů bez fýry.

Až v járu 680 zaplul do baćovský sicny jeho juhanské synátor Moravod, kerýmu na naše hródě hókali Moravan. Po něm hókajó naše hrodě Morava. Baćoval tadyk temu dvě pětky jářů. Po něm tadyk šéfoval jeho synátor.

Totok našrajbčil v sednástym kilojáru biskupské Tom Pěšina ve svý bichli storek vo Moravský hródě, keró volepil ménem Moravopis.

Asik je to enem merchna, no pro nás borce a koc z Brniska a Moravy má určo věčí šmrnc než pindy vo prafotrovi Čechovi, keré doklapal vodkád'si z Pšonska pod Řipské bergl, a dyž zgóml, že je tam hafo mlíka a strdí, tak se tam usádlil.

Na nudárně

Poněpv v tymtok járu sem frkl na chvilec hodit čučku na nudinu. Gómal sem, že si tam zaséc trohec pošteluju hormon nebo aspoň spravím augle. V minulých járech to věčinó klaplo, no letos to byl šmėčkové vál.

Špiz na nekerý kocóry je fest levandula. Strakonické dudák je fešné ve šprndě nebo pod lajblem, no dyž se vyvalí na volnoběh na nudině, nic láčovýho pro augle. Na frndu bez štětín je lala čučka, dyž só malý šnyce zamachlovaný v tych věčích. Ináč je to jak dyby zgómls koc se žvyksnó ve furt rozglábený hubě. Taková koc by si měla rači vyšlechtit fešnýho bobra nebo aspoň neházet pastelky do věčka.

Další baby tam snád' doklapaly ze škaredinca, nality šunky a čestry jak štýrská hajtra. Takoví babáči só fešnější trohec volepený a né komplet natúra. S nima aby borec zaplul do regálu rači potmě nebo s pytlošem přes budku.

Zmerčil sem tam kámošku. Dudy ani né dvojky, d'upina tak akorát, vampna jak nudlbrét a bobr na krátko vomigané. Nahodila rohlík a hnedka na mě: „A co ty tadyk lófruješ? Takové slušňák.“ A bylo vymalovaný.

Ubóchnutí gracny Pernštén

Před těžkéma járama byla placka vokolo lnu Švarcavy nafólovaná hrubéma hvozdamá. Na berglu, pod kerým bublá Smrčecké potok, než se nalifruje do Švarcavy, kempoval holcnové kólkař Vojta. Nekeří análníci mu hókali taky Věňava. Jednó, dyž Vojta hoknil ve valdně, doklapalo k jeho koplínu zubřisko jak sviňa a vyžralo mu bims, co tam měl do foroty. Vojta dotahl vod pekařskýho z lontu pár novodurových štryclí, no zubřisko si druhé deň natlačilo za žebřík aji ty. Vojta se nakrkl a že teda na ně hodí čekanku.

Dyž zubřisko doklapalo, migl ho baldó po lebeni, protahl rypálem špagyš a přikurtoval k dubisku. Asi tak do tédňa zubřisko zklidnilo hormon. A Vojta zatim vygómal, že ho dotlačí markrabskýmu do Brniska, třeba z teho neco kápne. A káplo. Markrabské gómal, že v gajblu Švarcavy za Tigálem bóchá bugr krén zubřisko a kaufmani s žebřiňákama tama nechcó smykovat, páč z ně majó fedry.

Ubóchl Vojtu zemanském, šópl mu ranec lovů a jako džekpot ešče flák hródy vokolo jeho koplína. A erbovní placku se zubřiskem s goldnovým kolcem v rypálu. Na grymlovym berglu štykl štreky vod koplína začl Vojta bóchat na novodurový gracně.

Uhlířskó hoknu buchl mladýmu borcovi z lontu. Snád' Žanek mu hókali. Ten jednó natrefil na měďórské kutloch, šlohl měďálský mutře dva voplégry a šupl je Vojtovi na novodurovó gracnu. Až narostó, budó vartovat v gracnový zmoli. No měďálská mutra nebyla žádná dylina, nakrkla se, sbalila uhlířskýmu Žankovi šropa a už je tam nikdá nikdo nezgóml.

Dyž pod gracnó ubóchli novodurové lont, volepili ho ménem Medvědica. A gracně začli pérovat Měďálská gracna na Měďálským grymlu. Ve skopčáckym hantecu se to šplíchne Bärenburg a Bärenstein. A to si lontáci převexlovali na Pernštén.

S kama k nám doklapal koronachabrus

Koronaviróša vygómal a zfachčil už před kilojárem Jaroš Cimrmanůj. V járech 1915-1919 se nimral s šelijakéma levéma bacóšama a viróšama. S jejich helfkó chcel stopnót Velkó hródovó mlatu. Gómal, že dyž skorem šici vojeli klofnó rácké chabrus, véšky mixnu vodbubnujó.

Prvý ufachčeny viróše vodlifroval Jaroš do hispánský laborky, aby tam publi na ratyšoch, jak bude fachčit. Na sviňu jim nekolik ratyšů vzalo dráhu. A tak na Cimrmanovu hispánský chřipajznu natahlo ráfky 50 melónů lidí.

Jaroš teho viróša ešče proladil do plusu a publ enem na sobě. Chrmlal z teho, jak dyž se zakucká Karúzo a Celsius mu vyhópl skoro na štyry pětky. Vykurýroval se lehárem, valašský slivkó a vidláckým fištrónem. Novodur viróša volepil ménem „Cimrmanova óbr virová darda 1919“, fofrem hókly „Cóvid19“.

Potym Jaroš ufachčil prognóz, že další hródová mixna bude až za kilo jářů. Nogómal tehdá, že škopčáské frajtr Dolfi Hitlerůj desik zapackuje, pochrómá si tym květák v kebeni, a ufachčí další hródová mixnu už za dvě pětky jářů.

Jaroš scel novodurovýho viróša buchnot prezentem tam, kde bude podlevá ně za kilojár hródová mixna skoro na tuty. A tak vodlifroval pixlu s viróšem k šikmáčom do óbrlaborky ve WuChan-štatlu. Na dekl našrajbčil: „Bacha! Vodmachlovat až za kilojár.“ Wuchanští fachmani na biologický šorfky teda hodili do pixle čučku až v podzimku járu 2019. A co se sfachčilo dál, už šici gómete.

Hotel Avion a cvergl z Běčiny

Inspiračka podlevá Nikoly Něvěřilovýho z Grundbódy Brnisko, Kuldova, keré valil teprvá 11 jářů. Důležitá slovíčka: cvergl = trpaslík, žije to v našem cvrček, švrček, šprček = malý člověk, malé dítě. V Komárově se za císaře pána na Koláčnfestu pekly cverglový bacóchy = trpasličí koláčky. Cimrové cvergl = skřítek ochránce pokoje. Běčina = Býčí skála.

V járu 19 kilo 26 kóřili Bohuša Fuchsových na Moravský hródě skorem šici. Bohoš byl těžce zažrané do adrenalinových válek a celé žhavé se hecoval s vostatníma kolíkama v hokně, kdo vygóme a ubóchne špicovjší barcl ve Štatlu. A taky rád čundroval za vzrůšem na Běčinu. To je špicová skála o véšce 50 metrů vypláclá mezi Adamovem a Křtinama. Dneska je tam ufachčených přes pět pětěk lezeckých štrek.

Bohuš tam přihasil dycky ve středu a vygómařal novodurový štreky horajn. Jednó tam ale dohrnul ešče v pátek. A dyž se tehdá vydrápal nad polovicu skaly, natrefil na permonickýho cvergla. Byla to koc a hókala si Noiva. A že doklapala z Portugalský hródy, kde to značí „feš koc na vogólování“. A hodila Bohušovi tázanec, co je za tym, že dosmykoval už v pátek.

Bohuš s chmurkó hókł, že v konkurzní štychovačce s ním vykéval Erny Weisner, keré teďka bude makat na novodurovým hotelu Esplanáde. A tak se zdekoval semka na Běčinu, aby zklidnil hormon.

Noiva rozhodla kótky do rohlíka a šplíchla, že mu teda helfne s vygómáním barclu, jaké ešče ve Štatlu nemajó. Tam, kde se lifruje ulic Veselá do Čáry, je mezi barclama putyka nákéch Kosteleckých. A jejich voplégr Mira sce z putyky ufachčít hotel. A že vona Noiva mázne ve snu Mirovi Kosteleckých radílka, aby nahodil somr vo projektový vály Bohušovi.

No nebude to zadax. Noiva má sedum švic a každá má sedum vodlitků. A tak ten novodurové hotel musí mět štyry pětky a devět kósků cimer, aby každé voplégr mohl bačovat v jedný z nich jako cimrové cvergl. Dyž to sfókne do patnásti metrů, budó ho v Brnisku žrat aji s chlupama, no dyž né, zvostane v lochně pod Běčinó, Noiva ho s helfkó svéch magických fligen ubóchne krpátém a vogóljuje se s ním.

Plácli si teda a za metr se na Čáře začlo bóchat na novodurovým devítištokovým hotelovým barclu s pěti pětkama cimer. Za třinást metrů zahlásili finýto. Bohuš zmákl vinš vod Noivy špicově a podlevá ní volepili novodurové hotel ménem Avion. To proto, že cvergli lóskajó slova zprava doleva.

Cimrmanovy brestový gómky

Ajnštajni ze Švajcu vygómali, že se bresty našich koc furt nafukujó. Hókajó to aji kšeftsmeni se šprndama. No furt nekórijó, co je za tym.

No to, co vygómali ajnštajni ve Švajcu na koncu dvacátýho kilojáru, kótil Járóš Cimrmanůj už kilo jařin před tym. Tehdá vyšpizl, že se bresty jeho švice Luisy mezi dvanástym a devatenástym járem nafókly vo vobjem trojky hořčičáků. Vo jaké matroš tam de, vygómál až pozděc. V prvé lajně to byl sulc a v druhé lajně vatůvka.

Pučení babáčských brestů Járóša buntošilo, páč desik přelóskal, že dyž budó mět dýlku pod bauchec, ufachčijó se z čudlů kolky. Takový kolky, jaký majó na chobotisku sloňáli v Indicku. A to by byl pro borce echt levingston. Aji dyž takový bresty Járóš ešče nikdá nezmerčil, hókí si pod fítku, že aji tak bude zapotřebí dávat na to majzla.

A tak nahodil somr šeckém borcům, aby óbrbresty svéch kocórů zadlachňovali pod žebřík, kde majó kozy domášov. Každé deň kósek a za náké ten jár bude hotovson. V notách pro dlachnění brestů šrajbčí: „Borci, dlachnite fajnově, aby to koc žraly a naša zodpovědná facha klapla. A dlachnite bez vercajku, enem paprčama.“

Aby borci gómali, kerý bresty už dlachnit a kerý ešče né, vygómál Járóš, jak to vosondovat. Sbalíme v kuchči kastról a nafólujeme ho vasrůvkó. Koc fukne brest do vasrovice a my zrechníme vobjem vasrovice brestem vycébrané. Dyž bude vasrovice víc, jak tři hořčičáky, budem bresty šibovat pod žebřík. Dyž nebude vasrovice ani hořčičák, só bresty moc krpátý a budem je dlachnit, aby vypučely. A ty vostatní, to só podlevá Cimrmama lamle „AKODOK“, teda akorát do klepeta. Ty budem dlachnit taky, aby se náhodó nezačly moc nafukovat.

O mrtáfovi

Mrtáfa hókáme móňovi, keré nemá iskru v auglách a neháže mlsnó čučku po kocórech. A vo takovým borcovi vám ted'ka budu valit storku.

Na jednym lontě desik za Brniskem bačovali fýra lontu se svým bočmenem. Fýra měl cěrku Evču, byla to betálná saza. Dyž se lízla v Brnisku po Čáře štatlaři valili augle. Každé by jí nérači podlachnil kozišťata. A ona taky nebyla žádná ledovka. No staří medvědi jí hókli, že pro nákýho štatlařa ju nevodchovali. A že do Štatlu už poklape enem na služebku a na Cél už ani ranu. A vona se přitem enem klepala, aby ju nekdo vylupal.

A tak kvůlivá temu nahodila chmurku. Dyž se teho fýra lontu domákl, hnedka uvařil voltr. „Cérko moja, vode dneška můžeš lupat“, hókł jednóc, „ale enem s Kódlm, to je synátor mýho bočmena, a to ti dávám befelem! Až se vogólujete, přihraju vám bévák se špicovým placem na prcačku.“ Evča na to zavařila: „Jasnačka tato, si špica!!“

Enomže Kódl byl takové mrtáfa, olšovky neměl gramlavý, ani na hoknu nebyl levé, no se šeckém se piplal a šušnil. A kocóři mu byli lautr volný. Ale né, že by to byl bukál. Evča prubla póštět na ně sladký sliny, no pasovka. Jediným Kódlovým interesem byli motýle. Se síťkó lítal po lókách a valdnách a dyž nákýho lapl, šup s nim do zasklený kastle. Ale ináč to byl hofírek špicovýho štylka a do lohecu proladěné.

Jak s té šlichty aus? Fýra lontu s bočmenem nameldovali Kódlvi, že na lóce u valdny šykl štreky vod Vochoza zgómli špicový motýle. A uvařili na ně flignu. Dyž dosmykoval na tu lóku, zmerčil tam na dečmenu na hřbetě rozvalénó naható Evču lapat bronz. Bauchec a bobra měla napajcovaný medovým utrěchem. Motýlům ten utrěch šmakčil a tak jí tam házeli sicnu. Dyž to zmerčil Kódl, bafl síťku do pazóry a valil na ně. To, že mu Evča háže zvadlo na dečmen aji do jeskyňky, mu bylo egál.

A jak se to tehdá ve finálce vyvrbilo? Evča se z tý zoncny akorát přismahla, no Kódl tam lapl hafo špicových motýlů. Nenechal se zlanřit ani na dečmen, holt motýle žral a kocóry né. Evči zvostal furt hučák ve šlicu, špicově proladěné Kódl sortýroval motýle do kastlíků a fotři vodplachtili spláchnót rapl aji chmurku do paluše.

Vo chobotnici z Priglu

Vo tymtok pazgrivcovi z Brniska sem dostal cund, dyž sem začl študýrovat ve Štatlu. Šla vo něm tatok storka: Jednó ve fynyšu šúljáru dysik v sendesátých jařinách, valili dva borci z pátý Bé na šomt vokolo Priglu. Borci z pátý B sme tehdá hókali tzv. příslušníkům Veřejné Bezpečnosti. Byl hoknové deň a šecko valilo v klidesu. Prosmykovali vokolo Sokoláku a vtrukli do valdeca azimut Osada. Jak tak valili, břinkl jim do ovarů těžké lohec. Stopli a chvilec jeli těžkó čučku. Ve vasrovici se cébraly tři kočeny. Byly komplet nahatý. Hémoni nahodili radovanec, zívačka byla pali, bude se flastrovat.

A začli ty kocóry šmírovat. Dyž koně vysmykovaly z vasrovice, bóchly sebó na dečmeny. A to byl rychtyk moment pro vopruz. Borci pijánko nasmykovali k dečmenům a mlaskli befel: „Tak hajfy, navalte flétny!“ Kočeny laply echt lekanec. Vytahly z kabel flétny a zašily

kozy pod handtuch. „Esik gómete, že vám můžem vysolit flastr za bresty a bobry na volnoběh?“ A koc, že só tadyk na sólovku, a tak by si z teho nikdo nemusel fachčit pupínky. Borci z pátý B si na kocórech spravovali aугle z nudný šichty a tak je buzerovali potróbléma tázancama a borky jim na to vařily taky pěkný ftákoviny. „A proč vlastně tadyk lícete v šolně Evči,“ zašveholil jeden z hémonů. „Švimhózny nám ve vasru zbalil kraken!“

Borci z pátý Bé hodili diviznu a rači stopli hantec. Negómali totiž, co je to kraken, a nesceli si trhnót kšandu. A tak rači hodili votočku a valili dál do valdny s vékenbódama. Curyk na šilcárně zahlásili průběh šichty. Náčelník, šest pětěk na tachálu, na ně békl: „Pakini, kraken, to je ve skopčáčtině chobotnica. Velké kilošu, to je průpal. Nákýmu potróblencovi fókla z akvárka. Borci, nic ste nezgómli, nic ste nezačuli. Je to befel, jasnačka?“ A tak šilci drželi pec, aby třebas nekópili kšandu.

No borky šecko vyzvonily. Na plážisku pod Osadó začli jungšáli a študáci chytat bronz komplet nátura. Dyž je drátovali borci z páté Bě, nahodili serpentýny, že jim švimhózny lohla chobotnica. Pozděc šel taky hantec, že ty, co negómó špicově švimčit, může chobotnica vodtahnót pod vasrovicu.

Co se s tó chobotnicó sfachčilo pozděc už negómu. Po věšce sem sbalil kramle ze Štatlu a nahodil domašov ve Znojmece. Dyž sem po půldruhý pětce járu hodil do Štatlu navrátila, vo chobotnici nezapsaly moje lepóchy ani ň. A tak sem házel přemysla, že ju vycasnovaly aus třebas ty sinice. Až jedná v putyce U lva mně propálil jeden rasken totok: „Začul sem, že dyž dysik Rudin Kovandůj ufachčil špicové bauchecové hópanec ze skokaňáku na Sokoláku, lapla chobotnica z tý šupy takové šok, že rači vodkraulovala po Švarcavě do Novomlýnskýho priglu, kde po nekolika járech lébuňku valila tlačit mraky.

Cyroš s Metudem

Tracht'a podleává textu Jiřího Floyda

To se jedná tak semlelo, že se Cyroš s Metudem v hokně zbořili na plech. Po fajruntu si nalajnovali štreku na domašov, no lapli tólavó. Štatl Soluňské byl pro ně naráz enem kreálek. Tédeň ečče vytlókali soluňský putyky a furt si tam cosik čmrdlikali. A že při tý chlastačce fachčili imrvére kravál, začli hókat tem svém klikyhákům „hlaholica“.

Potym razili do almachtu, až doharcovali na Moravský hródu. Tam natrefili na tekutý kadlátky a ty jim šmakčily betálňec než řecké vajnoš a medůvkové alkec. A startovala novodurová chlastačka. To bylo v járu 8 kilo, 6 pětěk a 3 kósky.

Ňáké moravské vladyka jim šplíchl, že jim čenžne pohanskó modlitbovó bódu za tu jejich „hlaholicu“. Cyroš se cukal, no Metud po půlčáku tekutých marglí na to kévl. Neufachčilo se to pátýho července, no až vosmýho. Z tý vopice hodili totiž budějice až za tři dni.

Rast'ovi, to byl fýra Moravský hródy, ty dva borci pásli do fárplánu. Latinské hantec ho štengroval a taky měl fedry z podělávek vod skopčáckých křížatých borců, kerý vypral ze svý hródy. Ubóchl teda Cyrdu a Metuda fýrama svý křížový sajtny.

Na pamětnó tych válek só Cyrda s Metudem dneska patróni Moravský hródy. Páč to byli borci, keří tehdá pozdvihli moravský kultůru horajn. A tekutý kadrátky chlašćeme na pamětnó na jejich věšlap a hlaholicový spárky.

Madagaskarské průpal Edy Štatlařa

Jedno slovíčko: pachtglét o gaunerským vexlu = smlouva o vydávání zločinců

Semo tamo vyfásneme s Borkem dotazník, co je za tym, že jeho mitfára v hokně Eda Štatlař má takové divné hlas a proč skřehotá vo tercku věš.

Tak vám to vyzvoním. Jednó, to bylo asi tak před dvěma pětka járů,razil Eda na štreku poznávačku na Madagaskar. Tam natrefil na sajtnu bakeliťáků, keří si hókali Bulabamba. A voni se zrovna peckovali jedovéma šipálama s madagaskarský valdotechnó vo svůj štykl valdny. Aby mohli ufachćit špicový jedůvku, byla zapotřebí kyselina bruncnová, keró schrastili vodpařováním bruncny. A protože to byli listokřupi, měli jí v bruncně enem trohec.

Všegómák Eda jim prolátl, že masožrótí z Eurosajůzu majó v bruncně tétok kyseliny hafo. Vod toho dňa měli místňáci jedůvky plný prdel, páč na turistických štrekách stopli každého turistáka a hókli mu, že esi jim nepískne čurabelu do kýbla, tak ho vodkráglujó.

Průpal jak sviňa, turistáci dostali fedry a do kase madagaskarských věšek valily krpatéší love. Dyž se hémonský věšky domákly, že je za tym Eda, scely mu napařit flastr. Enomže na pachtglét vo gaunerským vexlu s Cajzlama nikdo nikdá nemázl untršrift. A tak vodlifrovali do Cajzska inkognito šamanskýho, keré měl Edu vyčmuchat a máznót mu pár hltů utrěcha, keré ho sice nevodkróhne, ale už ho nikdá nebudó babáći lechtat pod hercnó.

A tak Eda, těžké valič klínů do koc, kvůlivá temu tehdá čenžnul néenom fasádu, ale aji hlas. Frkl do Těšan ke kovárskému, keré gómal oltový receptůru jak zdvihnót hlas o tercku horajn. Už to jednó prubl na vlčmenovi, keré chcel takto vobalamutit přčata, a zafachćilo to. No a podruhý v lajně to prubl na Edovi. Po nekolika metrech šamanské stopl své pátračku a hodil navrátila na Madagaskarský hródu. A bylo vymalovaný.

Jituška

Ajznboňák Fanóš doklapal až večír na domášov a stařka Alča hnedkajc háže dotazník, kde tak dlóho córal. „Frkl sem k Jarynovi, co vegetí na sólovku na ajznboňáckým intru, a trohec sem mu Helfnul. Piglovali sme spolem na nádru Jitušku,“ vaří na to Fanóš v klidesu. „Tak já tadyk šuruju, kochćím ti chálku a ty si klíd’o píď’o córáš s kamošem za kocórama a eště je pigluješ!“ jékla na Fanóša Alča a začla se kšírovat do bundířa. „No počké, kam valíš. Já ti máznu vysvětlivku.“ „Nescu čut žádný serpentýny!“ švihla futrama a valila na nádr.

Na nádru vyhmátla načelnickýho, hodila s ním hantec a enem tak mírnýx tirnýx šplíchla: „Hantýrujó, že se nám mašinfýra Jaryn zabóchl, to je betálný, dyť vegetil tolik járů na sólovku.“ Náčelnické nahodil diviznu, no ani fýra nádru negóme šecko. „A že pré jí hókajó Jituška,“ šplíchla eště Alča. V tym náčelnickýho lapl těžké lohec. Alča nahodila čučku jak

sysel před bórko. „Čemu se tak lochčíte?“ zahučela. „Pod' se mnó, zandem za Jituškó a budeš kóřit mapu.“ Překlapali pár glajzí, náčelnické zamířil kolkem a hókl: „Tak tadyk je naša Jituška.“ Alča tam hodila čučku a vytuhla jak gypsové prcek. No s krose po funusu

Pod Chocholó se semeló šelijaký šorfky.

S bildnama u tétok storky mně helfli borci a borky z londondery Kódla Hynka Máchovýho, Bosambo, Kódl Hainůj, Staňa Pokorných a Evča Bočkových.

V biblických storkách hókajó, že hafo andělských vařilo jedy protivá velkýmu kilošovi. A tak se velké kiloš nakrkl, vysadil jim kopny z háčka a vykybloval je z nebála na hródu. No co se s nima semlelo? Kde só šici titok z nebála vypakovaní borci a borky?

Z tych, co zkésli až pod hródu, ufachčil velké kiloš rarachy a rohatce.

Z tych, co zahučeli do valdny, só dneska valdnový borci a lesany.

Ti, co schrastli do grymlových berglů, se přemachlovali na permoníky a grymlový skrčky.

Ti, co zapluli do vasrovice, se převekslovali na vasrmany a rusalky.

Nekeří zkésli do gracen, štatlů a lontů a z tych ufachčil velké kiloš šelijaké duchále.

A neska só všade a všade kujó svý voltry, štengrujó nás a tlačijó nám do ovarů šelijaký alótrija. Brnisko je jima nafólovaný, stačí zavostřit augle nebo ovary a zmerčíte je. A kdo vo nich nemá ánung, lajbčí podleává jejich not. Proto se semlelo v Brnisku hafo smyků a storek k nekóření.

Stréc Volejník z Koména hantýroval, že aji pod koménské Chocholó vegetilo v altových járech nekolik už trochec zdivočelých duchálů. Natrefit se na ně dalo u lavek, na keré si borci

dycky dotahli ňákó koc, kerý tam valili klíny do řepy. A tytok ducháli tam dycky ufachčili ňákó levotu.

Sbalili sme s kamošama foťáky a dyž sme smykovali vokolo ňáké lavky, vybléskli sme ju. Na domášově sme potym hodili špiz, esik na bildně nebude ňáké duchál vařit čekanku na voltr. No a semo tamo sme měli štígro.

Hékal jékavec

Má kulató hubu a echt vymakané chraplák. Dyž na lavku hodijó sicnu borec s borkó a nastartujó šmajchl, hékal na ně jékne, voni lapnó fedry a šukačka je pali. Neska se už borky neslízajó s nabíječama ve valdnách, ale v láčových kindošcimrách, a tak hékal póstí mŕu akorát na pobóchance na rakách a na duchyše, co mózujó po gamplách. Ty z ně majó peří, páč gómó, že na ně vyhópl nejaké ňáké sarkafarka.

Skrček šantroch

Dyž v altových járech na lavku hodili sicnu kořeň s koňó, votočil jim šantroch ňáké potřebné cajn, třeba šprcku. Kvŕlivá temu se vylópló na hródu víc kindošů. Neska už koc chálujó kindrkilku a tak je skrček šantroch furt nakrklé a čóruje šecko, co se mu pod pazóru nachométné.

Lesana vanařka

Tatok lesana tlačila na borce a borky na lavkách, aby si zašukali bez šprcky. Má totiž tóhu, aby šecky koc měly řáckó vanu, němlich sténó jak má vona. A tak neska vanířka ponóká kocóry, aby do sebe futrovaly hafo šelijakéch šmakulád a místo kindoša v bauchecu tam měly aspoň sádlisko.

Skřet dubál

Fýra týtok valdny. Vod járů, co lidi jeho valdnu plundrujó, začl aji von fachčit levoty. Nechává lidi zapackovat vo bludný kořeniska, šije po nich šišticama a pajcuje lavky pryskyřicó. Je nakrklé, že lidi ve valdně békajó a čokle nemajó na šráku. Zvěřina z teho má fedry a dekuje se z jeho valdny do hrubjěších hvozďů, kde skorem nésó lidi ani čokli.

Borci a borky s Koména hókajó, že Komén je nejbetálnější lont na hródě. No paprču na hercnu, vono to hókajó aji inde a majó taky recht. No lavkový duchále můžete při štyklu štígra zgómnót enem ve valdně pod krpatým koménským berglem, kerýmu hókajó Chochola.

Oltové plotňák Francek Kocórkůj

Hnedka po druhý hródový mlatě daly věšky do placu befel, že šecky káry dostanó novodurový numera. Šofci teda naklapali na órad a potym k šriftmalůvkovi, keré jim to numero našrajbčil na káru.

Šriftmalůvkó tehdá hákoval aji amatérské pikas Francek Kocórkůj. A tak před jeho fachhauzem desik na Ajhornce vartovali šofci se svéma vágnama a Fanóš s helfkó šablonovýho fórichtungu patlal numera na narychtovaný cedulíře. Byly to goldnový járy. Lovů měl hafo a tak dycky po fajruntu razil na tah po palušách. Kam vtrukl, tam silbroval bildny se svéma mazanicama a póšťěl do placu šelijaký pábitelský zvonky vo svý lajfce před velkó mixnó s borcama z plotny. Štamgasti mu to žrali a Fanóš byl plusově proladěné.

Špicové lébuňk šak nelapl hafo časůvky. Asi tak dva járy po Klémovým únorovým tunelu mu věšky jeho fachhaus zamachlovali a Francka vodlifrovali do aranžérský hokny. Jednó, dyž byl najedované na komanče, dočmáral v hokně na bildnu Klémy Gottwaldovýho takové bíbr, jaké měli na čuni Kódl Marxůj a Beďan Englsůj. Šilci ho za to skásli a valil do kameňa.

Pár metrů potym, co ho z krymu vykyblovali, šplíchl v putyce ňáký rudý glocně, že placcka komóšský sajtny solvinu ho na herfóna nepřevexluje. Ten se nakrkl, nabonzoval to šilcom aji věškám a Fanóš smykoval do kameňa curyk. Dyž hodil navrátila, valila jeho lajbka pomaly do kopru.

Už nečechroval jak ponocné, ale direkt kalil. Byl furt vycmrndané z lovů a tak v putykách kailoval ze štamgastů škopky a rumunsko. A dyž začal chlemtat laciné ovocné vajnoš, kerýmu tehdá pérovali čúčo, začl klempírovat a za pár metrů ho Velké Kiloš skásl k sobě na poslední fet.

Dneska na pábení plotňáka Francka Kocórkovýho ze Štatlu už skorem nikdo neháže vzpomínačku. Jeho šternu típl jiné fištrónské mladřoch. Byl to šriftmalůvka, kólkař, holdegrón a komedoš – štatlař Fanóš Kocórkůj z Řečkan.

Žanek Novákověch

Tentok špicové borec ze Štatlu se vylópl na hródu v Róchovanech kósek vod Třebíča v járu 19 kol 25 kósků. Von sám šeckém vařil do štrycle, že tych kósků bylo 35. Flignil jungšála kvůlivá kocórum. V Brnisku zmákl vyštudýrovat Fildu a dyby ho nevykopli vod finišový průby, byl by z ně promované psychóš. Dyž to neklaplo, činógloval v šelijakých brniskových fabalách.

V járu 1965 se scukl s brněnské bohémó. To byla sajtna bardů, poétů, pikasů a komedošů. A mezi tymato borcama a borkama byl vylepené 15 járů.

Kumštýř Žanek šrajbčil na pergamen rýmovance, veršstorky a filozofický války. Byl to nabitě borec, keré vo sobě storčil, že je demiurg. No hafo lidí v něm merčilo akorát pakina. Demiurg, to je borec, keré háže sicnu nekde mezi Velkým Kilošem a lojtnó a keré k nám vod ně lifruje novodurový gómky. Jedna z tych gómek byla, že von Žanek nikdá nezagrebne.

Semo tamo ufachčil Žanek pro sajtnu, co negóme kilošský vály, seáns. Vyhópl na moráč na Svobod'áku nebo na kasernu na Zelňáku a storčil tam svý demiurgský vály. Asáka mu tam fachčival šrajboš Pavka Řezníčkůj a répavý tazance házel Kódl Fuchsůj. Žanek mlel a mlel pantem a my sme plácali pazórama a pod fífkó sme se lochčili. Nekdy aji na plný kule. Dyž jeho gómky dovalily do finišu, dycky zahlásil: „Tak vařím já, Žanek Novákůj, co vegetí na Gottwaldce, hausnumero 50.“

Jednóc na Zelňáku kópil za svý kydy fest žďóchanec a zhučel do vasrovice. Najedování tupani, co negómali jeho namakaný kydy, snád' sceli, aby zakukal pod vasrovicó. Helfku mu tehdá hodil Fanóš Kocórkůj, keré ho vymajcoval z vasrůvky. A vod tý časůvky to byl jeho kema.

Névěčí zvonek, keré Žanek ufachčil, byl tentok: Na radovanec háčka se zapasoval do radovancovýcho štrůdlu mezi sajtnu Flintůvky a sajtnu Borgesky s cedulířem nad glocnó „Žanek Novákůj háže zdravicu Radovancu háčka.“

Žanka interesovaly fotobildny a s fotokanónem za těžký love fachčil véšlapy do lontů, valden a hanků kolem Brniska. Jednóc v járu 19 kol vosn pětěk ho na takým véšlapu do valdny u Velký Béteše klepla pepka.

Žanek nám dycky meldoval: „Kde su já, tam je centr světa.“ A tak vod járu 19 kol 80 je centr světa v rozptylovým pažitu na brniskový Centrálce, keré tehdá pocukrovali jeho popeliskem.

Fóry v brněnskym hantecu

Šrop na lontě hodí dotazník:

- Tato, kam je věcí štreka, do Brniska nebo na Moncnu?
- Hod' čuz z fenstra. Merčíš Moncnu?
- Merčím.
- No a Brnisko?

Stařka mně zahybá a parožiska na glocně furt nepučijó.

Nefachčím nějakó felu v chálce? Asik zobu málo vápenéch patáků.

Stařka béká na borca:

- Kdysik byls v lébošu, dyžs mě merčil půl hod'ky za deň!
- Dyť tak je to furt.

- Fanóšu, tak co tá tvoja novodurová koc?

- Šak ste ju zgómli.

- No a jaká je v betli?

- Každé hantýruje ináč.

- Gómete, proč na lontoch futrujó slépky čokoškó a grankem?

- Aby im tlačily kindrvéca.

- Kačo, já bysem vodklapal na fišle. Je to v cajku?

- Šak tě tu nikdo za parožiska nepřimašlil.

Kosa jak sviňa, u valdny koplín, z róry se čodí.

V cimře sicní oldmutra, fedruje do šporhelta a štrykuje.

Valí kolem cikorka a vysadí buchec na futra.

- Oldmutra, máte dost' holcny na hajcung?

- Jasnačka, si dobrman, no holcny mám fůru.

Morgen vysmahne oldmutra aus a polovica holcny pali.

Dyž na mě neska hodil bobyša čabrák, hókl sem si pod fífku:

- Ešče, že Velké Kiloš nenašróboval perutě hajtrám a békom.

Proč fógli, co valijó do hajcovéch lontů, nad Brniskem zarotujó hore vampnó?

Protože se nechcó na ty trubky na hródě ani nasísnót.

Háže jungšál dotazník fotrovi:

- Poslóché tato, dyž nekam klapu s koc, pod keró plótvó ju mám bafnót?

- Potahneš ju na sajtně, kde nésó auslágy vod kvelbů.

Kelcnová šochtla buší na futra. Dóda hodí čuz do špehýrky a šplíchnu staře.
- Merčím kosisko. Asi borec z Monfilda.

V Brnisku v puťáli:

- Jakó glgačku mám dotlačit?
- Té jasmiňák.
- Vobyčéné nebo bez rumunska?

Kača negóme ani pudlovat a háže dotazník starýmu:

- Dybysem zahučela do Švarcavy, hópneš pro mě?
- A dyž šplíchnu, že jo, zahučíš tam?

Jungšálka háže dotazník mamě:

- Muti, taky sis vinšovala princála, co přiklape na betálný hajtře?
- Jasně vál, no nedoklapal ani princál, ani hajtra, ale vosel.

- Borec nechce pchat love do šelijakých verglů do kuchči a kópelky.
- To bylo sladkých slin, dyž sme se gólovali. Že pro mě dotahneš aji azúr z nebála.
- To štymuje, no vo automatce a mašině na kšír sem ani nepípl.

Štumédla si hókla vo věčí bakšiš. Šéfmutra na to vaří:

- Jak to, že se ti nezamlóvá, kolik ti cáluju?
- Madam, pigluju lepšéc, jak vy.
- Vocasovina!
- Váš staré to hókl.
- Tak to só jinačovice
- Madam a kochčím lepšéc, jak vy
- Kravina!
- Váš staré to taky hókl.
- Fakt?
- A šukám taky lepšéc, jak vy
- A to taky hókl muj staré?
- Neé, to hóká záhonmajstr.
- Aha, tak kolik sceš vrznót navrch.

Slezó se dvě tročny z Oltecu, ščekna Picmánková a perza Vajcingrová.

- Jakó mordu dneska zapsalas?
- Akorát suchý z ryny. Levingston deň. A ty?
- Lautr kulový, nikde se nic nesemlelo!
- Aj, Velké kilošu, co s tym ufachčíme?

Stařka hókne do verštatú:

- Fanóšu, co ti mám spichnót za cháľku na věču?
- Šak ty gómeš, co mám nérači.
- To gómu, ale před tym hodíš aji něco za žebr, néé?

Borec hókne na stařku:

- Můžu házet čus na špiznu?
- Jasnačka, no neché ju típló.

Mařka v kirchně u zpovídačky:

- Fotře, v štrycli mně klapó samý levárny. Mám betelné ciferník a fešné štylko. Borci za mnó pálijó a kocále to nechcó zkósnót.
- To néni levota, to je fela. To si mimo misu.

Mirus sonduje:

- Juro, co by sis kaufl, dybys vyválel v lutriji melóna?
- Miro, nemám páru, stařka mě dycky vodlifruje do kvelbu se sópiskó.
- Co vám neska tlačili v bódě do řepy?
- Kulový, házeli sme stojku na jedný haxně.
- Jak čápfogli?
- To né, jak pakini!

Šerloci přelóskali všelijaký gléty z vašeho Óřadu a vygómali, že už zašívát nebudó. Vyfachčeňší bude kolem óřadu ufachčít vandnu, na fenstry narazit katry a šibnót tam bachmany.

Doklapu do kvelbu a scu pětku deka tvrdýho séra.

- Ušvácla sem dvanást deka, může byt?

Doklapu na Rolu a scu flósek do Šakvic.

- Ze šrajbny vyhučela Břeclava, může byt?

- Po lupačce borec zmerčí, že jeho koc má u betle bildnu iného borca.

- To je tvůj staré? hodí dotazník.

- Neé, pískne koc a přišmrdolí se k němu.

- Tvůj kema? Nebo brácha?

- Taky né.

- Kurňa, co je to teda za borca?

- No to su já, než mě v nemálu převexlovali na koc.

Camrá se koc před kámoškó:

- Staří medvědi mě hókali, že lověna valí bauchecem, no muj borec vygómál novodurovó štreku.

Babce už hébala žlučo dědóšova chlastačka. Vygómala, jak ho za to vosolí. Překopla se za čertisko. Byl dunkáč jak v rancu. Dědóš házel navrátila z palerma. Vyhópla z šoší a zaryčela na ně na plný kyble. Dědóš nahodil checht a zahlásil:

- Mě nedohókáš, já su na takový melu zavedené, vogóloval sem se s tvó ségró!

Kolík a jařinama unavené borec smykujó v holpecu do hokny. Kolík nervní jak ródle v hicně sebó vleče dvě bichle, kabelu léster, noťas, flešinet a dvě čipový placky. Duchyš v lébošu valí s krpatým pinglem nafólovaným zobkó. Mladé hókne:

- Po tych járech hokny máte už všecko v budce, néé?

A oldmen vaří:

- V budce neé, v paži, kemo, v paži!

Borec se stařkó mózujó v superkvelbu a hodijó stopku u cajků do kuchči. Kaufman háže dotazník borcovi:

- Máte v domášově automatku na kšír?

- Jasnačka.

- Tadyk máme novodur patáky, po tych je kšír betálně vyrajbované, nescete prubnót?

- Mamo, pocem, zgómni ty patáky. Budeš to zobat?

Sicní holcnové kociš na haluzi a lóská vogle

Rozlóskne prvé v lajně a vyhučijó džanky.

Rozlóskne druhé v lajně a vyhučí topř.

Rozlóskne třetí v lajně a vyhučí mikča.

Rozlóskne štvrté v lajně a vyhučijó šneky.

Kociš se nakřkne, švihne s vorglama na hródu a hókne si pod fířku:

- Valím pali, tadyk bysem vod móđru zagreboval do sna!

Borec u tuháč kempu háže čumendu na funus. Za vágnem vod havranů de kolík s chechtem na ciferníku, jeho stařka a dobrmanské čokl. Za nima valí štrůdl džeků, ale žádná koc. Borec háže dotazník temu kolíkovi, keho to šópli do dubovýho spacáku. A kolík vaří:

- Tentok dobrman hópl na moju tchyňu, rafl ju pod krkovicó a tá hnedka valila tlačit mraky.

- To je teda betálně čokl, mohl byste mně ho na tédeň pučit?

- Jasnačka, vysolíte mně litř za tédeň. A teďka valte hodit stojku na koncovku teho štrůdlu.

Raskenka v šalině na mě zamířila haluz a hókla:

- Ani oldmutře nehodí zvadlo na sicnu!

Hókl sem, že v tý tlačence stepuju na jedný haxně a kiloš góme, esi na svý.

- Stepuje, stepuje, ale dyby sicnil, stěně by zvadlo nehodil, sígr jeden.

Šnekujó dva duchyši po štatlový valdně. Kolem šópe kramfleky fešná koc.

- Poslóché Fanóšu, chcel bys měť zaséc curyk dvě pětky jářů?

- Ani náhodó, kvulivá nějaké frajli nepohřnu zaséc čtyřy pětky jářů do hokny!

Dóda doklapal z kastrolové exhibičky. Ufachčil vobjednávku za 18 litrů. Za tři dni přihrčel vágn s kastroláma. No dóda flignil, že vo tym nic negóme.

- To teda né totok! vřeskal šofc.
  - Hodil ste untršrift tadyk na tentok glét.
  - Nehodil, nastópil na ně dóda.
  - Hodil, tadyk to je!
  - Vrzňte to sem! A jó. Tak to ste se felili, zavařil dóda.
  - Mě hókajó Jožin Hrabankůj.
- Šofc hodil čučku na glét a lóská:
- Vymlaskniteměvéfuk

Gómete to. Byl frajtág a měl sem tóhu už vyhučet z hokny pali. A vyšpekuloval sem bódu. Budu flignit, že buším jak stachanovec, až mě z teho hráblo. Vyhópl sem na ponk, lapl do ruky edizonku a bzuněl. Doklapal šéf, čuměl jak puk a hók!

- Juro, co to tadyk fachčíš?
  - Je tu dunkáč jak v rancu a tak sem se převexloval na kandelábr.
  - Gómu, že ti z tý glétový zavíračky hráblo. Sbal si fidlátka a val dom! Vékend tě mázne do latě.
- Tak sem hópl s ponku, edizonku pichl do šuflete a valil dom. Štykl štreky za mnó koplá do vrtule aji moja bočmenka. Šéf na ňu zatróbil:
- Maruš, a ty valíš kam?
  - No taky na domášov, v tym dunkáču se hoknit nedá.

Kódl Marksůj natahl papuče. Doklape k fynyšovému mlénu. No co s nim? Šópnót ho do nebálu nebo do pekliska? Prubnó ho vodlifrovat k rohatém. Za dva dni začli raraši remcat a hókli Luciferskýmu:

- Eši tu bude ten Kódl furt agitovat, valíme vod zétřka stávku.
- Najedované Luciferské naštychuje Kódlá curyk do mléna a z tama ho vykoprno do nebála. Tédně hrnó a všade tichonov jak ve fabali po fajrontu. Za dva metry vrzne Luciferské čučmena k nebeský fortně. Natrefí na svatýho Peťana a háže dotazník:
- A co Kódl Marksůj, nevyšil vám tadyk ňákó bóřku? Co na ně hantýruje Velké kiloš?
  - Ale sódruhu, hantýruješ šédrem štreky, žádné Kiloš neexistuje!

Inspektorské se nasáčkuje do klády, gecne vedle Jury a jede číhačku. Mladá úča šrajbčí na tabulu cosik v anglánskym hantecu. Potym hókne kindošom dotazník:

- Jak byste totok převexlovali do cajzlovštiny?
- Jura zdvihne plótvu a potym zahlásí:
- To je ale betálný štylko.
- Úča se naježí a Jura kópí baňu a bonzbríf do žákyndy.
- Soráč, kemo, háže vomlóvačku inspektorské.
  - Negómal sem, že máš tak špicový ovary.

Jak ubóchnót špicovó chálku. Recepis pro všecy borce a na všecko:

0. Splašíme koc, co suprově kochčí a sfóknem grilku.
1. Šópnem dycky stařce love a vodlifrujem ju do kšeftů.
2. Répnem flašu vajnoša.
3. Až stařka doklape curyk, zamachlujem ju v kuchči.
4. Dozungnem vajnoš.
5. Až stařka všecko ukochčí, vodmachlujem kuchču a můžem chálovat.

Šerlok lóská pogrilkovó bóřku:

- Proč vám dal staré do řepy?
- Békal, že negómu nic uklohnit.
- A čím vám rozflákl ten pysk?
- Knedló, keró sem zrovna vytahla z kastróla.
- Muti, jak ste ufachčili, že sem se vylópla na tutok hródu?
- No, to fotr má pod vampnó takové špric a ten do mě nasmrkal.
- A tos ten špric šópla za dáseň?
- To né, za škraň to hážu enom dyž scu novodur pekle!

Borec sicní ve šnelcuku vedlevá lahodnýho šnycła. Prubne nahodit hantec.

- Vo čem budem hantýrovat? vaří koc.
- Třebas vo funglovkách na ajznbóně.
- Tak poslóchéte můj dotazník. Jelenisko aji bék só sudokopytňáli a voba futrujó pažit. Jelen z teho hodí malý kulatý bobyše a bék hrubé šlichtovité kobáč. Gómete proč?
- To teda negómu.
- Jak teda scete vařit hantec vo funglovkách na ajznbóně, dyž nemáte ánung ani vo hnědce!

Amické cajtungář háže dotazník indošskýmú fýrovi:

- Tahne vám na devět pěték jářů a celó tu časůfku házíte voko na nás, bledý ciferníky. V čem sajtna bledých ciferníků névíc felila?

Indošské fýra zašrotuje dóznó a hókne:

- Fýrovali sme naše hródě, zvěřiny hafo, luft a vasrůvka špígl nikl, šamanské kurýroval zadarmiko. Mórgen sme zmákli trochec hokny, čapli nejaké fišle a zvěřinu, večír zongčili, kolčili, rauchčili a potym lupali. A potróblé bledé ciferník gómal, že by to šlo uvařit ešče betálněš.

Óřada naverbuje bloncku bóchat ordnunk na rathausu a hnedka jí dá befel:

- V prvý lajně vypucujete fusfódnú v liftu. Nekdo to tam vošavlil.
- A v kerym štoku? Nebo ve všeckéch?

Bomba je, že všici chcó na hródě provegetit těžký járy, no žádné nechce byt tyma járama vyšťávené.

Choroš hókne stařce:

- Ten Alzhajmr se sáčkuje už aji k našim kindošom. Já eště gómu v gebeni vyštórat, jak špicové byl prvé lóbanec vod kocóra. Mladýmu vod synátora neháže budka vzpomínačku ani na svó prvé stařku.

Šplíchne Sára žgrďovi Kónovi:

- Staré, bodlo by kaufnót naše mladé do cimry firhaňky. Zgómla sem, že Róbíček na ňu háže čumendu dycky, dyž shazuje vohoz z kostry.

- To né, Sáro, zavaří Kón:

- Gómé, žádné průvan v šrajtofli! Čenžnete si cimry a firhaňky si kaufne Róbíček.

Prezidentské z Améru nahodil pátračku po radílkovi. Doklape Pepan Macháčkůj z Brniska a šplíchne:

- Naverbuji mě, válim to s kdekym, dohóknu všecko.

- Gút, ale ešče než tě naverbuju, ufachčíme průbu.

Vodfrčijó k Azbukom do Kremlu. Natrefijó na firu sajtny azbuckých komóšů a ten zahlásí:

- Zdarec taváryš Macháček, servus sir prezident.

- Těžká špica, zamrmle si presidentské pod fifku.

A valijó do Etiópie. Dyž Pepana zgómne etiopské kaizr, háže mu zvadlo na poledňovó chálku a dotazník, s kym to doklapal.

- Těžká špica, zamrmle si zaséc presidentské pod fifku.

Ve finiši se nasáčkujó do Žapónie. A že taky hodijó zdravicu kaizrovi. Na sviňu tam ve stejným tajmu přirazil aji vrchní ingóst sajtny katolických pambíčkářů - papežské. Pepan se na chvílec zdéchné zahemžit papežskému haluzó. A v tym se presidentské složil jak vodstřelené komín. Dyž mu ufachčili budějovice, hókł, jak dyby skléchl z haluze:

- Cajtungáři z Žapónie hodili tázanec, co je to tam za borca v bílý kutně vedlavá Pepy Macháčkovýho?

Svaté fotr vodklapal tlačit mraky. Dosmykuje k nebeský fortně, svaté Peťan mu hókne zdravicu a háže dotazník:

- A ty si keré?

- Su Svaté fotr Pavka šesté.

Peťan hodí čučku do bichle se sópiskó všeckých na hródě.

- Nikeho takovýho tadyk v tý bichli našrajbčenýho nemám.

- Byl sem vrchním ingóstem sajtny katolických pambíčkářů na hródě. Celó lajfků sem vařil těžkó propagačku Malýho kiloša!

- Vezni chvílec plac, máznu navrch dotazník.

Hodil hantec s Malým kilošem:

- U fortny sicní borec a hóká, že byl vrchním ingóstem sajtny katolických pambíčkářů na hródě. Kóřiš mapu?

- Vyhrábni z mozkovny, jak sme dva litry jářů temu curyk ubóchli v Judeji novodurovó sajtnu fišlařů. To teda válim auge, voni ešče fungujó!

Borec a koc chrupčijó v betli. Raky sypó desinu a borec vyplácnuté u vandny má v vohryzku suchánka jak sviňa. Pomaly leze přes koc, kerá góme, že si sce zašukat.

- Hod' čekanku, šrop ešče nenahodil chrupnu.

Za štrvt' hod'ky to borec prubne znova.

- Kam se dereš, šrop ešče nedurchčí!

Za štrvt' hod'ky už to neskósne, hópne přes koc a razí do kuchči. Mózuje v ajskysně po brči, no pasovka. Répne flašu šampáňa a šupa jak sviňa!

- Co tam fachčíš za murako? zakvičí koc. A z šropálně hókne zachmuřené voplégr:

- Dyž nechcelas šukat, tak se vodpráskl.

Valí Mojzec se sajtnó skrzevá arabášsko póšt.

Hodí stopku a tázanec k temu:

- Co na tentok tympl hókáte?

- Tadyk je těžká rychna.

Valijó tédeň dál, zaséc stopka a tázanec:

- A co tady tentok tympl, ten je v ókeju?

- Neé, aji tadyk je těžká rychna.

Valijó tédeň dál, zaséc stopka a tázanec:

- Co na tentok tympl hókáte?

- Rychtyk, tadyk je frešné luft! Tadyk zaparkujme!

A tak majó Jordáni frešné luft a Arabáši šťávu.

Dva borci v putyce:

- Proč se chceš se stařkó roztyplovat?

- Nesedne mě to s ňó v betli.

- Ty si pako, všici hlásijó těžkó spokojenost a ty fachčíš mŕu.

Borec s koc v betli. Koc zavaří:

- Budeš do mě furt zabóchlé?

- Jasnačka.

- A dybysem natahla brka, vogóluješ se zaséc?

- Jasnačka.

- A chrupčili byste v tétok betli?

- Jasnačka.

- A zašil bys moje bildny?

- Jasnačka.

- A šópl bys jí aji moje bosorácký cajky?

- Ty só jí naprd, vona baští Buddhu.

Mutra hókne šropovi:

- Dneska ti čápfógl dovalil bráchu. Sceš ho zgómnót?

- Bráchu neé, ale teho fógla.

Fachman z Hadrůvkářský věšky se cajchnoval na scuku gómavéch, že vyšpekuloval novodourovó sortu šprnd. V tychto funglovéch šprndách se dudy už nebudó hongat ani hópat kozáčka. A čudle v nich už nikdá nezmerčíme. Borci mu večír u vajnoša hókli, že esi vo tym ešte nekde cekne, tak mu rozšmelcujó rypák.

Co musí sfóknót borec? Ubóchnót bévák, do hródy pichnót pár baumálů a uvařit svišť'a. Co musí potym sfóknót koc? Šurovat ten bévák, tahat vasr k tym baumálom a aufpasovat ty dva potróblence.

Džendristky z celý hródy si daly v Améru scuka a házely těžkýho machra, jak to s tema borcama zmákly.

Džendristka vod Fanóšů:

- Doklapala sem na domášov a hókla, že vode dneška dávám šurovačce mávačku. Ze startu staré prskal, no až byl všade bordel, šuroval sám jak divé.

Džendristka z Albiónu:

- Doklapala sem na domášov a hókla, že vode dneška dávám kuchči mávačku. Ze startu fachčil staré můru, potym škemral, no za půl metra vytahl fěrtach a kochčil sám.

Džendristka z Práglu:

- Já sem hókla, že balím kochčení, šurování aji praní. Prvé tédeň merčím kulový, druhé tédeň merčím kulový a za půl metru se moje augle po tý mixně zbráboraly.

Džendristka z Brniska:

- Já sem hókla, že balím pingle a dlabu na starýho. A von mně dovalil betálné pugét.

Dyž stařka hókne: „co to hantýruješ?“, má ovary v rychtyku. Dává mně volenku šplíchnót to ináč, lepšéc, nebo tak, jak to sce vona.

Dóda hókne malýmu svišť'ovi:

- Dyž pro mě šlohneš takové ten malé modré paták, co má fotr v šmajchlcimře u betle, dám ti zétra kilo.

Svišť to sfókl, druhé deň mu dóda dotlačil pětcento a pískl:

- Ty štyry kila navrch só od babky.

Borec vyšópne švigrmutru z fenstru v šestým štoku a hókne:

- Vodfič aus, ježimutro, iné by tě mázl mezi augle, já ti dávám volnoběh!

Švestky klapó dycky štyry v holpecu. Jeden lóská, druhé šrajbčí, třetí fotí a čtvrté tu skvadru kočíruje.

Natrefí koc na kámošku a sonduje:

- Žereš náko kindrkilku (*patáky protivá kindošom*)?

- Neé, žeru patáky na depku vod psychóša.

- A to háže helfku?

- Perfekt, vyklopila sem už rukavicu šropů a šecko mám v paži.

Dyž borec hókne, že nečemu zbóchne generálku, tak ju taky zbóchne. Nemosí se vo tym každé metr kibicovat.

Se stařkó často hážem čenž gómek. Já doklapu se svó a kreamle беру s gómkó vod ní.

Borec háže dotazník koc v betli:

- Co dyby sem k vám zétra doklapal a hókł si vo tvó plótvu?
- No straré by ufachčil melu a kindošy by se lochčili jak puklé pecen.

Sulcem vypolstrovaná koc háže dotazník dotazník borcovi:

- Co máš na mně nérači, fronk štylko nebo fajnové ciferník?

A borec na to:

- Tvó rajcovní blek čurunu!

Sonduje koc u kámošky:

- Hlásíš v betli starýmu, dyž už máš orgáč?
- Ani náhodó, von póští kydy, dyž mu hážu drát z hokny.

Krokóš háže špizung na fišlařa a hókne:

- Kóšó, kóšó?
- Lautr pendrek.
- Hod' na ně bobyša a dé si cédačku?

Hémon béká na bloncku před superkvelbem:

- Ten váš čokl nemá košál.
- Šak my nédem šopovat, my dem k frizérce.

Koc dovalí na prubu z matiky. Hodí jiskrama po profesorském, nazdvihne minclu a pískne:

- Zmáknu, co budete scet, abysem tutok průbu dala.

Profesorské nahodí vážné škleb:

- Na tuty co budu chcet?

Koc přišópne seslu k profesorskýmu a pípne:

- Na tuty.

Profesorské k ně natahne vohryzek a zašveholí do ovaru:

- Tak si tu matiku natlučte do budky!

Exibička Mikeca, andělskýho a dvó rohatých s čoketkó a kokynama proběhla v ókeju. Mórgeň valí mutra se šropem do kindošský bódky. Na hródě pod lavkó háže leháro nadrátované a vošavlované bezďák v černým vohozu. Šrop na ně zamíří haluz a pískne:

- Muti, tadyk je scíplé rohatec.

Chabrus koc, hára jak goldna, šrajbčí šortyho cund: 38.5, su z teho ztrhaná jak pendlovky.

Kamoška na to vaří:

- Nabrnkni si borca s krpaťeší hůlkó.

Fór borců vod Jordána

Šplíchne Kohn Abelesovi:

- Totkaj sem zčóhl betálný porno.
- A co na tem bylo tak betálnýho?
- No, šukačka nic moc, no já sem temu hodil zpátečku.
- No valím baterky!
- Névěčí gól byl, dyž šmetyny vyplázly love curyk.

V novingston vohozu: Moravská hróda, jár 2030

Šplíchne borec sósedovi:

- Totkaj sem zčóhl betálné fósaté film vo fland'áckých restitucách.
  - A co na něm bylo tak betálnýho?
  - Čuryňa jak na krchově, no já sem temu hodil zpátečku.
  - No valím baterky!
  - Névěčí gól byl, dyž nám ty černoprdelníci vyplázli love, valdny a baráky curyk.
-
- Su z teho matóš, háže diviznu hlavní bedna na gyndě.
  - Tento tédeň nám tu ustřelila kopyta už pětka fotrů.
  - To je v rychtyku fýro, lochčí se asák, jedna koc tu vyklopila bakelit'áka a švice s nim z přče hážó exhibičku všeckém fotrom.

Fišlař vylópl goldnovó fišlu z rybála. Fišla zaškemrala:

- Dyž mě mrskneš curyk do rybála, zmáknu ti vinšovanec.
- Tak poslóché fišlo, sósed má v maštali metrákovýho kaňóra.
- Vinšuješ si dvómetrákovýho?
- Zahamuj fišlo, chcu enom, aby ten jeho natahl brka.

Borecrazil do hokny. Věčinó valil šalinó desinó, dneska hópl do vágnu. Hodil stopku u cajtungbódky a kaufnul časák s kocórama. A jak tak do ně čuměl, přihrčela šalina desina. Vágn vypustil z budky, naplul do šaliny a vyhópl až u hokny. Po fajruntu začl nahánět vágn. Pasovka. Hodil drát šilcom. Šilc se zapecnil a hókl:

- No, vono dneska nechal takové vágn kdosik u cajtungbódky.

Dovalí jungšál vod koc a zavalí, že byl v bichlotéce. Mutra vaří:

- My sme ti nikdá nebušili klíny do lebeně a ty nás hompeš furt!

Jungšál na to:

- A co Mikulášské, Ježula, čertiska a čáp s vranó, co dotlačijó datle?

Borec hókne koc:

- Glgni si trohec.
- Ani náhodó, glgačka je levá na moje kopyta.
- Vopuchajó?
- Neé, samy hážó věčko.

Na glajzách só vylepení dva vandrmeni.
Jeden háže leháro mezi glajzama celé domlácené.
Druhé naježené mu dává helfku a zahlásí:
- Čuj kemo, dyť sem ti vařil do štrycle, že sova hučí ináč.

Vleze borec na retých a gecne na porculán. Na futrách plagoš se strakonickým dudákem.
Hodí čuz na dudy a lóská: Totok só nébetelnější dudy v Brnisku.
Hodí čuz na vanu a lóská: Totok je nébetelnější vana v Brnisku.
Hodí čus na bobra a prd. Hmyzáci na papundeklu só echt krpatí.
Augle k temu a čučí jak kára: Totok je rychtyk štelunk. Můžeš položit kábl.

Koc dotahne na kér kociša.
Borec zabublá, že to teda né, ať s tym kocišem valí pali.
Koc bafne kociša do pazór a vypere na ulic.
Nabere domášov a kociš sicní před kérem.
Koc bafne kcociša a vodtahne ho vágnem do valdny.
Naštychuje curyk a kociš sicní zaséc před kérem.
Nakrklé borec šupne kociša do káry, valí tři pětky kiláků a potem ho mázne aus.
Za půl hodky cingne stařce fónem:
- Doklapal už kociš na domášov? Šópni mě ho k fónu, zakufroval sem!

Jožo z kotárova doklapal za fotrem a šplíchl:
- Úča sce, abysme našrajbčili zvonek vo Velkém kotrmelcu. Negómu, co šrajbčit.
- Jožo, já su enom pohlóplé borec z lontu, no zmáknem exhibičku, abys gómal. Merčíš ty sviňuchy tam v maštali, jak jim šmakuje?
- Merčím.
- Teďka lapni prygl do pazóry a vyper je z tama.
Jóžo to zmákne. Dyž šópne prygl pali, všecy sviňuchy se nahnó zpátky do maštale, hókne:
- No dyť só všecy zaséc curyk a futrujój za žebřík!
- Tak, a vo tym je ten Velké kotrmelec.

Dyž sem byl ešče šrop, dala mě mutra dvaciáša a vodlifrovala mě do kšeftu. Dovalil sem z tama dvě štrycle brzdy, putru, dvě milchny, sáček kokyn, čoketku, pětku véc a ešče mně zvostalo na šaukle. Neska už to nezmáknu. Všade só vylepení plechoví vočmeni!

Kozáček pro burgle: Dva borci házijó burgló diskotéku na štrece nafólované vasrůvkó a blatiskem po kraju Švarcavy. Zmerkno borca, kerýmu čóhá z vasrůvky enom dyňa.
- Zahučela ti tam burgla? házó tázenec ti dva.
- Ste potróblí? Valím podvasrůvkovým šifem!

Nacvaklé krtek v Práglu. Korbič z Brniska s kabeló nafólovanó vercajkem, štylo tak devatenást pětěk cent'áků, háže stojku nad vyžraném plukasem rozvaleném na sicně. V tym napluje do krtka koc asi tak v vosmym metru jináču. Korbič hodil čučku na koc a potom na plukasa a zahlásil:

- Poslóché kemo, zdvihni šunky, tadyk nézme Pakistánu.

Všici hodili čuz na plukasa, keré se vyšpónoval do haptáku. Koc hodila sicnu. Dyž se korbič rychtoval vyhópnót z krtka, hodil eště čučku na plukasa a hókl:

- Zdarec kemo, valím na tebe fachat.

Borec splašil hajtru ainštajna. Všade se s ňó camrá. A líce s ňó aji za šmajchlkoc. Hajtra dycky háže čekanku pod balkecem. A tak jednóc zaséc doklapali. Borec vylítne navrch, crnkne a koc vodmachluje futra. Chce vtruknót do kéro a koc že né, že za chvílec doklape staré. Nakonec ju borec zlomí. No a dyž už má hůlku zabořenó do šlicu, zarumpluje klingoš. Borec vyhópne z balkeca aus a koc valí vodmachlovat futra. Tam se zadumaném šklebem stepuje hajtra a zahlásí:

- Madam, hóknite šéfikovi, že začlo chat a tak vartuju ve forhózu.

Jednóc v Moskevskym štatlu potentáti a politruci šópli pugéty na hrob neznámyho vojcla u kremelský vandny. Potym vyšili do luftu čestnó salvu. Těžká řacha, že by vyťahla z betle aji tuháča. A taky že jo. Najednó se tam vydrápali z hródy hnedka dva neznámí sovětští vojcli. Prvé hókne:

- To byla teda šlupka.

A ten druhé neznámé vojcl na to vaří:

- Was ist das šlupka?

Borec brélí na kemovy pedy a háže dotazník:

- Máš perfekt šuflata, kdes je splašil?

- Sejmul sem krokóša a z ně mám ty pedy.

- Tak to já prubnu taky tak.

Za metr na sebe zaséc natrefijó.

- Tak co, už máš taky novodurový pedy?

- Prd, mám akorát pech. Vodplul sem s flintó k Nilu, sejmul tři krokóše, ale všici byli bez šuflat.

V štatlový valdně só vylepení grymlové borec a grymlová borka. Sicní tam jár, dva járy, pět járů. Přífrčí k nim andělské a šplíchne:

- Dyž ste tadyk už tak dlóho vylepení, šópnu vám za to enem tak pro lohec půl hod'ky živágo lajfy. Fachčíte, na čem chcete.

Borec s borkó vlítnó do lajfy, hodijó voko jeden na druhýho a valijó do šóší. Andělské zapíše ovarama lohec a všelijaký zvučmeny. Za čtvrt hod'ky se v lébošu vyhrabó z šóší.

Andělské zahlásí:

- Eště na to máte čtvrt hod'ky, valte na repete.

A tak zaséc vlítnó do šóší. V tym andělské ovar zapíše:

- Ted'ka to ufachčíme ináč. Ty bafneš štatlovýho fógla a já mu vysadím hnědku na kokos.

Prihasí doktorské v šaškecu na cimru hodit oko na pacóše. Na jedné betli háže leháro borec a fligné šofca. Doktorské hodí dotazník:

- Vo co tadyk fičí?

Pacoš vaří:

- Hrnú si to óbrvágnem do Rakós.

Na druhé betli si pacoš pod duchnó leští bambus. Doktorské sonduje:

- A vo co valí tadyk?

- No dycky, dyž tadyk kema fičí do Rakós, tak mu pigluju stařku.

Naklape Šláfnberk k futrám nebála, na ksichtě má vylepené rohlik vod laple k lapli.

- Čemu se tak lochčíš, knížecké? čučí jak péro svaté Peťan.

- V Práglu máme zrovna spich naše sajtny a všici tam gómó, že sem zaséc zašlofčil!

Dva vožungři zapichli tágo. Dyž šofc zgóml, jak só nadrátovaní, nakopl káru a po štyrech pětkách metrů hodil stopku. A hókl:

- Tak sme to zmákli!

Prvé borec začáloval, no druhé mu jednu uvalil. Šofc gómal, že zmerčili tu habad'úru. No pro zichr nahodil dotazník:

- A ten průplesk byl za co?

A nakóřené borec vařil:

- Dyt' valils jak šus! Co dybys nás vodlifroval pod drn!

Rasken valí do superkvelbu a zgómne jungšálku s natupírovanym kohótiskem na lebeni. Ty hára majó modró, zelenó aji červenó ranu. Rasken na ňu čumí jak ratyš z ryny. Koc na ňho hókne:

- Děľajú se ti pupínky? Tys v lajfce neuvařil žádnó divočinu?

Rasken hodí čučku jak morgoš na lopatu a vaří na to:

- Jednóc sem si répnul haška a potym sem přefikl pávisko. A ted'a ždímu budku, esi ty nési muj vodlitek.

Semlelo se to takto: Borec hodil kocórovi dotazník:

- Vogóluješ se se mnó?

Koc na to vaří, že to teda né. A tak borec vegetil v lébošu, s kemama sicnil v palušách, chlatal, na kolik měl slinu, rajzoval, držet kolky sporcmenom, lupal s kdejakó babó a nemusel každé deň mektat vo békovinách.

Borec z Brniska hrne v Práglu krtkem, zčóhne mapáč a hodí tázanec kolíkovi z Práglu:

- Zelená je A, žlutá je B, červená C. A modrá je tá novodurová D, né?

- Ty voléé, to je Vltava.

Ajt'ácké: Staré vodklapal ponéprv do kindošský bódky pro cěrku. Hókla sem mu, že naša Evča tam má červené krpaté kybl. Doklapali za dvě hod'ky. Hledal ten kybl s vohozem tak dlóho, než mu úča šplíchla, vo co fičí.

Ajt'ácké: Než staré vodfičel na služebku k Fanóšom, hodil fónem dotazník, jaké prezent mně má dovalit. Vohoz a šminky si rači kaufnu sama a tak hóknu:

- Třebas nějakó masku na ksicht.

Mórgen mě vycasnoval fón ze sna:

- Bud' tak benevolentní a šplíchni mně, jaké máš numero ksichta?

Ajt'ácké: Vyexpedovala sem starýho do Superkvelbu.

- Na ponku máš sópisku, hókla sem na ňho.

Hópl do kočára a vodsvišťel. Za čtvrt' hod'ky rumpluje fónyho apec:

- Kde mám kaufnót čtvrt' kilca hladkýho móčmena? Tadyk só v regálu enom kilca.

Hodím čuz na ponk. Ten pakin sbalil s sebo recepis na bacóchy!

Ajt'ácké: Muj staré dneska ponéprv nahodil automatku. Vrazil tam modró ajt'áckó kutnu, hemdu, tričmena a fusakle. Dyž sem nabrala domášov z hokny, sicnil u bedny a zašveholil:

- Negómal sem, že máme automatku aji se sušičkó.

- To teda nemáme, vařím na to.

- No dyž sem z ní vytahl hadry, tak byly betálně usušené. No pro zichr sem je eště mázl na balkec.

Pakin jeden, nevodmachloval vasrůvku a na balkec vodtlačil suchý dekový fusky!

- Zdarec kemo! Su tvoja nová sóseda. Mám tóhu dneska celé večir kolovat, pařit a lupat. Máš volnoběh?

- No jasnačka!!

- Betálné, budeš tak benevolentní a vartneš mně u čokla?

Šinó si to dva borci ve štatlový valdně a voba šmajdajó na pravingston čapy. Dyž se scuknó, štrngne prvé vo čapu paprčó a zahlásí:

- Kuvajtská mixna, půldruha pětky jářů temu curyk.

Druhé s paprčó narychtovanó k čapě zabublá:

- Kobáč vod čokla, půldruha pětky minut temu curyk.

- Stařko moja, si tadyk?

- Jasnačka, že su s Tebó.

- Švigrmutra, si tadyk?

- Jasnačka, su tadyk.

- Vodlitci moji, aj vy ste tadyk?

- Šici sme tadyk, tato.

- No do gébišu, ve fórcimře šajní laterňa, valte ju tipnót!!

Jungšál háže dotazník dódovi:

- Oldfoti, negómeš, kde só ty patáky, co sem mlaskl na ponk? Bylo na nich našrajbčený LSD.

- Dlabé na patáky kemo. Rači val hodit čus na teho drakála v šmajhlcimře!

Koc dovallí do kéro a tam v kuchči sosá kafisko jakási havaj.

Koc začne kvičet na starýho. A von na to vaří:

- Nebéké, ta havaj doklapala za tebo.
- Za mnó? Chcelo by to betálněší gómku, ty myslbeku!
- No dyž negómeš, kdo to je, tak já Ti to prásknu. Je to stařka tvýho šamstra.

Fišlař lapl goldnovó fišlu. A tá mu zahlásila, že dyž ju navolí curyk do rybála, ubóchne mu tři vinšovance. Fišlař hókne:

- Chcu bét ve vatě, žádně chabrus a chcu mět dycky orgáč v jednym cuku s mojó stařkó.

Fišla všeko zmákla. No za metr dovalí fišlař k rybálu a hókne:

- Třetí vinšovanec je na prd, můžeš to zarazit?

Fišla háže diviznu:

- Nefachčí to?
- Fachčí, no je to na pytel! Sicním si to s borcama v paluši a naráz orgáč!

Vegetil sem na sólovku. A dyž se ségra gólovala, pichla mě oldmutra do žebříka a zazvonila:

- Tedřka si na štychu ty!

Góloval se Fanóš vod vedle a oldmutra zaséc:

- Tedřka si na štychu ty!

Další grilka a zaséc:

- Tedřka si na štychu ty!

A furt a furt! Co s tym? A vygómal sem šorfec.

Dyž sósed valil pod kytky a oldmutra kvulivá temu skučela, hókl sem:

- Oldmutra, tedřka si na štychu ty!

A vod teho dňa držela pec.

Jak zmáknót Svatojakubskó pót' a nevypadnót ani na chvilec ze Štatlu:

Celé tédeň budeš chodit do knajpy Na stojáka na Jakubským placu. Každé deň hodiš za žebřík pět plnotučných škopků a po každym vobkróžíš dvakrát vokolo kirchny svatýho Kuby.

V nedělu z teho budeš tak zdrchané, že při glgačce už enom zrechníš kiláky: $6 \times 5 \times 2 \times 12 = 720$ kiláků.

Ešče hodím vysvětlivku: 6 dňů x 5 škopků x 2 prohóz vokolo x 12 grádů ve škopku.

Napluje kolík do šaliny a cvikne si dva lupeně. Borec, co sicní vedlevá, vaří těžkó diviznu a háže dotazník:

- Na co cvikáš dva lupeně, dyž hrneš na sólovku?

Kolík na to vaří:

- To dybysem jeden nekam vytrósil.
- A co dybys vytrósil voba? répne si ten borec.
- Šak mám ešče šalinkartu.

Kema vařil do koc, že má malý kozy. A ta mu na to hókla:

- Do huby ti to stačí a do pazóry si vysadř hnědku!

Dva kolíci z Práglu zapadnú v Brnisku do putyky nafólovaný štamgastama.

- Že máme v Brnisku lepčěši bahno než v Práglu?
- *To se ví, Cajzli na to.*
- A že máme v Brnisku láčovjější kocóry než v Práglu?
- *No jasně, jsou hezčí.*
- No sténak kópíte do držky!

Štatlař cháluje u rákosnický módrbódy bimz se smažákem. Vedlevá vezne sicnu Amík.

Žvéksna v papuli. A hókne tázanec:

- *Do you eat the whole bread?*
- *Sníte celý ten chléb?*
- Jasnačka!
- *We eat only middle of bread in the USA . We collect the crust and recycle it. We make from it croissants and export them into Europe. Do you eat bread with jam?*
- *To my v Americe ne, jíme jen střídu. Kůrku sbíráme a recyklujeme. Vyrábíme z ní croissanty a vyvážíme je do Evropy. A jíte taky chleba s džemem?*
- Jasnačka!
- *We don't in the USA. We eat only fresh fruits. We collect peels and recycle them. We make from them jam and export it into Czechoslovakia.*
- *To my v Americe ne, jíme jen čerstvé ovoce. Oloupané slupky sbíráme a recyklujeme. Vyrábíme z nich džem a vyvážíme ho do Československa.*

Štatlař nahodí rohlík a hókne:

- A jetý šprcky? Z tych ubóchnete co?
- *We throw them out into trash, of course.*
- *Vyhazujeme je samozřejmě.*
- Tak to my né, lifrujem je do extra kontyšu. Potem z nich ubóchneme žvéksny a střelíme je do Améru.

Koc hlási mutře:

- Muti, mám nafecnutý triko.
- No, co to do tebe naráz vtruklo?
- Moc to negómu, no mělo to tak vosnást čísel.

Borec hodí stopku u šlapaciho kola na Čáře a sonduje:

- Zmákneš mě to tak, jak budu chcet?
- Jasnačka, sokolíku. A jak to budeš chcet?
- Zadax!

Tři kočeny z Brniska švitořijó u kafča, co je při lupotechně névíc rajcuje:

- Mě betálně rajcuje, dyž mě staré žužle čudliky.
- Mě zaséc lízačka.
- A mě névíc rozhajcuje, dyž ze mě zhópne a vopucuje si hůlku vo lajntuch.

Fotr melduje malýmu svišťovi:

- Poslóché, nekdy v květcu Ti dotlačí vrana novodurovó ségru.
- Teda, fotr, ve Štatlu se placatí fůra láčověch kocórů a ty šukáš vranu!

Natrefil sem borci ve valdně na raskenku. Kštelt teda levé, no v pazóře krochnu. Aby neměla fedry, šplíchnu, že ju nevyšukám. A vona nadirigovala krochnu na mě a s lohecem hókla:

- Konópku, sundé šlupky a vlítnem na to!

Stařka háže tázanec:

- Kde só ty dvě kila, co sem si narychtovala na kauf?
- Šópl sem je jednému jařinama unavenýmu borcovi.
- To je špica, žes takto nekemu helfl. A kdes teho borca vyčmuchal?
- V paluši, točil tam bahno.

Hókl si lonťák pod fiku: *V Brnisku si člověk z vesnice bez hantecu ani neškrkne. Měl sem jít na operaci žlučníku a doktor mně povídá:*

- Ráno nehažte nic za žebřík a né abyste sem nastópil zmazané jak deka.
- Nerozuměl jsem uplně, co jako chce. Žebřík sem teda nechal ve stodoli a deku sem ani trochu nezamazal. Vykopli mě ze špitálu, a tak mám žlučník furt.*

Bloncka háže dotazník šofcovi:

- Jakym fofrem tentok vágn může valit?
- Dvě kila kilců za hod'ku.
- Moc se camráš, tolik kilců hod'ka ani nemá!

V narvaným kolcovým kafcu naklape borec ke koc, co sicní u ponka.

- Poslóché, nešla bys sis chvilec trsnót?

Kočena nahodí rohlik vod ovaru k ovaru a zazvoní:

- Jasnačka.
- Tak val, já tu zatím hodim sedlo.

Brněnské hémon melduje babě Novákových:

- Vymákli sme vašeho zašantročenýho starýho na nádrů.
- Fakt? sonduje babáč.
- A kam si to valil?"
- Byl nalepené na předku mašiny, co hrnula do Práglu!

Učitelské v Brnisku přinde do třídy a zahlaholí:

- Tadyk je štynekce, jak dyž pižleš fišlu. Vodmachlujte fenstry!
- A kindošů na ně vypleščeně čumijó.
- Kurňa, to už tadyk nikdo nehantýruje rodnó řečó?

- Jak ti pasujú ty novodurový čočmeny?
- Só betálný. Natrefil sem v nich na hafo kamošů, keré sem nezmerčil hezkých pár jařin.

Ptá se jeden fizloš druhýho:

- Negómeš, co je to za fógla, ten rogalo?
- Gómu. To je teda sviňa. Vonehdá sem do ňho musel vyšit dva zásobníky, než teho boreca pustil.

Vykópané borec se utírá ručníkem před špíglem a háže dotazník:

- Hókni mně špígle, kdo má névěčí hůlku v Brnisku?
- Samo že já, hókne z kuchče stařka.

Hóká malé boreček na pískovišti malý borec:

- Heč, ty nemáš mezi čapama žádnó debrecínku!

Borka na to:

- Až budu veliká, budu tam mět jitřnic, kolik budu scet!

Anča a Maruš házijó čučku z fenstru.

- Smykuje sem Jaryn s pugétó.
- Aj, to zaséc budu muset mět olšovky do praku.
- A ty nemáš v kěru kýbl nebo amfóru?

Natrefil Fanóš na Jožina, jak si to šine s kravkó.

Fanóš sonduje:

- Kam si to hrneš s tem volem?

Jožin hókne:

- Seš šáhlé? To je přeci kravka!

Fanóš na to:

- Ty neprské, s tebó nehantýruju.

Druhé deň tahl zaséc Fanóš vola na porážku. A Jožin mu z fleku mázl bumerang:

- A kam valíte vy dva?

Zaparkuje borec u mladý šlapky na Čáře a hókne:

- Poslóché, neměla bys byt eště v bódě? Co by temu hókla mama, dyby Tě tu zgómila?
- To bysem kópila fest kartáč. Totok je její flek.

Péruje mutra vodlitka:

- Teprv ti hrne na šesnáct jářů a už každé tédeň mastíš s nekým iným. A že já mám dneska třípětkový narozky, na to ses vydlábla.

Zarumpluje u vratočuča na Špilasu fón:

- Staré mně vod vás dovalil šprndu za kilčo. Nepasuje mně. Přindu si ju čenžnót.
- To máte levó cifru!
- Šak proto si ju dondu čenžnót.

Plazoň hókne Evči:

- Evčo, dyž zešrotuješ totok jabko, zgómneš, co je pas a co rychtyk.
- Nescu.
- Dyš ho zešrotuješ, budeš mět nabušenó dóznu jak Kiloš.
- Nescu.
- Nésó v tem žádný kalórie!
- Přihré to semka.

- Dneska byla u nás bóřená kvuli novodurovymu vohozu, ale finišové kec byl muj.
- A cos stařce šplichl?
- Že hnedka valime do teho kvelbu.

Bloncka góme: Lepčěši je mět špicové ciferník než nadupanó dóznu. Borci v balíku majó většinó špicový augle, no pustevnu v řepě.

- Poslóché kemo, jaks to zmákl, že už nechlaščeš?
- Dyž sem začal merčit štyry švígrmutry, dostal sem fedry a chlast sem rači zapichl.
- Jak mám vysondovat, keré borec v šaškecu je doktorské a keré pacóš?
- Doktorské má šlisle vod futer.

Mikec v naše lajfce: Ze startu lajfky Mikeca baštíš. V bódě ti potem namlátijó do řepy všelijaky gómky a ty už Mikeca nebaštíš. Dyž ufachčíš sviště, tak pro ně Mikeca fligníš. A v duchně máš ranu jak Mikec.

Dovalí borka v černým vohozu do kvelbu s bichlama. V kolkách dlachní bichlu Gample na Moravské hródě.

- Těžké soráč, hókne borec za ponkem a mapsne ju za haluzu.
- Tu felu v bichli sme už hodili do rychtyku.

Sicní mladé inženýrské s kémó u felčara. Z futer hodí čučku borec asi tak třicet járů na tachálu a zahlásí:

- Fanóš Novákůj!
- Fanóš vtrukne za doktorským a inža hókne kémovi:
- Poslóché, esi je on takové felčar, jak já inženýrské, tak valime pali.

Sarka farka vylupe ve valdně jepťulu. Jepťula nebéká ani sebó necasnuje. Lochčí se na sarka farku, keré je z teho na haluzi.

- Čemu se tak lochčíš?
- Už merčím, jaké bude abytyša házet rypák, dyž na zpovídáče hóknu, žes mě tříkrát vylupal.
- Co tříkrát! Dyť to bylo enem jedná!
- A ty už máš zvadló hůlku?

Čoklí jungšál hodil tázanec fotrovi:

- Ten náš šéfik z našich kokin neco kochčí nebo mógluje?
- Co tě šlahlo v dózně?
- No dyť každý naše kokino gafne a pichne do pytlóša.

Razí doktorské v šaškecu hodit oko na pacóše. Na cimře stepuje borec, kmitá pastelkama a béká:

- Všic, zvěřino, všic!

Doktorské hodí dotazník:

- Vo co tadyk fičí?
- Lifruju vlkance z tadyma aus.
- Ale dyť vlkanci kempujó aspoň kolo kilců vosad'.
- Špica! To to fachčí, to to fachčí.

Kokrháč mózuje po jarmarku a zmerčí futrbódu, kde grilčijó kuřiska. Hókne si pod klofana:

- Jasnačka, saunisko, solárko, šókle, šelijaké pytlóviny a na domášově néni keho šukat.

Co je to diplomatické vál:

To dyž nekeho vodlifrujem do gébišu s takym šmrncem, že je na tu štreku natěšené.

40 let pražskýho metra 1974-2014, lóská borec z Brniska, dyž valí v Práglu krtkem.

- A co má byt!? Brněnské metr se placatí na hródě už vod středojaru!

Dyž nekdo naklape do tvýho béváku vomrknót, jak vegetíš, dycky tě to polechce u hercny. Nekdo hnedka dyž doklape, jiné až dyž vodtahne pali.

Koc dovalí curyk na kér, zgómne starýho a békne: Tos mě teda fest vytočil! Lícu po Štatlu jak utržené vagón, mózuju po putykách a ty si tadyk v klidesu pigluješ kšír!

Hókla sem si u Velkýho Kiloša vo trochec vasrůvky. Nafóloval mě hasičskó lóžu. Hókla sem si vo holcnu do šporhelta, dolifroval mě óbrvagn baumálů. Hókla sem si vo pichlera a von mi našrajběil fónyho numero mýho starýho.

Malé šrop škemral hafo metrů u Velkýho Kiloša vo novodurovyho raka. A furt nic. Pár jarů mu přibylo na tachálu a progóml tu flignu. Takto Velké Kiloš nefachčí. Fechtla šlohl a Velkýmu Kilošovi hodil somr vo soráč.

Eště že mě stařku splášili tata s mamó. Dybysem si takový vemenó nabrnkl ve Štatlu sám, tak by mě z teho dneska jeblo.

Felčar zblikne pacóša vylepenýho u škopka a hází dotazník:

- Tak co, pane Novák, jak je to s tyma škopkama? Dovedete se zdržet?
- Jasnačka, pane dochtor, žádná křeč, je to v lati, balím kramle až po pulnoci!

Po štatlu klape borec a skuhrá:

- Brzda drahá, vajnoš drahé, rantálů málo, kilo kačen dneska néni nic. Furt su švorc, už su z teho vymakované. Co s tym? Zapl sem budku a vygómal, že nélacinější bude hodit si lano. Dokád' nenašpónujó ceny aji havrani.

Na Špéně na lavce háže sicnu kořeň volepené jak z auslágu. Na haksnách péra láčový pro aogle, kvádro ze salóna, hároše, co zrovna frčijó. Vedle ně sicní koc.

- Vogriovala by ses aj s úplnym blbem, dyby měl rantále?

- A kolik máš?

Na Rotecu si dala scuka skvadra. Slina jim šla, váleli songy a vařili smyky. Špica hlod byl, dyž Fanoš ze Šimic hodil do placu:

- Borci, muj řepoň už doštudoval medínu.

- A kam teď pude hoknit? hážó kémové ze sajtny dotazník.

- No, nahodil přemysla Fanoš.

- Gómu, že nélepci pro pacóše by bylo, dyby vodklapal rovnó do duchny.

Ptá se sódce borca u roztyplu:

- A kdy ste vysondoval, že na vás stařka hází kakáč?

- Dyž sem zapackoval a zahučel po řepě do sklepa, tak zahlásila, že dyž už su tam, tak at' dovalím pár eretplí!

V lochu se ptá novodur mukl altovýho:

- Ty ses vogóloval se třema labzama?

- Jasnačka.

- A to si tu jako krymoš nebo sem naklapals vorazit si vod nich?

Stará Picmánková lóská cajtung a hlásí Blažkovce:

- Tak mě z teho jebne v řepě. Tady meldujó, že se ve štatlu znásilňuje, ale kde, to zatlókajó.

- A nač ti bude mět vo tym šajn?

- Hnedka by sem tam naklapala.

Po štatlu klape stará babka a skuhrá:

- Ach Veliké kilošu, kilián na krku, šalina drahá, hajcunk taky. Kde só ty járy, kdy stálo všecko za kokyša.

Hlásí mama tatovi:

- Poslouché, náš rybízek už chodí na věšku a nemá šajnu vo sexu. Ešče bude mózovat po Kajzecu a šmírovat. Néni to už žádné řepoň, tak s nim pohantýruj vo tym sexu, at' z teho néni jedná dohókané. Aby ho nezbalila náká fuchtla. Ale né at' máš blbý cány.

Tata de za synem a zahlásí:

- Pepo, hod' vzpomínačku na tu labzu v hampézu, co měla dudy nalejváky. Jak ste šli spolem sekat. No, tak takový lupačce hóká mama „sex“.

Bylo mně fest šófl.

Valil sem k felčarovi. Ten mně našrajbčil recepis. Aji felčar sce déchat.

Vodklapal sem do apatyky a zacáloval za patáky. Aji apytykář sce déchat.

Potem sem ty patáky flákl do retycha. Aji já scu déchat.

Na Čáře hodijó scuka dvě koc. Prvá hlásí:

- Tá moja labza se mnó vubec vo ničem nehantýruje. Su z toho celá vymakovaná, aby nakonec nehópla do maléra a nedotahla nejakýho svišť'a. Nemůžu ani fest zadurchčit, v řepě mám z teho brajgl.

Druhá koc hlásí:

- To sme na tem sténě. Moja labza mně zaséc vyzvoní šecker a taky su z teho zralá na šaškec.

V paluši hantýrujó dva kořeni vo politických válch.

- Kemu mázneš hlas v krajský mlatě vo koryta?

- Já? Já máznu hlas Novákovi. Do fachy chodí, nečóruje, teda aspoň bévák má normálka, žádná rezidenc, k temu staró Oktávku, maká už pět járů na óradě, necamrá se ani nejede žádný serpentýny.

- A co kandidátské Dušín?

- No, to je uplně sténé pakin.

Krpaté borec góme, že je krpaté.

Vyžrané borec góme, že je vyžrané.

No pakin nikdá negóme, že je pakin.

Fanóš potká na Špéně Jožina a hlásí:

- Neska mám lováče, máznem si lampičku červa?

- A kam chodíš do hokny? ptá se Jožin.

- Nikam!

- A des vzal love?

- Déchám z duchny.

- Máš dvacet járů a už fasuješ rakváčský love?

- Já né, ale naša babka.

Babka osn pětěk járů na tachálu v kirchnový čistírně vaří do velebáska:

- Velebné pane, měla sem v betli betálnýho borca. Enom půldruhý pětky járů, ale jináč kábr.

- Gómnite, babi, já vám dycky všecko zbaštím, ale totok! To só nejaký levý zvonky. Valite na mě jedy.

Babka se chvílec péruje a potem zahlásí:

- No vono to bylo šest pětěk járů curyk, no furt na to hážu vzpomínáčku.

Doklape fýra do kanclu zrovna, dyž dávám hubana kolegyňce v hokně.

- Kurňa, borče, za totok tě cáluju?

- To né, to sem ufachčil zadarmiko.

- Mám progómané navrhovanec, jak rozparglovat majetek, hlásí koc.

- Nechám si kér, fáro, chatu a gléty na love.
- To je teda levá fligna na mě. To mám sbalit žebradlo aj s kindošama? A kdo za mě potom bude lepit cechy?
- No co, semo tamo naklapneš na pajtl nebo do Sobůlek na gample, semo tamo neco šlohneš, ale budeš mět fraj!

Hókne koc svymu šamstrovi

- Ty si špicové borec. Budku máš nadupanó a je s tebo lohec aji čuryna. Kde ti to všecko namlátili do štrycle?
- Já su normiš, lochčí se borec: Ale tobě hrabe.

Drapne fišlař goldnovó fišlu, kerá šplíchne:

- Dyž mě picneš curyk do vasrůvky, zmáknu ti ufachčít tři vinše.
- Mám enom jeden vinšovanec. Abys neměla kostiska.

- Mám chabrus fiku, šplíchne koc borcovi na lavce.

Ten jí hodí hubana na frňák a koc zavaří:

- Už je to v ókeju. No ešče mám chabrusový pysky.

Borec hodí hubana na pysky a koc zavaří:

- Už je to v ókeju. No ešče mě fest rumpluje hercna.

Borec hodí hubana mezi bresty a koc se lochčí:

- Si betálné felčar, hercna je taky v ókeju.

Na vedléš lavse sicní duchyš a hókne na teho borca:

- A hemáče kurýrujete taky?

Dovalí bas na čáru. Z bódy vyleze celňál a hókne:

- Chlast, děčko, špinky?
- Sim, dvě šutrovaný kafča.

Klape si to borec štatlem s lochnó v hózňách a vometákem vokolo krkovičky. Natrefí na kemu a ten na to čučí jak fôgl z lokší:

- Des splašils to vocasisko?
- Drapl sem na Priglu goldnovó fišlu a scel sem mět řácké vocas.

Svaté Peťan hókne borcovi, aby pověřil budku nad tym, esik sce valit do nebála nebo do pekliska. V nebálu je to samý hálelůja, k chálce mana – to só takový amaróny, žádné alkec, žádný práskačky a ešče k temu kaltna.

V peklisku to hučelo jak v piliňákách, alkec bublal pródem, všade hafo chálky aji špinek. A pinglice volópaný z hader. Vyvalené borec hodil dotazník pekelnému vratočučovi, proč všici hókajó vo pekelných mukách, dyž je tadyk chálka, chlast, špinky aji babáči. A ten rohaté mu propálil, že ti kocóri majó zaštepované šlic.

Háze felčar dotazník pacóšovi:

- A co váš pamatováč, už je na tym lepšéc?
- Lepšéc, lepšéc! A vy ste keré, že vás to tak bere?

Fotr háze dotazník cérce:

- Góme to s tebo ten novodurové šamstr na férovku?
- Jasnačka. Zrovna morgen hodil dotazník, kolik vybocháš v hokně kačáků, esi mutra fajnově kochčí a esi se lajfka s vama dá skósnót.

Hémon v šilcárně háze dotazník:

- Nescete kaufnót přču za dva tácy?
- Ty pakine, kdo by ti mázl za přču takový love.

Za půl metra sondujó hémoni:

- A co tá přča, už ju střelils?
- Jasnačka, náčelníckýmu. A za dva tácy!
- Von ti vysolil dva tácy?
- To né. Dal mě za ňu dvě slépký, každó za táč.

V Brnisku u Kontíku hodí tázenec Cajzl:

- *Kde najdu nejbližší zastávku tramvaje?*

Štatlař na to vaří:

- V Olmiku.

Háze Kódl tázanec Pepovi:

- Pepo žereš lupačku ve trojce?
- Scel by sem to průbnót.
- Tak piluj na domášov, třebas budeš stihat.

Borec sicní u bedny a v kuchči zahlásí jeho stařka:

- Mili, co si dáš k chálce, točěňák, parasa nebo presbuřta?
- Presbuřta! Zašveholí borec.
- Ty sklapni kušnu, hážu tázanec čoklovi, tobě stačí bimzál s cvíblem.

Doklape koc na Zelňák a zmerčí na jednym ponku se zeleniskem lampu, v kerý je zašpérované komec. A vedlevá teho našrajbčený:

- Za pětikilo nahradí v betli borca.

Koc hodí tázanec, jak to fachčí. A zelinář vaří:

- Doklapete do šmajhlcimry, shodíte se sebe šecky hadry, vodmachlujete tu lampu, hópnete na betlu a je to. Dyby to nefachčilo, hoďte mě drát na totok numero.

Koc vysolí pětikilo, doklape na domášov, volópe vohoz, vodmachluje komca a hópne na betlu. Komec vyplachtí z lampy a usádlí se na vandně. Sicní půl hoďky, hoďku a furt nic. Koc teda hodí drát temu zelinářovi, ten dofrčí, zcasnuje ze sebe hadry, hópne na tu koc a hókne při tem komecovi:

- Tak házé čučku, ty pakine, jak se to fachčí!“

Doharcuje inspektorské do nemálu na revizu. S fýró nemálu doklapó na infekční a zgómnó tam echt zaryglovaný voplechovaný futra s katrem před nima. Primářské háže vysvětlivku:

- Za tymatok futrama hází ležáka náš névěčí lazar. Lapl HIV, HBV, Ebolu a sviňskó chřipajznu k temu.

- A čím ho cpete?

- Amoletama, picůvkó a teňónkéma bacóchama

- A to mu helfne?

- To negómem, ale proleze to lochnó pod futrama.

- Koc, merčíš tu šternu tam na nebálu?

- Jasnačka, merčím.

- To je betálný. A ted'ka hod' na romant'árny kakáč a shod' šlupky.

Moja rachétla valila kolem mě s metló. Hokl sem enem:

- Ty nekam plachtíš?

A kópil sem tó metló po čuni.

- Kemo, ty si ňáké zachmuřené.

- Aby né, dyž nahodím fífanó, dycky se poščiju.

- A už s tym byls u felčara?

- Jasnačka, no nehelfl mně.

- Prubni teda seáns u psychóša.

Za půl metra se zaséc scuknó.

- Tak co, helfl ti ten psychóš?

- Kemo, je to betálný, helfl.

- Tak už neščíješ do lajntucha?

- Ščiju furt, ale už z teho nemám pupínky.

Borec skuhrá u felčara na budky:

- Dyž vlezu do betle, cítím, že je pod betló nekdo vylepené. Dyž se nasókám pod betlu, cítím, že negdo háže leháro nade mnó. Helfnite mně, su z teho zralé na šaškec.

- No, dyž za mnó doklapete každé pondělec, mohli bysme s tym byt fertig tak za tři metry.

- A kolik u vás koštuje jeden seáns?

- Tři kila.

Vodhrne půl járu, borec potká dokiho, a ten háže dotazník:

- Kemo, žes tehdá nedoklapal?

- Za tak dlóhý love? Stolař mně vykurýroval za jedno kilo!

- A jak to zmákl?

- Ufikl tý betli haxny.

Tak už aj do Améru doklapala ta energetická kriza. V Ňújorku příkurtovali mordýřa na šalinovó seslu a potym ho vodkróhli pryglama.

Naprášil mně devětpětkové choroš z Koména, že jim v altových járech pérovali vidláci z lontů z placky vokolo Koména „Turkyňáli“. Dyž tedy budu ve fórech šrajbčít „Turkyňál“, je to vo borcovi z Koména. Dyž našrajbčím „turkyňál“, gómu tym kdejakyho vidláka.

Háže dotazník borka z Célu svý sósedce:

- Byli sme se starým u Turkyňálů v putyce. Vajnoš gút, krumple taky. No karbošku měli echt tuhason.
- Jasnačka, Turkyňáli meló do fašírky čokle aji s psírňó.

Hantýrujó dva Turkyňáli:

- Zapsal sem ovarama, že máš novodur kecfógla?
- Už né, zagrebl do sna.
- Skróhl ho náké chabrus?
- Neé, štychoval se se stařkó v mletí pantem a byl z teho tak vyfluslé, že zakukal.

Doklape Turkyňál na domášov a zmerčí stařku s kémó v betli. Vytočené lapne v kuchči do paprče pajzák a flékne ho po tym borcovi. Stařka na ně nastópí:

- Ty pakine. S takyma móresama nebudeš mět za chvilec žádný kamoše.

Sonduje turkyňářské jungšál u oldfotra:

- Hára a fósiska máš plesnivý, no aj tak vo tebe baby hážó intres.
- Hantýrujó přeci: Na berglách bílé šiml a v gajblu jařin.

V paluši háže macháčka Turkyňál:

- Ufachčil sem betálné kšeft.
- Na tuty? A cos kaufl?
- Flastr na šlang fíguru.
- A fachčí to?
- Jasnačka, zaflastroval sem stařce čuňu. Za tédeň má už pět kilců pali a eště k temu furt nemele pantem.

Háže tázanec Turkyňál pochrómanymu kemovi:

- To tě raflo v zološce tygřisko?
- Neé, to byl náš čokl.
- A že zrovna ten tě hryzl?
- No, pařil sem enom vasrovicu. Dyž sem doklapal na domášov a neštyngčil sem alkecem, a tak gómal, že su čórmén.

Paprčí se Turkyňál:

- Jaryne, tys byl včera zryté jak ještěř. Dyť sem tě musel dotahnót až dom.
- Aj tys musel byt jak dělo, Fanóšu. Dyť se mnó praskls do žundra k velebáskovi.

Proč Turkyňáli na podzimek lozijó do knajpy fenstrem?
Před futrama je Velké radovanec.

Hantýrujój dva Turkyňáli:

- Strécu, vaša hajtra tahá práskačky?
- To néé.
- Tak to vám asik začla fajrovat maštal.

Meló dva Turkyňále, co vyrabovali kvelb s origoš pytlovaným škopkem. Richt'ák háže dotazník:

- Kam ste zašili tolik basířů?
- Nikam, střelili sme je.
- A kam ste mlaskli vyréžovanó krupicu?
- Propařili sme to v palermu.

Proč Turkyňáli cpó do kaltkystny aj vymytý flašinety?
To dyby k nim doklapal abstinent'ál, co neglgá.

Hantýrujój dva turkyňáci:

- Gómeš, jaké majó v Brnisku nékrpat'ěší šplecht?
- Nemám šajnu.
- É!
- A co to hóká do placu?
- Přeci: Negómu, hod' repete.

Proč každé večír pichnó Turkyňáři cajtung do kaltkysny?
No aby měli mórge freš cundy.

Borec z Oltecu hókne dotazník turkyňálovi:

- Gómeš, v kerým štyklu Brniska vegetujój névěččí potróblenci.
- Turkyňálovi zašrotuje v budce a zavaří:
- Ale zonky máme betálné, néé?

Hantýrujój dvě turkyňálky:

- Čula ste vo tym, vodkad' doklapali v oltecových járech Brňáci?
- Nečula, hantýrujte.
- To sem přihrčeli emzáci na luftovým talclu nafólovaným borcama. A ty borci z teho hópali dule na hródu. Keré gecl na kopyta, vzal roha, keré gecl na budku, zvoštál a zakořenil v Brnisku.

Turkyňál klape z hokny z Kuřima na domášov a ve valdně u Baby vyhópne z hóstí lópežnické. Turkyňál se s ním peckuje, no projede to. Lópežnické vodmachluje jeho geldtašku, vytahne kilo a háže diviznu:

- Ty pakine, to ses nechal zmixnit kvulivá kilu?
- Ale né, gómal sem, že mně sceš čórnót beróska, co mám zašitýho v šuflatech.

Turkyňál s vodlitkem zmerčijó na Priglu borca na vasrbretlách. Vodlitek háže tázanec:

- Proč ten šíf tak valí?
- No dyť ho ten bretlař štychuje.

Lochčí se dva Jobáli:

- Gómeš, jak sortýrujó Turkyňáli čokle?
- Negómu
- Na čokle bachaře a na čokle k chálce.

Háže Turkyňál dotazník borcom v putyce:

- Je fronk vál hodit po lupačce hantec aji se stařkó.
- Jasnačka. Dyž už máš u haluze teho fóna.

Turkyňál si dotahl z šalinovýho kvelbu rádio. Pustí ho a nastraží ovary.

- Za pětku minclí vodrumplujó raky poledně
- Potróblenci, já scu kóřit, kolik sypó ted'ka. Né za pětku minclí.

Za bolša doklape Turkyňál do kvelbu s šalinovéma cajkama.

- Máte aji ty kolór špizny.
- Jasnačka, jakó scete?
- Zamlóvala by se mě gelbecová.

Přirazí Turkyňál k felčarovi. Doki hodí tázanec:

- Tak, kde vás to štengruje?

Borec scasnuje hózny a vokáže hůlku s monclama a jelitama. Doki na to čumí jak pakin a hókne:

- U Kiloša, co se vám to semlelo?!
- No zalomil sem v pažitě na humně. Dyž sem vodmachloval auglolety, zmerčím zmijisko, jak mně vrtuklo do hózen.
- A to vás gřuflo do hůlky?
- To už nezmáklo, hókł sem vo tym bráchovi a ten ho vodkrágloval pryglem.

Turkyňál hodí sedlo v reštyce a čumí do špajzkarty. Doklape feš pinklica a hókne:

- Zdarec, co dneska šópnó za žebřík?
- Vobědovó chálku.
- A na jaké vál hážete myslivnu?
- Myslivnu hážu na šukačku, no ted'ka scu vobědovó chálku.

Doklape borec na domášov a koc mu šplíchne:

- Zaséc se nemám čím volepit. Esi mně hnedka nekaufneš novodurové vohoz, roztypluju se s tebó.

Borec vodmachluje šraňk a rechnuje:

- Tadyk máš vohoz bílé, tadyk žluté, tadyk červené, zdarec Fanóšu, tadyk modré, tadyk černé a zaséc modré, žluté. Co eště sceš! Máš teho hafo a ešče ti na to Fanóš dává majzla!

Krátky storky a textůvky

Šprcky.

Dyž se měl šesnást járů, naklapal sem do apatyky kaufnót šprcky. Hoknila tam fešná koc a vyšpizla, že je to můj prvé galošové kauf. Vytahla jednu krabku a hodila dotazník, eši gómu, co s tym. "Fakt negómu," vařil sem, "bude to ponéprv."

Vodmachlovala krabku, vytahla jednu šprcku a natahla si ju na dva kolky. A pískla, že mám dycky hodit oko, esi to rychtyk štymuje. Fópáčko jak sviňa. No koc vočíhla apatyku, všady pustevna, zašpérovala tedy futra. Bafla mně za plótev a vodtáhla do sósední cimry. Uvolnila tričmena a scasnovala podprdu. Hodila tázanec: "Rajcuju tě?"

Jasnačka, sem zahemžil dóznó. Šplíchla, abysem si ted'ka natahl tu šprcku. Mezi tem, co sem na tym fachčil, šópla dule sukňu a hózničky. "Kvaltuj, časůfka valí fofrem," zahlásila.

Tak sem na ňu hópl. Bylo to špicový. No enom chvilec. Byla z teho aji trochec zarmócená. "A šprcku máš v rychtyku?" hodila ešče tázanec. "Jasnačka," a vytasil sem dva kolky s natahló šprckó. Ubóchla kros a šlahla sebó na hródu!

Parožiska.

Bévalo, nebévalo. Kdysik ve středojáru lajfčil na Moravský hródě zazobané hlavón. Hafo Moravských valdeců bylo v jeho haluzách. No byl to hrubé vilnius, těžké pichler. Ale rovné kolík. Byl vysazené na vogrilovaný babáče. Dyž si nabrnkl takový koc a vono to mezi nima šlapalo, šópl jejímu podfóklýmu starýmu betelné darovanec. Přihrál mu ranec toláčů a hlavónovi poskoci přiheftli na vandnu jeho bódy parožíška vod daňála nebo z jeleniska. Borci měli fedry takové "darovanec" vykvaltovat aus. Aby hlavóna nenakrkli. A tak parožíška na betlémech aji pastóškách meldovaly, že tadyk vegetí hlavónem podfóklé borec. A takým borcom se začlo hókat parohatec nebo taky parohaté. A o jeho staře, že mu narazila na budku parožíška.

A proč se hóká „smočit paroh“? Parožiska só novodurové mekt. V oltových járech měli bécí, beraniska, daňáli aji jeleniska enom rožíška. Borky tehdá taky pérovaly napružený voháňce „roh“ a tak borci v nich „smočili roh“.

Bék.

Ňáké čumil vodevřel dvirca drátem vobšancovaný lóky a že si to stróhne durch. Bačovské na ňé békne: "Tadyma je to pasovka, valte po štrece vokolo lóky!" "Nekomadujte! Gómete, kdo su? Vrchní ingóst hnojařů z Práglu. Tadyk mám glét, že můžu zabrósit, kam scu!" "Soráč, těžké soráč, negómal sem," háže vomlóvačku bačovské. "Tak valte, dyž scete." Vrchní ingóst valí durch lókó a naráz k němu bičuje bék. "Nenechte mě ve štychu, ten bék je celé zprčené," škemrá vo helfku. Bačovské na to zabóří na plný kyble: "Glét, máznite mu před augle ten glét."

Červená karta na hulení.

A furt sténá zonka. Fókači aji glgači só samé fór a samé lohec. Scukávali se v palušách, fókali, chlastali, lochčili a lebedili si tam. Domákli se teho abstinentáli a nečódáci a začli za nima ložit. Chceli se s nima lochčit a lebedit si, no bez žvára a chlastu.

Gút. Dotahneme do paluší lufťáky a klmošku. Maloměrice, zaséc dělajó vlny. Ufachčíme teda séparé pro nečódáky. Gút. No je tam mrtvo, žádné lohec. Nečódáci si ve finále vymrčijó stopku na hulení v celé paluši.

Gút. Čodáci córajó fókat rórky aus. A co nečódáci? Somrujó se za nima a chcó vysadit stopku na hulení aji tam.

Sósed ve šraňku.

Koc si kaufla šraňk. Borci z kšeftu ho dotahli, zmóglovali do kopy, borka zacálovala a voni vzali dráhu. Najedno za barákem profrčel šnelcuk a dvirca vod teho šraňku sebó flákly na lino. Co s tym? Staré nekde pali. Borka hópne pro sóseďa. Sósed přiheftne dvirca šróbama. Za barákem profrčí šmelcuk a dvirca sebó zaséc fláknó na lino. Sósed šplíchne: „Já je znova přiheftnu a potym se zamachluju do šranku. Zmerknu, keré šrób uletí prvý v lajně, a tam máznu betelněší.“ Borka kévne a de ukochčit kafčo. Sósed vtrukne do šraňku.

V tem naštychuje curyk staré a zčóhne kafčo na ponku a novodurové šraňk. Vodrygluje ho a tam sósed. „Co tu mózuješ?“ békne. Sósedovi zašrotuje v budce: „Vysad’ mě zrovna mixnu. Dyž ti šplíchnu, že tu vařím čekárnu na šnelcuk, nezbaštíš mě to.“

Storka vo fóglovi zonkařovi.

Fógl zonkař nahodil fest váhačku, neodfrčel kamsi na hajcovó hródu, no zaparkoval u nás na lontě. Valil luftem, jódloval na plné vál, až hó jedno zkaltnil kilián samec. Dodéchává kaltnó a kolem mózuje kravka. A zrovna nad nim hodila hnědku. Fógl se v tý hicně zbráborá a drápe se z hnědky aus. Vyvalí budku, flígl a dyž je málem aus, zgómne to fógl hanták, gafne ho a zfutruje. Finišová gómka: Nemusí bét levingston, kdo na tebe hodí hnědku. Nemusí bét kema, kdo tě z hnědky vyvalí.

Koc na jednu noc.

Borec lapne na mecheche importovanó hajfu, cvakno do sebe pár štamprlat a vodklopó k němu na domášov. Dyž už chcó na to vlítnót, koc zmerčí startovačku v kramolíně. Hókne si pod fítku: „Třebas to ten pakin nezgómne, morgen zbalím kramle a bude to.“ Všecko zmáknó v ókeju a nahodijó chrupnu. Morgen vyhópne borec z betle, baba nikde a betla fest vod malinovky. „Do gébišu, snád’ sem ju nevodkrágloval!!“ Valí do kuchči. Mesry só všecky v šuplatech a špígl nikl. „Mesrem sem ju nezarepl,“ hókne si pod rafilu a valí zčóhnót krochnu. „Patyše só tu všecky, nepicl sem ju.“ A jak valí kolem špíglu, zgómne malinovku na ciferníku a skoro ustřelí kopyta. „Velké Kilošu, já sem ju snád’ sežral!!“

Služebka.

Hrnu si to na služebku do Práglu. Mám nějakó chabrusovó krkovičku. Žmólám za žgraňó stróžek knóbla a tym to kurýruju. Vyhópnu z krtka a šmíruju, vodkád' valí muj bus. Nésu si jistě a tak hážu dotazník moravskó řečó: "Sím, valí tentok bus do Modřan?" Cajzl nahodí rohlík a vaří na to: "Se ví, že jede," a přifaří k temu eště hlášku: "Vy se ale na té Moravjé máte skvělé, z vás je ta zabíjačka cítit až tady v Prazé".

Nadupané fón staréch medvědů.

Zdarec voplégři, zrovna nésme na domášově.

Eši chcete aufpasovat kindošé, hod'te klikanec na 1.

Eši chcete pučít káru, hod'te klikanec na 2.

Eši chcete nakrmit našu automatku, hod'te klikanec na 3.

Eši chcete nechat v našem kéro vyšlofčít kindošé, hod'te klikanec na 4.

Eši chcete, abysme hópili pro kindošé do bódky, hod'te klikanec na 5.

Eši chcete doklapat na chálku, hod'te klikanec na 6.

Eši chcete ukuchčít bacóchy, hod'te klikanec na 7.

Eši chcete založit, hod'te klikanec na 8.

Eši chcete kóřit, eši sme nenatahli kopyta, hod'te klikanec na 9.

Eši nám chcete hodit zvadlo na vélet nebo na chálku, žádně klikanec, hantýrujte hnedka, máme fest nastražený ovary.

Šóstal.

Štykl štreky vod béváku mojé familky fýroval kvelbu s bimzálem, móčmenem a mlikem Fanóš Knitlůj. Fešné borec asi tak štyry pětky jářů na krkovici. Baby po něm házely augle. Von taky vysadil šmajchl s kdejakó koc. A tak mu pérovaly „Šóstal“.

My, kindoší, sme takovy fligny negómali. Jednó mě mutra mlaskla befel hópnot s bandaskó k Šóstalovi pro mliko. Naklapal sem teda do kvelbu. Stepovaly tam eště dvě baby. Už se štelovaly aus. „Špicové deň, pane Šóstal,“ zajódloval sem. Šóstal hodil čučku jak bacil do apytyky a nažbrundal mliko do bandasky. Nezahlásil ani ň, skásl dvě ká a hodil páru nekam za firhaňk. Dyž sem valil curyk, nekóřil sem, čemu se ty dvě raskenky tak chlámaly. A nekóřil sem to eště aspoň pětku jářů.

Brněnské hantec.

Kóříte tu pasovku, dyž přirazíte nekam za čáru a gómete kulový. Totok se může semlet aji dyž přihrčíte do Brniska. Tak, jak to zapsala koc v tétok storce:

Koc hodí sicnu v barůvce, borci z Brniska hodijó sicnu štykl štreky vod ně a začnó hantýrovat. Že má špicový angoráky a betálný kozišťata. A špekulujó, eši by si nechala dat kocóra do tróby nebo voháňku do fósnice. Koc si hlási pod fiku, že to asik budó borci ze zološky. No oni hážó myslivnu na klepačku.

Kvulivá temu by vám bodlo natlóct si do budky gruntovní kydy z brněnskyho hantecu, abyste nebyli v Brnisku moc dohukani.

Fópáčko z gympláckého scuka.

"Tož šohaju, čas utěká", tlemily se slovácký tetky, dyž sem klapal na scuk absošů našeho gymplu. Vodrostlý koc se tam lochčily a já sem házel čučku, jaké majó nekeré fest bělócké kelcny. A hodil sem dotazník: "Poslouchéte borky, čím si pucujeje kelcny, že só takové bělócké? Ty moje už chytajó zrzku a negómu, jak to vypucovat." Jedna z nich po mně hodí čučku, jak dyby mě chcela vodkráglovat, a zašveholí: "Tříkrát do tédňa je pichnu do hořčičáku s Coregatabs."

Šulin

Nakvindovala se mladá úča z Cajzlova vod Mařčiných Kópelek na lont štykl štreky vod Brniska. Hoknila tam na základce a byla třidní učó u štvrťáků. Jednóc ju vyštengroval synátor vod kelcnařa a vona na ně hodila bóřenó: „Pepo, ty si takové šulin!“ V tu ranu se borci začli lochčít a kocny laply rajče do ksichtu. Úča zastříhala ušima a nahodila pátračku, kde ufachčila ňáké voltr. Dyž hókneš v Marijánkách šulin, značí to fracka nebo trdlo. Ve finálce jí šprti po dlóhý váhačce hodili vysvětlivku, že šulin na Moravský hródě je campóš a že je to takové retychové mekt, na keré só choroši a staří medvědi hákliví.

Réva.

V oltových járech ešče za komárů naklapal do jedný malý fabriky réva hodit kontrolku, esi tam fachčijó podlevá foršriftů. Fabrikové fira mu hodil hercnová uvítačku, ale měl fědry, aby jim tam réva nevyšťáral ňáký krpy. Aby zašil bojanovice, začal póštět mŕu. „Sódruhu, musím Ti šplíchnót taky neco vo sobě. Mám deset koryt. Su fíró komárovské sajtny našho štatlu, fachčím jako lechtorské na komárovské sajtně našeho vokresu, su fíró sajtny répačů v hródě našeho štatlu, su fíró vod kasy sajtny cajzlovsko - čobolácko - azbuckyho kamarádčoftu, ...“ Rečnil to na kolkách a u devátýho kolku hodil stopku. „Neco se mě vypařilo z lebeně sódruhu, zrečníme to ešče jednó. Su fíró komárů, lechtorské, fíró répačů, fíró vod kasy, ... zaséc sem nekde ufachčil ranu. Nahod’ čekanku, sódruhu, já hodím drát stařce, tá to bude mět všecko v merku.“

Tadyk bačujó mliko.

V sendesátých járech zme zgómli na futrách nóbl putyky Belva na Moráváku, kde sicnili placama taky bardi Žanek Skácelůj a Olda Mikuláškůj, cedulisko „TADYK BAČUJEME MLIKO.“ Špica, to štyngčí čurinó. Vtruknem tam, hodíme sicnu a zahlásíme pinglovi: „Dva krygle mlika.“ Čtvrt hoďky a kulový. Pínl líce kolem akorát se škopkama. Hážem repete: „Šéfulo, dva krygle mlika“. Další čtvrt hoďka valila do kopru. Potem doklapal fira knajpy a zahlásil: „Soráč. Máme tak kulový, mliko né. Vono ho tu nikdo nechlašče, dáte si škopek?“ „A proč teda tá cedula na futrách?“ „Tá je tam na befel.“

Zoncnová farma.

Po tem velikém kotrmelcu se hafo borců nafóklo jak frošáli. V oltových járech si takové répač v hródě hókal zahrádkářské, zemědělské a nekeří choroši aji sedlácké. Po sametovým valčíku si začali namistrovaní borci hókat po amícku - farmářské.

Pár járů je temu curyk, co sem si dal hoknové scuk s vyfiknutém borcem. Hlásil taky, že hokní jak farmářské. Hodím teda dotazník, esi maká na farmě s békama nebo s turkyňo. A von nato: „Neé, já mám zoncnová farmu!“

Nadupaní čokli.

V Brnisku funguje nekolik čoklovských drilplácků, kerém hókajó DOG SCHOOL, a tak máme ve Štatlu hafo nadupaných čoklů. No zapnite mozkovňu: Klapé duchna s čoklem u štreky a vokolo valí córák. “Hod’ čučku, Rolfiku, mašina, šalinová!“ Nebo vyhópne borka z kvelbu a valí k čoklovi přiheftlému k baumálu. Ten na ňu bafne a ona zahlásí: „Ty žes házel nudu? Nekecé.“

Ledovka

Naša familka fest žrala kirchnový války a tak sem se musela vogólovat ešče nevodsponěná. Můj borec byl a furt je betálné kábr. Akorát šukačka s nim byla fest levandula, dycky si vo mě vobrósil hůlku, no já sem měla furt suché šlic. Byla to pro mě čuryna jak na krchově. Kámošky hókaly, že se to proladí do plusu po kindošovi. A tak sme uvařili svišta, potym druhýho, no furt kulový. Vyzvonila sem tutok pasovó storku oldmutře vod kámošky a tá mázla do placu, aby sem prubla bočmena. Velké Kiloš je pré dobrman a přimhóří nad tym auglu a hodí mně odpustek. Enem staré to nesmí vyšpiznót. Splašila sem si teda nabíječa. Byl to borec z druhýho konca našeho štatlu, staré moje kámošky. Šukačka s ním byla betálná, při orgáču sem se svíjela jak při tangu v kolůvkách, hemžila kotlem a békala jak sviňa. Múra byla v tym, že von mě chcel vylupat akorát tak jedná za metr. A to pro mě bylo, jak dyž flusneš do rybála. A tak sem ve finišu kaufla v sexkvelbu silikonové klacek. A to byl vexl v moje lajbce. Tym sem to betálně poladila. Po bočmenovi už nemám tóhu a za ňáké metr sem zapsala orgáč aji s mym borcem.

Dyž je staré trubec.

Dva járy sme šukali bez kindrkilky aji bez šprcky, no svišť’a né a né uvařit. Můj borec gómal, že problémovka su já, a že on teda k felčarovi nepude. Ždíkala sem budku, jak z toho vysmykovat, no furt nic. Až jedna ježimutra mně mázla betálné cund: „Musíš splašit ňákýho borca bočmena, keré má sténó fasádu jak tvůj staré. A bude to v suchu.“ Našrajběla sem inzoš: „Hážu pátračku po bočmenovi s ciferníkem sténým jak na týtok bildně.“ A vrzla sem tam bildnu svýho starýho. Curyk mně našrajběl nekolik borců. A šecko klaplo. Akorát můj staré háže furt macháčka, jaké je náš synátor po něm kabrnák aji těžké gómeles. A já se temu enom lochčím pod hébl.

Kolík nebo čárka?

Na jednym lontě vegetil v altových járech borec, keré hrnul betálné kšeft. Hókal, že vygóme, esi má koc v jináču v bauchecu kolíka nebo čárku. No dyž hókl, že tam má borka kolíka, našrajbčil si do sópisky, že je to čárka. Dyž hókl, že tam má čárku, našrajbčil si do sópisky kolíka. A kunčofti zalepili za tentok cund kilo. Dyž se felil a borec nebo borka doklapali hodit reklamačku, špizl do sópisky a zavařil: „Tak vy hantýrujete, že sem zahlásil koc. To teda né, tadyk mám našrajbčený, že to bude borec. Asik ste si sicnili na ovarech.“ A dyž mu náhodó sceli za tu pasovku natrhnot krupón, navalil jim to kilo curyk. A bylo vymalovaný.

Jak jsem se dostal k brněnské hantýrce

Kolik řeči znáš, tolikrát jsi člověkem. To byla jedna z mých motivací, když jsem se vrátil po letech k brněnskému hantecu, k jedinečné řeči města, ve kterém jsem strávil nejdelší kus svého života.

Když jsem odcházel coby devatenáctiletý šohaj z moravského Slovácka studovat do Brna, byl jsem k tomu staršími a zkušenějšími vybaven několika základními brněnskými výrazy, jako jsou šalina, šalinkarta, škopek, betálný a koc. Když však jednou přišel na koleje údržbář a stěžoval si, jak blbě ho kopla šalina, zrovna do ovaru, tak jsem nejprve užasl. V duchu jsem si představil, jak tramvaj nadskočila, z podvozku vyletěla jakási noha a vykopla mu z rukou talíř s prasečí pečínkou, na které si zrovna na ulici pochutnával. Ale postupně jsem pochopil, že leccos je jinak.

Přispěli k tomu stálí návštěvníci hospůdky Čtverec na ulici Tábor a též někteří spolubojovníci z vojenské katedry naší fakulty. Nasával jsem tuto krásnou řeč a byl jsem nemile překvapen, jak se na tuto brněnskou raritu dívají někteří moji brněnští spolužáci. Jako na něco nízkého, co je třeba (už tehdy) vymýtit. Jako na něco, co patří buranům z dělnické třídy a ne intelektuálům a budoucím vědátorům. Navzdory tomu jsem se základům této řeči během svých studií naučil.

Naše vysokoškolská hantýrka, byla samozřejmě trochu jiná než hantýrka, kterou jsem slýchal v této hospůdce. Nepotřebovala výrazy jako otrávit, zabít, ukrást, vyloupit, zmlátit, zemřít, odsedět si trest či upít se k smrti. Zato běžně používala výrazy ze studentského života jako knihovna, učit se, zkouška, zápočet, laboratoř, ženská, sbalit, nádraží či vlak.

Po pěti letech jsem Brno opustil a zakotvil na čas ve Znojmě. Na rozdíl od rodného Slovácka a Brna zde nebylo nějaké výrazné nářečí. Na první pohled jen běžná jihomoravština obohacená menším počtem místních výrazů. Zhruba po patnácti letech jsem se do Brna zase vrátil. A jaké bylo mé překvapení. Brněnština se přiblížila obecné češtině a přibyla spousta anglicismů. Kromě notoricky známých slov jako šalina, šalinkarta, betálný, škopek a putyka jsem se setkával se slovy z brněnského hantecu mnohem méně často. I moji noví brněnští známí používali slova z brněnské hantýrky velmi omezeně. Začalo se mi zde říkat Jiříku, ačkoli mé dávné brněnské jméno bylo Tracht'a. Brněnským dámám se zdálo příliš hrubé.

Uběhlo dalších pár let. Přečetl jsem si rozhovor s Honzou Hlaváčkem a ten mě nasměroval opět k hantecu. Honzův hantec byl však trochu jiný, než ten, který jsem si pamatoval ze školních let z hospůdky Čtverec a z debat na kolejích. Byl více „koncentrovaný“ a mnoha slovům jsem zpočátku nerozuměl.

V tom zmíněném rozhovoru si i Honza Hlaváček povzdechl, že v porevoluční době se Brňáci od hantýrky odklánějí a inklinují k angličtině. A že je nutno brněnskou hantýrku pěstovat, šířit a propagovat, jinak s naší generací zanikne. A že je situace opravdu vážná, jsem si uvědomil, když jsem se přidal k FB skupině fandů brněnského hantecu. I zde se slovy z hantýrky šetří a řeší se zde spousta jiných záležitostí. A tak se držím Honzovy rady a pěstuji, propaguji i šířím.

Závěr

Pokud se vám zdá, že se mi toto dílko povedlo, pochvalte mne. Pokud si myslíte, že je to naprostý úlet, napište mi to též. A pokud máte nějaké připomínky, nápady či náměty k doplnění či vylepšení textů, napište to také. Zde je kontaktní e-mail:

Jirik.TK(zavináč)seznam.cz

Obsah

Úvod	2
Brněnština a brněnská hantýrka	2
Storka o ubóchnutí Štatlu	6
Uhlířské Trut a drakál	6
Storka vo kuňafě	7
Jak v Kónicách hodili mašlu chmatákovi	8
Storka vo Velký lochně	8
Ubóchnutí Vyškeca	9
Ubóchnutí gracny Bosky	10
Hastrmanské vod koménský skaly	11
Kaltbedna	12
Zabóchla sem se v Jugošce	13
Kotrmelec	14
Jak lapnót koc	15
Jak se balí koc	16
Teoretický gómky a praktické lajf	17
Kirchnová mausna	18
Malé, ale šikovné	18
Dódova bódka	19
Jak sem sežral flignu	19
Brněnský kózelný dekle	20
Vostrov lébuňku	21
Žankovy šify	22
Jak švorcové borec valil z chudčic do nicmanic	23
Storka z hokny	23
Familková bóřka	24
Vo Budulinkovi	24
Cimrmanovy merchny	25
Vo řepisku	25
Vo Šantrochovi	27
Špizuňk u šamanskyho – bildnové bedekr	28
Šamanské s komplem	31
Klepač na tebichy	33

Pokec v járu dvacet tři kol.	34
Hlášky vod Vlasty vo tym, co bude	35
Jak sme na tym	36
Jak valila dál storka vo Pernikovým koplínu	37
Princál Bajaja	38
Jak sem fičel šnelcukem z Holešova do Brniska	39
Jindra a čórkaři	40
Džendrové balanc.....	40
Vo Ječménkovi.....	41
Lištica Bystróška	42
Vizitaca u oldmutry.....	43
Jak sme kochčili lokše.	45
Prafotr Morava	45
Na nudárně.....	46
Ubóchnutí gracny Pernštén.....	46
S kama k nám doklapal koronachabrus.....	47
Hotel Avion a cvergl z Běčiny.....	47
Cimrmanovy brestový gómky.....	48
O mrťafovi	49
Vo chobotnici z Priglu	49
Cyroš s Metudem	50
Madagaskarské průpal Edy Štatlařa	51
Jituška	51
Pod Chocholó se semeló šelijaký šorfky.....	52
Oltové plotňák Francek Kocórkůj	55
Žanek Novákovéch	55
Fóry v brněnskym hantecu	57
Krátky storky a textůvky	86
Šprcky.	86
Parožiska.....	86
Bék.....	86
Červená karta na hulení.	87
Sósed ve šraňku.....	87
Storka vo fóglovi zonkařovi.	87

Koc na jednu noc.	87
Služebka.....	88
Nadupané fón staréch medvěďů.....	88
Šóstal.	88
Brněnské hantec.....	88
Fópáčko z gympláckého scuka.....	89
Šulin	89
Réva.	89
Tadyk bačujó mliko.....	89
Zoncnová farma.....	90
Nadupaní čokli.....	90
Ledovka	90
Dyž je staré trubec.....	90
Kolík nebo čárka?	91
Jak jsem se dostal k brněnské hantýrce	92
Závěr	93